

בפני : נשיאת בית הדין, תת ניצב לילי באומהקר
השופטת, ניצב משנה רקפת לוי גורדון
השופטת, עו"ד שולה קדם

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: סמ"ש (חובה) [REDACTED]

גזר – דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בארבעה אישומים בעבירות של שימוש בכוח שלא כדין, לפי סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן: "התוספת").
2. במסגרת הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו בכתב האישום, התביעה תעתור לעונש של נזיפה חמורה וקנס ואילו ההגנה תהיה רשאית לטעון לפי ראות עיניה.

כתב האישום

3. להלן עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:
הנאשם שירת כמ"כ בפלוגה במג"ב ירושלים, להלן "היחידה" והשוטרים ישראל, איזבל, מיקה, נועם וזוהר שירתו תחת פיקודו.
האישום הראשון: בתאריך 06.01.19 בשעה 14:00 לערך הנאשם היה בחדר כאשר הבחין באיזבל יורדת במדרגות ומחייכת לעברו, הוא קרא לה וביקשה להיכנס לחדר, בו נכח גם ישראל. הנאשם כינה את איזבל "חצופה", אחז את שתי ידיה בחוזקה בידו האחת והיכה אותו בצלעותיה במספר רב של אגרופים. כתוצאה מכך נגרמו לה סימנים כחולים ושטפי דם באזור הצלעות והמותן. בשעות הערב של אותו היום, כאשר איזבל ישבה בפינת העישון ועישנה יחד עם שתי שוטרות נוספות, הגיע אליה הנאשם וחשמל את איזבל בהפתעה, פעמיים, באמצעות שוקר חשמלי בצד החיצוני של ירכה הימנית. איזבל קמה וביקשה מהנאשם להפסיק אך כאשר קמה במטרה לעזוב את פינת העישון וללכת לחדרה חישמל אותה הנאשם שוב בחלק האחורי של ירכה הימנית. בהמשך חישמל הנאשם שוטרת נוספת שהייתה במקום בזרועה וברגלה. בשעה שאינה ידועה, באותו היום, בעת שאיזבל הייתה בחניון, התקרב אליה הנאשם וחנק אותה בכך ששם את האגודל שלו על גרונה ולחץ.

האישום השני: בתאריך 06.01.19 בשעה 22:30 חזר נועם לחדרו אחרי משמרת וכאשר החל לפרוק את הציוד נכנס הנאשם לחדר, בו היה באותה עת גם ישראל, וחשמל את נועם כארבע פעמים באזור הירכיים. נועם ניסה לבלום בידו את הנאשם וביקש ממנו להפסיק. הנאשם הורה לנועם להגיש לו את ידו אך הוא סירב והראה לנאשם כי בכף יד ימין יש לו כווייה וצלקת. הנאשם הורה לנועם לתת לו את ידו השנייה וגם לכך סירב נועם ואז חשמל אותו הנאשם שוב בירכו. כאשר נועם התכופף כדי לחלוץ את נעלו, חשמל אותו הנאשם בראשו.

האישום השלישי: בהמשך לאמור באישום השני פנה הנאשם לעבר ישראל אשר התחזה לישן, בשל כך שפחד מהנאשם, וחשמל אותו בכתפו. בשל הצריבה קפץ ישראל והנאשם המשיך לחשמל אותו בידיו מספר פעמים. ישראל ביקש מהנאשם מספר פעמים להפסיק לחשמל אותו אך הנאשם סירב והמשיך במעשיו תוך שהוא צוחק. רק כאשר ישראל צעק, הנאשם הפסיק. עקב מעשי הנאשם נגרמו לישראל רעידות בכל גופו.

האישום הרביעי: במועד שאינו ידוע, בעת שהנאשם שהה עם מיקה באותו החדר, הנאשם תקף אותה לפתע, ללא סיבה, בכך ששם את אגודלו על גרונה ולחץ. למשך כמה שניות לא הצליחה מיקה לנשום ורק לאחר שהנאשם הסיר את אגודלו, לאחר כמה שניות, מגרונה, חזרה לנשום.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש:

התובעת פתחה את דבריה ואמרה, שאלמלא הוחלט לסיים את שירותו של הנאשם במשטרה ולהעבירו לצה"ל, לא הייתה התביעה מסכימה להסדר טיעון שאינו כולל עונש של מחבוש. התובעת תיארה את התיק כאחד התיקים החמורים, שכן לא ניתן לראות במעשים המתוארים בכתב האישום מעשי שובבות או משחקי ילדים אלא מעשים מכוערים וקשים, מקוממים ומבישים וטוב שהנאשם אינו נמנה עוד על שורות המשטרה. הנאשם, שהיה מפקדם של השוטרים המוזכרים בכתב האישום, פָּשָׁל ערכי חמור וחטא לתפקידו, עת הכה וחשמל את פקודיו, כאשר בחלק מהזמן, למרות שהתבקש שוב ושוב לחדול ממעשיו, הוא ממשיך ואף צוחק. התנהגותו הייתה משפילה ומתעמרת וללא ספק פוגעת בכבוד האדם. על שוטרים לשמור אחד על השני ולא לפגוע אחד בשני. מצופה היה מהנאשם שיבין שהוא אמור לשמש דוגמה אישית לאחרים והתנהגות מעידה על חוסר הבנה בסיסי של תפקידו, כשוטר, כלוחם וכמפקד. התובעת ביקשה שבית הדין יכבד את ההסדר ויטיל על הנאשם עונש של נזיפה חמורה וקנס.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש:

לטובת הנאשם העיד מפקח מירון אליה, שהיה מפקדו במשך חודשיים, לאחר שהנאשם חזר אחרי קורס מ"כים. לדבריו, הנאשם הוא אדם רציני, בעל מוטיבציה, שאפתן, חדור מטרה, בעל הישגים בצוות, גם בתחום החינוכי והחניכה. גם בקורס קיבל פידבקים טובים ואף המליצו שהוא יגיע ליחידה, שם באמת לקחו אותו בשתי ידיים וגילו שהוא חדור מטרה לצאת לשטח, ללמוד וללמד ולחלוק מניסיונו. היה מיועד לקורס קצינים, בוגר ואחראי. העד תיאר אירוע של ניסיון לאתר פורצים בכפר אבו גוש, שנלכדו בזכות נחישות הנאשם לאתרם. באשר למעשים המפורטים בכתב האישום, בהם הודה הנאשם, סיפר העד כי הנאשם הביע חרטה, לקח אחריות והמשיך לעבוד ולתפקד היטב.

הסנגורית פתחה את דבריה וסיפרה שהנאשם הוא אדם נורמטיבי, שבא ממשפחה נורמטיבית, היה תלמיד טוב בתיכון ולאור המוטיבציה הרבה שהייתה לו לקראת השירות, עשה כברת דרך כדי להגיע למג"ב. לאחר שגויס למג"ב עשה שירות יוצא דופן, סיכן את חייו למען המדינה ואף קיבל תעודת הוקרה על כך שהביא למעצרים של שני חשודים, באירוע עליו שמענו מפי עד האופי. לאחר המעשים, הנאשם הביע חרטה עמוקה, גם מול פקודיו, הבין את טעותו וביקש לערוך שיעור הסברה כדי ללמד שוטרים צעירים שמעשים אלו אינם ראויים ואין לראות בהם מעשי צחוק, כפי שהוא עצמו נהג – מתוך רוח שטות ובאופן ספונטני ומבלי שנגרמו נזקי גוף משמעותיים שהצריכו טיפול רפואי, למעט כתמים אדומים וסימנים כחולים. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ולאור תפקודו הטוב, למעט המקרה בו הורשע, ביקשה ההגנה שהעונש שיוטל על הנאשם לא יהיה מחמיר ואף הפנתה לפס"ד בו הוטלו על שוטר שהורשע בשימוש בכוח, במקרה שהוא, בעינייה, חמור יותר ממקרה זה, רק נזיפה וקנס.

הנאשם, בדבריו בפני בית הדין, אמר שהוא מתחרט ולא הייתה לו כוונה לפגוע באיש. לתפיסתו, הוא ופקודיו, למרות שהם במדים, הם בסך הכל ילדים. לדבריו מעשיו נבעו מרוח שטות, הוא לא חשב על זה לעומק ולא הבין את ההשלכות של מעשיו. אילו היה מבין את ההשלכות – לא היה פוגע באיש.

דין:

אנו מזועזעים ממעשיו של הנאשם; פשוטו כמשמעו. כבני אדם, כקצינים בכירים במשטרה, בעבר ובהווה וכהורים לילדים, אנו מזועזעים. כתב האישום, המתאר בצורה כה גרפית את האירועים, מצייר תמונות בדמיוננו שקשה לשכוח – בחורה צעירה, המחייכת לעבר מפקדה בעודה יורדת במדרגות ובתוך דקות, הוא מכה אותה באגרופיו, מספר רב של פעמים, עד שנוצרים לה שטפי דם וסימנים כחולים. לא הרבה זמן לפני או אחרי אירוע זה, אותה שוטרת מוצאת את עצמה כשאגודלו של הנאשם לוחץ על גרונה. ואין זו הפעם היחידה שהנאשם חונק שוטרת; באישום נוסף מתואר מקרה דומה, שנמשך מספר שניות בהן השוטרת לא הצליחה לנשום, עד שהנאשם הסיר את אגודלו מגרונה.

לא פחות ממזועזעים הם תיאורי חשמול השוטרים – ברגליים, בזרועות ובראש. מקומם התיאור של שוטר צעיר, פקודו של הנאשם, המתחזה לישן, שכן נפלה עליו אימתו של הנאשם. הנאשם שהיה מפקדו, זה שהוריו האמינו שגורל בנם מסור בידי מפקד הראוי לכך, כפי שמאמינים ומקווים דורות של הורים, מאז שקבע זאת דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון במדינת ישראל. המדינה שחרטה על דגלה את טוהר הנשק כלפי אויביה, והמצפון והלב מסרבים לקבל את הצורך בחריטה נוספת – והפעם באשר לטוהר הפעולות לא כלפי האויבים, אלא כלפי פקודים, עצמנו ובשרנו.

טוב עשתה המשטרה שהוקיעה את הנאשם מקרבה. מקומו לא יכירנו בתוכנו. הישגיו של הנאשם בפלוגה ובקורס מ"כים, המוטיבציה שלו, הנחישות והחרטה אומנם עומדים לזכותו ביום זה, אך אין בהם כדי לטשטש את חומרת מעשיו כלפי אלו, שחובתו הייתה לשמור עליהם מכל משמר, לשמור עליהם מפני אחרים – אך מפני עצמו, מי ישמור עליהם? כיצד יוכלו המשטרה ומפקדיה להישיר מבט אליהם, ולא פחות מכך, אל פני הוריהם, אם לא נתייחס למעשים בחומרה הראויה?

ונייחד מילה לחרטתו של הנאשם, כפי שתיארו בפנינו באת כוחו והוא עצמו; רוצים אנו להאמין שמדובר בהבנת אמת של מעשיו ובחרטה כנה, שהרי הוא ימשיך לשרת בכוחות הביטחון של

מדינת ישראל כאדם נורמטיבי, השייך למשפחה נורמטיבית, וימשיך בחייו הבוגרים, שהוא אך בתחילתם. אנו מאחלים לנאשם, ולמשפחתו, שההבנה והחרטה ילוו אותו בהמשך ויחזירו אותו לדרך הישר, לדרך הטובה בה הלך, עד שמעד וסטה.

מלאכת גזירת הדין היא אף פעם לא קלה, במקרה שבפנינו בולט הקושי אף יותר. התביעה נימקה את עתירתה לעונש הכולל נזיפה חמורה וקנס בכך שהופסק שירותו של הנאשם במשטרת ישראל והוא הוחזר לצה"ל. ההגנה נימקה את עתירתה לעונש של נזיפה בלבד וקנס בנסיבותיו של הנאשם ואף הפנתה לגזר דין במקרה, שלטעמה, היה חמור יותר מהמקרה שבפנינו.

נאמר מייד שאיננו מקבלים את ההשוואה שעשתה באת כוח ההגנה למקרה שבו קמה לשוטר סמכות שימוש בכוח והוא חרג מהמידה הנדרשת לבין המקרה שבפנינו, שבו לא רק שלא קמה לנאשם סמכות שימוש בכוח, הייתה לו החובה לשמור על פקודיו מכל משמר.

בבואנו להטיל על הנאשם את העונש שיכול להלום את מעשיו, מצאנו את ידינו כבולות. הנאשם כבר אינו נמנה על שורות המשטרה ומשום כך לא נוכל להטיל עליו עונש מסוג ריתוק, מחבוס או הורדה בדרגה. גם עונש בדמות קנס כספי אינו נתון לשיקול דעת בית הדין והוא מוגבל בחוק המשטרה, בסעיף 51 (א) (3), המפנה לסעיף 37(2)(ג) ולפי שניהם יחדיו, הקנס המקסימלי אותו נוכל להטיל עומד על שני שלישי משכר היסוד של הנאשם, שהוא 830.70 ש"ח, דהיינו קנס בשיעור של 553.80 ש"ח. אין בסכום זה לשקף את עוצמת הסלידה ממעשיו של הנאשם ולכן ידברו אמרותינו ולא גובה הקנס.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה
- קנס בשיעור של 553.80 ש"ח

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, כ"ח בסיון תשע"ט, 1 ביולי 2019, בנוכחות: התובע - רפ"ק ניר קול, עו"ד, הנאשם – סמ"ש [REDACTED] וב"כ עוה"ד אביה טואיטו

שופטת _____ נשיאת בית הדין _____ שופטת _____
 עו"ד שולמית קדם תנ"ץ לילי באומהקר נצ"ם רקפת לוי-גורדון

בפני : תנ"ץ לילי באומהקר, נשיאת בית הדין
נצ"ם רקפת לוי – גורדון, שופטת
עו"ד דרור טיטנוביץ, שופט

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת, המאשים

נגד

רס"ל [REDACTED], הנאשם

באמצעות רפ"ק שחר פרנקל, עו"ד

הכרעת דין

החלטנו לזכות את הנאשם.

כללי :

לאחר שהשוטרים האיל סתאוי וכמיל שנאן נרצחו בהר הבית הוצבו בכניסות להר שערים מגנומטרים. הנאשם, ששירת אז ביחידת יואב, הוצב יחד עם שוטרים נוספים מהיחידה בהר הבית ולאחר שקיבלו הוראה לפזר בכוח מתקהלים, השתמש הנאשם בכוח מעבר למידה הנדרשת כלפי המתלונן, העיתונאי חסן גנאים.

האישום :

לנאשם יוחסו העובדות הבאות :

בתאריך 17.7.17, שלושה ימים לאחר הפיגוע הרצחני בהר הבית, כחלק מההיערכות המשטרה במקום, הוצב הנאשם יחד עם שוטרים נוספים מיחידת יואב בהר הבית ובאזורים הסמוכים לו. בשעה 17:00 או בסמוך לה הגיע המתלונן, במסגרת תפקידו כעיתונאי, לאזור שער האריות, בסמוך לאחת הכניסות להר הבית, בכדי לסקר את הצבת השערים המגנומטרים. בשעה 19:30 או בסמוך לה, קיבלו שוטרים שהיו במקום, ובכללם הנאשם, הוראה לפזר בכוח מתקהלים, אשר עמדו בפני חלק משערי הכניסה להר אך סירבו לעבור בהם, לטענתם בשל השערים המגנומטרים. השוטרים, ובכללם הנאשם, החלו להדוף את המתקהלים במורד שער האריות. הנאשם הבחין בשוטר ירון מדר, אז חברו ליחידה, כשהוא מנהל דין ודברים עם המתלונן, לאחר שדרש ממנו לעזוב את המקום והמתלונן סירב לעשות כן, בטענה שהוא כתב, למרות שלא נשא עליו אמצעי זיהוי עיתונאיים מקובלים למעט מצלמה.

בשלב מסוים ותוך כדי שהמתלונן והשוטר ירון הולכים זה מול זה וירון מנסה להדוף את המתלונן, הגיע הנאשם לכיוונו, בעט ברגלו השמאלית של המתלונן ודחף אותו בחוזקה באופן שגרם לו ליפול ארצה. המתלונן נחבל במרפק ידו הימנית ונזקק לטיפול רפואי.

תשובת הנאשם לאישום

הנאשם הודה ואישר את כל המתואר בכתב האישום ביחס לנסיבות; הצבת המגנומטרים אחרי הפיגוע הרצחני, הצבתו במקום יחד עם שוטרים נוספים, קבלת הוראת פיזור בכוח של המתקבלים ומילוי ההוראה בדרך של הדיפתם במורד שער האריות. הנאשם הכחיש את התיאור בכתב האישום המתייחס לאינטראקציה עם המתלונן. לגרסתו, ירון דרש מהמתלונן, שלא נשא עליו שום אמצעי זיהוי כעיתונאי, גם לא מצלמה, שיעזוב את המקום, המתלונן סירב לעשות כן והתעמת עם ירון, ניסה לעבור אותו ולעלות למעלה, תוך שירון הודף אותו ומונע ממנו לעלות. הנאשם, שהבחין בדברים, הגיע על מנת לסייע לירון מול המתלונן; הוא נתן מכה עם רגלו לרגלו השמאלית של המתלונן והדף אותו באופן שדחף אותו באמצעות ידיו, שכוונו לעבר פלג גופו העליון של המתלונן. הנאשם מודה שראה את המתלונן נופל על הארץ ואף ניגש לסייע לו. עוד טענה ההגנה כי יש לזכות את הנאשם מטעם של הגנה מן הצדק שכן העמדתו לדין בפני ביד"ם ולא בפני דן יחיד נוגדת את תחושת הצדק, הן משום אכיפה בררנית והן משום היעדרם המוחלט של קריטריונים ברורים ושקופים בדבר ניתוב תיקי שימוש בכוח בין כתבי אישום המוגשים לביד"ם לבין כתבי תלונה הנדונים בפני דן יחיד.

הראיות:

מטעם התביעה נשמעו העדים הבאים:

1. גיא גומא, חוקר במח"ש ירושלים
2. חסן גנאים, המתלונן
3. ד"ר גבריאל פרוינד
4. אלון שפיצר, אחראי תחום הסייבר וחוקר מחשב מיומן במח"ש
5. אייל בנימין, אחראי מעקב טכני במח"ש
6. רס"ר ירון מדר

ראיות שהוגשו מטעם התביעה:

1. ת/1 – הודעת הנאשם
2. ת/2 – תכתובת מייל של גיא גומא עם שוטרת בדימוס תהילה אקווה לצורך קבלת העתק מסרטוני מבט 2000.
3. ת/3 – זכ"ד של אלון שפיצר, חוקר מחשב מיומן במח"ש שהעתיק סרטון מכתבה ב-ynet.
4. ת/4 – טופס ויתור על סודיות רפואית של המתלונן
5. ת/5 – צילום של המתלונן, שצילם גיא גומא, בו נראה סימן חבלה במרפק.
6. ת/6 – טופס לוואי לרישום התקליטור עליו צרוב הסרטון מתוך הכתבה ב-ynet כמוצג.
7. ת/7 – מזכר של גיא גומא אודות תפיסת התקליטור ממבט 2000 מידי השוטרת תהילה אקווה.
8. ת/8 – טופס לוואי לרישום התקליטור עליו צרובה שיחת טלפון של המתלונן עם דוברת מהמשטרה, לטענתו.
9. ת/9 – סרטון ממצלמת אבטחה של מבט 2000.
10. ת/10 – דיסק ובו סרטון ושיחת טלפון.
11. ת/11 – גיליון שחרור מחדר המיון מיום 18.7.17.
12. ת/12 – טופס ביצוע המרה של תקליטור
13. ת/13 – טופס ביצוע המרה של תקליטור
14. ת/14 – רשימת המוצגים

מטעם ההגנה נשמעו העדים הבאים :

1. רס"ל [REDACTED], הנאשם
2. מפקח איליה לוינסון, מ' יס"מ בתחנת ערוער

ראיות שהוגשו מטעם ההגנה :

1. 1/1 - תיעוד שיחה בין גיא גומא למתלונן מתאריך 19.7.17
2. 2/1 - תיעוד שיחת טלפון בין גיא גומא למתלונן מתאריך 23.7.17
3. 3/1 - תלונת עורכי הדין וולך וליבליך מיום 23.7.17.
4. 4/1 - מזכר של גיא גומא שצילם תמונה של המתלונן במעמד גביית תלונתו.
5. 5/1 - מזכר של גיא גומא באשר לקבלת מכתב תלונה מעו"ד וולך וחומר רפואי של המתלונן.
6. 6/1 - מזכר של גיא גומא באשר לאיתור שוטרים עפ"י סרטון.
7. 7/1 - מזכר של גיא גומא באשר לקבלת דו"חות פעולה.
8. 8/1 - דו"ח פעולה של רס"ר ירון מדר.
9. 9/1 - הודעת רס"ר ירון מדר במח"ש.
10. 10/1 - דו"ח הפעולה של הנאשם.

גדר המחלוקת

אין מחלוקת כי הנאשם השתמש בכוח כלפי המתלונן. אין גם מחלוקת כי השימוש בכוח היה חוקי. גדר המחלוקת היחיד הינו האם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, דהיינו האם מידת השימוש בכוח של הנאשם כלפי המתלונן הייתה מעבר לנדרש. כמו כן אנו נדרשים להכריע בשאלה אם עצם העמדת הנאשם לדין נוגדת את תחושת הצדק הטבעי, כהגדרת ההגנה, אם משום אכיפה בררנית ואם משום היעדר קריטריונים גלויים לניתוב תיקי שימוש בכוח בין ביד"ם לבין דן יחיד.

משום כך, לצורך הכרעה בתיק יש לדון בשאלות הבאות :

1. האם מידת השימוש בכוח של הנאשם כלפי המתלונן הייתה מעבר לנדרש?
2. האם העמדת הנאשם לדין נוגדת את תחושת הצדק הטבעי באופן שיש בו להביא לזיכויו של הנאשם?

דיון

עוד בטרם הקראת כתב האישום הודיעה התביעה על תיקון כתב האישום והכריזה כי אין מדובר בעבירה של שימוש בכוח אלא בעבירה של שימוש בכוח מעבר למידה הנדרשת. אומנם התובעת אמרה כי מדובר בתיקון "לא מהותי", אך נבהיר מיד כי אין אנו מסכימים להגדרתה כלל וכלל. על אף שאין להקל ראש בעבירה של שימוש בכוח מעבר למידה הנדרשת, יש הבדל מהותי ביותר בין עבירה זו לעבירה של שימוש בכוח שלא כדין. שימוש בכוח שלא כדין הוא עניין עובדתי, משפטי, טהור – אם אין לשוטר סמכות שימוש בכוח והוא השתמש בכוח, הרי שעבר עבירה, חד וחלק. שימוש בכוח לא מידתי הוא לעיתים עניין של פרשנות, עניין של סיטואציה ונסיבות, ובוודאי עניין של קריאה והבנה של הסיטואציה והנסיבות. הבנה וקריאה אובייקטיביות של אלו הבוחנים את הסיטואציה, במקרה שבפנינו – בית הדין והבנה וקריאה סובייקטיביות של אלו שהיו בסיטואציה, במקרה שבפנינו – הנאשם וחלק מהעדים.

העדויות הרלבנטיות לעניין מידת השימוש בכוח הן של המתלונן והנאשם ובמידה מסוימת גם של רס"ר ירון מדר ומפקח איליה לוינסון. עוד יש בפנינו שני סרטונים שהגישה התביעה; הסרטון שצולם במצלמת האבטחה של מבט 2000 וסרטון שצורף לכתבה שפורסמה באתר ynet. נדון בהתייחסויות העדים באשר למידת השימוש בכוח שהפעיל הנאשם כלפי המתלונן ונתחיל בהבאת הדברים שאמרו בבית הדין, בחקירותיהם הראשיות והנגדיות:

המתלונן, חסן גנאים :

ת. ... אז אחד השוטרים אמר לי **תתרחק** מכאן בצעקות, אמרתי לו שאני כתב ומותר לנו לצלם. גם המשטרה שולחת לנו הודעות לצלם. הוא לא רצה לשמוע אותי, התחיל לצעוק עלי **"תתרחק תתרחק תעוף מכאן"**, עד שהגיע עוד שוטר והוא דיבר אלי באותה שיטה ולא רצה לראות את התעודה שלי שאני עיתונאי באמת והתחיל לבעוט ולדחוף אותי עד שנפלתי על הרצפה. כתוצאה מזה נחבלתי ביד, ברגל וטיפלו בי הסהר האדום.
(עמ' 18-19, ההדגשות אינן במקור, ביה"ד)

לאחר מכן אמר :

ת. השוטר שעלה למעלה, התחיל לבקש מאנשים תעופו מכאן, באותו רגע אמרתי לו שאני כתב אמר לי גם אתה, גם אמרתי לשוטר השני שהגיע. כשראיתי שהוא מתעקש ירדתי למדרכה, זה עם **השוטר הראשון**. אחרי זה הגיע **השוטר השני**, אמרתי לו שאני עיתונאי ורוצה לצלם. **שוטר שלישי** הגיע, הוא זה שהתחיל לדחוף לא רצה לשמוע אותי גם הוא בכלל, אמרתי לו יש לי תעודה ואני מצלם, גם אמר לי תעוף עד שבעט ונפלתי על הרצפה.
(עמ' 20, ההדגשות אינן במקור, ביה"ד)

בהמשך אמר :

ת. .... אבל אני ככתב זכותי לצלם.

ש. אתה **ככתב זכותך להתעלם מהוראות של שוטר שניתנו לך?**

ת. אני לא התעלמתי מהוראות של שוטרים למה? הם התעלמו ממני, לא אני התעלמתי מהם, דיברתי בטוב, לתקוף אדם לא משנה מאיזו סיבה זה דבר חמור ביותר.
ש. בוא נדייק, שוטר לבוש במדים אומר לך ללכת מפה.
ת. לא, אמר לי תעוף מכאן לא רוצה לראות אותך ודחף אותי.
ש. לפני הדחיפה, אומר לך תעוף מכאן, מותר לך כאזרח במדינת ישראל לא לשמוע להוראה של שוטר?

ת. אם אני בתור אזרח בסדר, אבל אם **אני בתור עיתונאי ובאתי לסקר** הוא צריך לשמוע אותי.

ש. זאת אומרת **שלעיתונאי יש מעמד יותר מאזרח?**

ת. כן.

ש. עיתונאי לא כפוף לחוק?

ת. החוק אומר שמותר לעיתונאי ולצלם לצלם חופשי.

ש. החוק אומר גם שצריך לציית להוראות שוטר.

ת. **אם אני כתב השוטר צריך לכבד את החוק. אני מסביר לו ואם הוא לא רוצה לשמוע אותי ולהשתמש בכוח זו בעיה שלו ולא שלי.**

(עמ' 28, ההדגשות אינן במקור, ביה"ד)

ובסוף דבריו השיב לשאלות בית הדין כך :

ש. חשוב מאוד מה שאתם עושים כעיתונאים והשוטרים מפריעים לכם לעשות את העבודה.

ת. יש שוטרים שמפריעים לנו ולא צריך להפריע לנו.

ש. באותו מקרה?

ת. לא היה צריך להפריע לנו, אני לא הפרעתי להם, היה להם זמן להתעסק איתי ולא היה כלום

מסביב, היו שוטרים מפוזרים, זה לא היה משהו כ"כ גדול. אם היה משהו חריג וגדול ומסוכן אני

הייתי עף משם אבל לא היה משהו חריג. אם השוטרים זורקים רימונים זה בא אלינו.

ש. מי מחליט אם זה מסוכן?

ת. אני בשטח. אם נגיד זורקים רימון....

(עמ' 30, ההדגשות אינן במקור, ביה"ד)

הנאשם, רס"ל [REDACTED], תיאר כך את הסיטואציה, בחקירתו הראשית ובחקירתו הנגדית:

"...התקבלה הוראה להתחיל בפיזור ההמון ולהדוף את כולם למטה, כלומר שאף אחד לא נשאר

בציר העלייה לשער האריות. אני זוכר את הפקודה כי אני עמדתי ליד הפיקוד, הפקודה הייתה

להשתמש בכוח אך לא באמצעים.

כמה דקות לאחר מכן התרכזו (צ"ל התרכזנו, ביה"ד) ככוח, הפיקוד שלנו העביר לנו את ההוראה

והתחלנו לבצע את הפקודה. בשלב הראשוני, זה כמובן היה באמצעות דיבור, ביקשנו שיעזבו את

המקום, היו כאלה שעזבו והיו כאלה שלא, אלה שנשארו וההתנגדות שלהם הייתה קצת יותר

אקטיבית מאחרים הדפנו אותם באמצעות הידיים וכך היה למעשה משער האריות עד בערך

האמצע, שם קרה האירוע המדובר. תוך כדי שאנחנו הודפים את המתפרעים והאנשים שסירבו

לעזוב את המקום, הבחנתי בירון מדר שהוא מתעמת עם אחד האנשים. מבחינתי לא ידעתי

שמדובר בעיתונאי, הוא לא נשא עליו שום תג זיהוי שנוהה אותו כעיתונאי, ראיתי שהם באים

במגע, מיד הלכתי לירון, טפחתי לו על כתף ימין שלו, בעצם אני אומר לו שאני לצידי, אני איתו,

הדפתי את המתלונן, נתתי לו מכת ריכוך עם רגל ימין שלי לאחת מרגליו, לא זוכר איזו

מהרגליים, והדפתי אותו שוב עם הידיים.

בשלב הזה הוא נפל, אני באתי לקראתו על מנת לראות אם הוא זקוק לטיפול רפואי ואם קרה לו

משהו, הוא קם, אני זוכר שהיו שם עוד כמה אנשים שעזרו לו לקום, הוא קם, אני התקרבתי

לכיוונו ואני חושב שגם הוא התקרב לכיווני הוא צעק כמה מילים, לא יודע מה הוא צעק כי זה

היה בערבית, הוא הסתובב, יותר נכון סובבו אותו וכאן הסתיים. הוא הלך לדרכו ואנחנו המשכנו

את הטיפול בהפרות סדר".

(עמ' 50)

ובהמשך :

ש. בדוח הפעולה התייחסת לנסיבות נפילתו של המתלונן על הארץ והרחבת, ספר לבית הדין על

נסיבות הנפילה שלו?

ת. אני ציינתי בדוח שכתוצאה מכך שהנ"ל איבד את היציבות מאותה מכת ריכוך שלי בעוד

שמדובר בירידה ביציאה משער האריות הוא נפל ארצה.

ש. ציינת בפני בית הדין שנתת לו מכת ריכוך עם רגלך לעבר רגלו, תסביר לבית הדין את העניין

הזה.

ת. את הריכוך?

ש. כן.

ת. **מכת ריכוך נלמדת כחלק מקרב מגע, כחלק מפיזור המון, מלמדים את המכה הזאת, את היעילות שלה עוד שהייתי בטירונות במג"ב לימדו אותנו את זה, זו מכה שנועדה להסיח את דעתו של המתנגד אקטיבית, לגרום לו להתרכז באותה מכה וכך אנו יוצרים שליטה על הגוף שלו, כלומר אם הוא עומד חזק ויציב אני נותן מכה שמערערת אותו, יותר קל לי לשלוט בו, הוא כבר לא כ"כ יציב כמו שהיה קודם.**

(עמ' 51)

לאחר מכן :

ש. אתה מכיר את ההוראות לעניין פיזור הפס"דים?

ת. אני מכיר את ההוראות, לא בקיא בהן כמו שקצין שנותן את ההוראה אמור להיות בקיא. אני יודע שקודם דיבור, אח"כ שימוש בכוח, אח"כ שימוש באמצעים, מדרג שהוא ידוע לכל לוחם

...

אני יודע שהכל מתחיל בדיבור כי מן הסתם אנחנו לא נבוא ונהדוף בן אדם שלא יודע שהוא צריך לעזוב את המקום, לכן אמרתי קודם שצריך לדבר. כל אדם שהגעתי אליו אמרתי לו שיעזוב את המקום. ציין גם ירון שאנחנו משתמשים בשפה הערבית, כלומר "אימשי, רוח", אני לא דובר את השפה הערבית אבל אלה מילים שאנחנו יודעים."

(עמ' 53)

ובהמשך :

"...אם אתה חושב שכשאתה נלחם בשטח יש לך את הזמן לעצור ולהגיד בוא תראה לי, אל תראה לי זו טעות, אין לנו את הזמן הזה. גם אמרתי במח"ש שמי שהיה מורשה לסקר את האירוע כעיתונאי היה מאחורינו, הפקודה הייתה להדוף את כל מי שלפנינו, כך שגם אם הוא עיתונאי הפקודה שקיבלתי לפזר את כולם זה לא רלוונטי...."

ש. אני לא מבין את הטענה שלך שנלחמת, צפינו בסרט ולא ראיתי לחימה. אני ראיתי שוטר, גם העד שהעיד קודם, הוא מטפל באותו עיתונאי ואז אתה רץ ומגיע אליו, אני לא ראיתי לחימה פה, לא ראיתי שאותו עיתונאי תוקף אתכם, מסכן אתכם.

ת. אתה ראית בסרטון מה שאני ראיתי על חי, את הצורה שבה המתלונן הסתובב כלפי ירון, הצורה שהוא בא במגע איתו, אתה יודע כמה זמן לוקח לשלוף סכין?

ש. שאלתי אותך קודם, אני בסרטון לא ראיתי לחימה, מה יש לך להגיד על זה?

ת. בסיטואציה כזאת אירוע יכול להסלים בשניה.

ש. אתה גם אמרת בחקירה במח"ש שגם אם היית מבין שהוא עיתונאי לא היית נוהג אחרת? ת. כמו שאמרתי קודם, כל מי שמורשה נמצא בגבי, הוקצתה לעיתונאים עמדה סטרילית על מנת שגם הם לא ייפגעו, הם הורשו להיות במקום לאחר שהציגו עצמם, אנחנו אמונים בסופו של דבר גם על בטחונם.

(עמ' 53-54)

ובהמשך :

ש. למה השתמשת נגד המתלונן בכוח?

ת. כי הוא לא נשמע להוראות.

(עמ' 54)

ועוד אמר :

ת. ... הגעתי אליו, הדפתי אותו עם שתי ידיים, נתתי מכת ריכוך והדפתי שוב. אם ההדיפה הראשונה הייתה מספיקה לא הייתי מבחינתי מעלה את רמת הטיפול. אני אציין שזה עניין של שניות....

ת. הגעתי למתלונן, הדפתי אותו בשתי ידיים, שוב הוא המשיך לעלות, נתתי לו מכת ריכוך, הדפתי אותו שוב עם שתי ידי, הוא נפל. כשבן אדם מתעמת מול אדם שהוא בירידה היחסים הם לא שווים, ציינתי את זה דוח, לא התנערתי מהאחריות, נתתי לו מכת ריכוך, חלק מהנפילה שלו זה כתוצאה מהירידה שיש שם."

(עמ' 55)

ובהמשך :

ש. כשאתה הגעת לאותו כתב רצת אליו למטה ליד ירון, למה לא שאלת אותו למה הוא לא מוכן להתפנות, למה לא דיברת איתו?

ת. **מי שביצע את הדיבור מול המתלונן היה ירון**, ששוב בא איתו במגע מספר פעמים, אני (צ"ל – "ליי", ביה"ד) לא היה שום דיבור עם העיתונאי, שאח"כ התברר שהוא עיתונאי, **מה שאני עשיתי לאור העובדה שהוא התעמת עם ירון, עברתי לשלב ההדיפה ודילגתי על שלב הדיבור.**

ש. לא נראה לך הגיוני שלפני שאתה מגיע אליו בריצה, דוחף ובוטט בו, לא נראה לך הגיוני לדבר איתו קודם, לשאול אותו מה יש לו להגיד, לבדוק אם הוא עיתונאי?

....

ת. ... כמו שאני אמרתי אני לא ניהלתי דין ודברים עם המתלונן לאור העובדה שהוא וירון באו במגע מספר פעמים, לאחר שנוצר מגע בין לוחם לבין מתפרע, ששוב באותו זמן הוא לא עיתונאי מבחינתי בכל אופן, הוא לא עונד עליו שום תג, הוא לא מזוהה בצורה כלשהי כמו ששאר העיתונאים היו מזוהים.

ש. למה לא טרחת לשאול אותו אם היא עיתונאי, מי הוא?

ת. אם אני אשאל אותך עכשיו אם אתה עיתונאי זה רלוונטי? אתה לא מזוהה כעיתונאי.

ש. ... למה לא דיברת איתו וניהלת איתו דין ודברים כמו לטעמי כל שוטר צריך לפעול.

ת. ... אחרי שלוחם בא במגע מול מתפרע שלבוש כמתפרע, מתנהג כמתפרע, אני לא רואה לנכון סיבה להגיע ולעשות משהו, הכוונה אני לא אחזור שלב אחורה, אם הגענו לשימוש בכוח אנחנו עכשיו משתמשים בכוח.

...

ת. קיבלנו פקודה להדוף, ... כשמקבלים פקודה להדוף זאת אומרת שעכשיו לא מנהלים דין ודברים, לא מבקשים יש לכם עוד 5 דקות להתפנות, זה לא השלב, פקודה להדוף זה לא להשאיר אף אחד על הציר. אני אלך איתך כמה ימים קודם שנרצחו שני שוטרים. שחבר לצוות בא במגע עם מתפרע אין פה מקום לסיכונים, ולא משנה אם הוא נושא בתוך הכיס תעודת עיתונאי או שוטר, הוא מתפרע, לא נענה לקריאות השוטרים, בא במגע עם שוטר, אין פה יותר מדי זמן לעצור.

...

ת. ... בזירה במקום שבו זה קורה, באווירה בסיכון, אני אישית הרגשתי שם סיכון, פיגועים תמיד היו ולצערי תמיד יהיו, זה היה יכול להיות אני, לא רציתי שבאותו רגע זה יהיה חבר שלי, הגעתי לעזרתו, פעלתי כפי שפעלתי, לא לקחתי סיכון והוא לא אמר לי בכלל שהוא עיתונאי ולא נשא שום תג זיהוי.

(עמ' 56-58)

ולשאלת הסנגורית בחקירה חוזרת השיב :

ת. אם זה רלוונטי, חבר טוב שלי קיבל דקירה בצוואר בשער שכס באירוע שהתחיל בדיון ודברים תוך מאית השניה קיבל דקירה בעורק ראשי ושלשה חברים בצוות שלי היו פצועים, אירוע שלא היה קל לנו ביחידת יואב, ומאז אני לא לוקח סיכונים. כשירון עמד מול המתפרע שאח"כ התברר שהוא עיתונאי, אבל כשאדם לא נושא תעודת עיתונאי, מתנהג כמתפרע, לא נענה לקריאות השוטרים, מתעמת עם השוטרים פיזית, אני לא יכול לנחש שהוא עיתונאי ואני לא יכול לקחת את הסיכון שזה יסלים ולכן פעלתי כמו שפעלתי.

(עמ' 58)

בחקירותיו של השוטר ירון מדר, הראשית והנגדית, שמענו, בין היתר, את הדברים הבאים :
 "הייתי כחלק מכוח שעמד בחציצה בשער האריות, הגדירו לנו משימה של למנוע הפרות סדר והתקהלויות של מי שלא רצה להיבדק במגנומטרים בגלל פיגוע שהיה כמה ימים לפני, יצרנו חציצה של מי שלא רצה להיבדק הוא נשאר מעבר למחסומים. בשלב מסוים הגיעו כל הקצינים של מרחב דוד ואמרו לנו לפזר את כל ההתקהלות וההמולה שנוצרה, להדוף את כולם למטה ולפנות את המקום. בשלב מסוים תוך כדי שאני מוריד את המתקהלים מגיע מולי אדם מלא עם אוזניות לבנות, אם אני לא טועה, ופלאפון, ומנסה לחזור חזרה לכיוון השער, אני מסביר לו שכולם יורדים למטה וכרגע אף אחד לא נכנס לשער, יש סגירה כרגע, מורידים את כולם למטה, הוא אומר לי אני עיתונאי ומתחיל עם הידיים להדוף אותי כזה, לא שם עלי.

תוך כדי שאני בדיון ודברים איתו הגיע הנאשם מאחורי והתחיל גם לנסות לעזור לי, אני ראיתי שסביבנו נוצרה התקהלות ומלא אנשים, אמרתי קודם ארחיק אותם שנהיה יותר בטוחים, הם לא עברו בידוק, אז אמרתי אני אעיף אותם מסביבנו, הדפנו אותם ותוך כדי שאנחנו הודפים אותם לכיוון למטה, ראיתי את הנאשם כשהוא עם הכתב והכתב על הרצפה. ניגשתי להזיז את הנאשם וראיתי את הבן אדם הלך, הכוונה לאותו כתב, וזהו, לא היה משהו והמשכנו במשימה כרגיל".

(עמ' 43)

לאחר מכן אמר :

"ת. אני ברגע שהגעתי למצב שאנחנו קרובים הוא היה עם האוזניות והזה, אמרתי לו למטה, אמרתי לו את זה בערבית, לא זוכר בדיוק את המילים, "יאללה רוח", הוא אומר לי אני כתב ועיתונאי, אין אפילו זמן שהוא דיבר על תעודה כלשהי, אבל הוא התנגד כמובן, הוא לא עמד ואמר אני עיתונאי, תוך כדי שהוא הולך.

ש. הולך לאן?

ת. מנסה לעלות למעלה.

ש. ואתה?

ת. מנסה להדוף אותו.

ש. כמו שתארת באמצעות ידך?

ת. כן."

(עמ' 46)

ובסוף חקירתו הנגדית השיב כך לשאלות ההגנה :

"ש. לאורך כל הזמן הזה שהנאשם עוד לא מגיע למקום למעשה המתלונן מתנגד לך ומנסה לעבור אותך.

ת. כן.

ש. תאשר לי גם בבקשה שבאופן ההפעלה השגרתי שלכם מקובל ונהוג ששוטר לא יימצא לבד מול עימות עם גורם שמתנגד אלא יבוא שוטר נוסף לסייע.

ת. מאשר.

ש. זאת אומרת שבעצם אם מצב הדברים היה הפוך, זאת אומרת שהנאשם הוא זה שהיה במקומך ואתה היית רואה שיש אזרח שמתנגד לו היית בא ומסייע לו.

ת. כן.

ש. תאשר לי שזה כפליים נכון במקום כמו שער האריות במצב שהיה באותה עת לאחר פיגוע בשער בו נהרגו שני שוטרים בהר הבית.

ת. כן.

(עמ' 47)

בעדותו של מפקח איליה לוינסון, המשרת היום כמפקד יס"מ ערוער ובזמן האירוע שירת כמפקד צוות ביחידת יואב, שמענו שהעד אינו בטוח אם ראה את האירוע בזמן התרחשותו או שהוא מוכר וזכור לו משום שראה את הסרטון שהתפרסם באתר ynet. העד היה מספיק הגון בכדי לומר זאת (עמ' 63, שורות 3-4). במהלך עדותו הוצג לו הסרטון והוא השיב על השאלות לפי מיטב ניסיונו כמפקד ביחידות מיוחדות בשטח; יחידת יואב ולאחר מכן היס"מ. בחקירתו הראשית התבקש ע"י ההגנה לחוות דעתו על פעולת הנאשם והוא השיב כדלקמן:

"ת. ... אני רואה בסרטון פעולת פיזור על פי הנחיה של הדרג הבכיר שנכח במקום, אותו לוחם ירון מדר שהודף את האזרח ואת הנאשם אשר מגיע לסייע לאותו לוחם לאחר שהוא רואה שהלוחם ירון מדר לא מצליח להתגבר על ההתנגדות של אותו אזרח אשר מסרב לפנות את המקום ולהתפזר. אני רואה בסרטון של מבט 2000 כי יש התנגדות לפינוי מצד אותו אזרח לאורך זמן, הלוחם ירון מדר הודף את האזרח עם הידיים על מנת לגרום לו לעזוב את המקום, כאשר הוא לא מצליח בעקבות ההתנגדות של האזרח מגיע הנאשם לסייע לו וגם מתחיל על פי מדרג של כוח סביר, מתחיל הדיפה של ידיים של אותו אזרח, וכאשר האזרח מתנגד ושוב פעם אחר פעם מסרב לעזוב את המקום, הנאשם נותן מכת נטרול על מנת להוציא את האזרח מהאיזון ובהמשך הודף אותו עם הידיים על מנת שיוכל להתגבר על אותה התנגדות ולפנות ולהדוף את האזרח מהמקום. לאחר מילוי ההנחיה של הדרג הפוקד.

ש. כמי שנכח באותה עת מה אתה יכול לספר על האווירה שנמצאת במקום בזמן אמת?

ת. אווירה מתוחה, ברקע פיגוע רצחני והצבת המגנומטרים, במקום היו מספר הפרות סדר ובנוסף מנסיוני האישי כאשר הייתי יחידת יואב עבדה בגל הפיגועים באותה זירה בשער האריות התרחש פיגוע דקירה כנגד לוחמי היחידה, לא מהצוות שלי אלא מהצוותים האחרים, כלומר שער האריות ידוע כזירת סד"צ/פח"ע.

ש. ראינו בשני הסרטונים שהאזרח גם נפל על הקרקע, מה יש לך לומר על כך?
ת. מניסיוני כלוחם יס"מ, קצין יס"מ, בנוסף לכוח שאנחנו מפעילים על פי ההנחיות יש גם גורמים סביבתיים שלא תלויים בנו, קשה לאותו לוחם בזמן אירוע מורכב כפי שראיתם עם המון, הפרות סדר ציבורי, לחץ מכל הכיוונים גם לחשב את התוצאות של אותו הפעלת כוח, בנוסף עם גורמים סביבתיים, מהכרתי האישי עם המקום יש שם שיפוע תלול אז לא מן הנמנע שכתוצאה מההדיפה אדם יכול למעוד...."

(עמ' 64)

מכל האמור לעיל נוכל לשרטט את מצב הדברים :

שלושה ימים לאחר ששני השוטרים האיל סתאוי וכמיל שנאן נרצחו בהר הבית ובתגובה הוצבו בכניסות להר מגנומטרים, הוצב הנאשם במקום עם שוטרים נוספים מיחידת יואב.

בשלב מסוים החליט הדרג הממונה, קצינים בכירים במחוז ירושלים, על פינוי בכוח של המתקבלים. תפקיד הכוח, שבו היה הנאשם, היה להדוף את המתקבלים משער האריות לכיוון למטה, כך שאיש לא יישאר בציר העלייה לשער. הפקודה הייתה להשתמש בכוח אך לא באמצעים. שוטרי הכוח, המנוסים בפיזור הפגנות, הורו למתקבלים, בעל פה ובערבית, לעזוב את המקום. מרבית האנשים אכן עזבו את המקום ואלו שהתנגדו נהדפו על ידי השוטרים. עיתונאים שהגיעו למקום על מנת לסקר את האירועים והוכרו כעיתונאים, הורשו לשהות בעמדה סטרילית שהוקצתה להם בכדי שיוכלו לעשות את עבודתם ובמקביל – לא יפגעו. עמדה זו הייתה, כפי הנראה, בסמוך לשער האריות ומשום כך, כאשר השוטרים הדפו את המתקבלים כלפי מטה, העיתונאים היו מאחוריהם. המתלונן, כתב באתר ynet, שלא נשא על עצמו אמצעי זיהוי כלשהם וגם המצלמה המוזכרת בכתב האישום הינה מצלמת הטלפון הסלולארי שלו, היה בתוך ההמון שנהדף כלפי מטה וניסה לעשות דרכו כלפי מעלה – בניגוד לכיוון הדיפת ההמון.

לפי תיאורו של המתלונן עצמו היו לו אינטראקציות עם שלושה שוטרים. שלושתם הורו לו לעזוב את המקום והוא סירב להוראות שלושתם. בעדויות הנאשם והשוטר ירון מדר שמענו ובסרטונים התבוננו על שתיים מהאינטראקציות הללו – הראשונה עם ירון מדר והשנייה עם הנאשם ולא ברור מי הוא אותו שוטר ראשון אליו מתייחס המתלונן.

יחד עם זאת, ברור כי המתלונן לא שעה להוראות השוטרים, שניים או שלושה, לעזוב את המקום שכן לא סבר שההוראות חלות עליו ועד היום הוא מאמין, כפי שהבהיר במהלך עדותו בבית הדין, שככתב הוא זכאי לצלם, כעיתונאי הוא זכאי לסקר גם אם זה אומר שהוא לא יישמע להוראה מפורשת של שוטר. המתלונן אף אמר: "אני מסביר לו ואם הוא לא רוצה לשמוע אותי ולהשתמש בכוח זו בעיה שלו ולא שלי" ולאחר מכן אמר: "לא היה צריך להפריע לנו, אני לא הפרעתי להם" והסביר כי אילו המצב היה מסוכן, היה בעצמו מחליט לעזוב את המקום. כאשר נשאל מפורשות ע"י בית הדין מי מחליט אם המצב מסוכן, השיב שהוא עצמו זה שמחליט. כלומר – המתלונן סבר וסבור עד היום שההוראות השוטרים לעזוב את המקום אינן חלות עליו כעיתונאי.

התביעה אימצה את עמדת המתלונן ואף צירפה לסיכומיה הכתובים נהלים בעניין עבודת המשטרה מול התקשורת, שאחד מהם כפי הנראה כלל לא היה בתוקף בעת האירוע. לטעמנו, יש להפריד הפרדה ברורה בין עיתונאים וכתבים, המזוהים ומזדהים ככאלה, המוכרים ע"י המשטרה ומקבלים אישורה להיות במקום אותו היא מייעדת ומגדירה עבורם. מצב אחר לגמרי הוא מצבו של המתלונן, אשר לא נשא אמצעי זיהוי ולא הזדהה כעיתונאי בפני קציני המשטרה האמונים על הטיפול בעיתונאים אלא בחר להיות עם ההמון ובתוכו, וכאשר ניתנה הוראת פיזור והנחייה להביא לכך שכל המתקבלים ירדו משער האריות לכיוון למטה – החליט הוא שהוא רשאי וזכאי לעלות למעלה, כלומר – כל עוד לא פינו את המתקבלים, החליט להיות בתוך הקהל אך כאשר החל הפיזור – נזכר שהוא עיתונאי ותוך כדי הפיזור, שבוצע כחוק, החליט ללכת בניגוד לכיוון התנועה למקום שהשוטרים קיבלו הנחייה להשאירו פנוי מכל אדם.

בעצם שינוי הוראת החיקוק בו הואשם הנאשם, משימוש בכוח שלא כדין לשימוש בכוח מעבר למידה הנדרשת, הביעה התביעה את עמדתה כי לשוטרים הייתה סמכות שימוש בכוח כלפי

הנאשם ולכאורה כל הדברים שכתבנו עד כה מיותרים הם, שכן אין מחלוקת שלנאשם הייתה סמכות לפנות את המתלונן בכוח מהמקום. נשארה שאלת המידתיות שבשימוש בכוח. את גבולות הגזרה ששרטטה המחלקה לחקירת שוטרים קל להבין מתוך חקירתו של השוטר ירון מדר במח"ש הדיפה מותר, בעיטה אסור. שהרי – גם ירון הדף את המתלונן ובכל זאת לא נחקר כחשוד אלא כעד בלבד ואף לא הועמד לדין. ראה לעניין זה נ/9 ובפרוטוקול עמ' 45, שורות 17-19. מחקירתו הנגדית של הנאשם ע"י בא כוח התביעה אנו למדים מה גבולות הגזרה מבחינת התביעה – כל שוטר המגיע לאירוע של דין ודברים, אפילו כזה המלווה כבר בשימוש בכוח הדדי בין אזרח לשוטר, יתחיל מתחילתו של המדרג:

"ש. אני אומר לך שלטעמנו היית באותו מקרה צריך לדבר עם אותו מתלונן ולשאול אותו למה הוא מסרב להתפנות ולפחות לשמוע ממנו אם הוא עיתונאי. לטעמנו אתה לא אפשרת לו בכלל להזדהות בפניך כעיתונאי ולא אפשרת לו להסביר מה הוא עושה שם, ולטעמנו היו לך אפשרויות אחרות לפעול ולא לבעוט ולהפיל אותו על הרצפה".

אומנם, לכאורה, בשאלה זו ניתן להבין כי התביעה סבורה שכל השימוש בכוח שעשה הנאשם כלפי המתלונן לא היה חוקי מאחר ולא דיבר איתו לפני כן ולא אפשר לו להזדהות כעיתונאי ולהסביר מה הוא עושה במקום אך לא נוכל לשמוע שני קולות מפי התביעה ולכן נתייחס אך ורק להוראת החיפוק בה הואשם הנאשם – שימוש בכוח מעבר למידה הנדרשת. כלומר, לנאשם הייתה סמכות שימוש בכוח כלפי המתלונן והשאלה הינה אך ורק לגבי המידתיות ובלשון התובע בסיפא של דבריו: "היו לך אפשרויות אחרות לפעול ולא לבעוט ולהפיל אותו על הרצפה". בשולי הדברים נזכיר כי הנאשם השיב לשאלות התובע והסביר שהשוטר הראשון שנתקל במתלונן הוא זה שהורה לו מילולית שעליו לעזוב את המקום ולאחר שהמתלונן סירב להישמע לו קמה לו זכות לפנותו בכוח. לא כל שוטר שמגיע לסייע לשוטר הראשון צריך להתחיל מחדש לפעול לפי המדרג וזכותו של השוטר המסייע לשימוש בכוח קמה מכוח זכותו של השוטר הראשון: "אחרי שלוחם בא במגע מול מתפרע שלבוש כמתפרע, מתנהג כמתפרע, ... אני לא אחזור שלב אחורה, אם הגענו לשימוש בכוח אנחנו עכשיו משתמשים בכוח".

גבולות גזרה אלו, הן של המחלקה לחקירת שוטרים והן של התביעה המשטרתית, ממקדות את הדיון בשאלה אחת – האם, לאחר שהנאשם הדף, כחוק, את המתלונן שסירב, שוב ושוב, לעזוב את המקום חרף הנחיות מפורשות שקיבל משני שוטרים (ולפי גרסת המתלונן – משלושה שוטרים), רשאי היה הנאשם לבעוט ברגלו של המתלונן ולהפילו ארצה.

הנאשם התנגד נחרצות לשימוש התביעה במילים "בעיטה" ו"לבעוט". לדבריו "בועטים בכדורגל", הוא לא בעט אלא נתן "מכת ריכוך". הנאשם הסביר שאת מכת הריכוך השוטרים לומדים כחלק מקרב מגע, כחלק מפיזור המון. לדבריו, זו מכה שנועדה להסיח את דעתו של המתנגד האקטיבי בכך שיתמקד במכה שקיבל ויציבותו תתערער, כך שהשוטר יוכל לשלוט בגופו. אף צד לא הביא עדות של מומחה באשר למכת הריכוך; לא עדות של גורמים המלמדים את השוטרים קרב מגע ולא עדות של גורמים המלמדים את השוטרים פיזור המון. משום כך אין לנו אלא את מה שבפנינו. הנאשם העיד שלא היה זמן בשטח להתעסק עם תעודת העיתונאי שהמתלונן טען שיש ברשותו. השוטרים ידעו שהעיתונאים שהורשו לסקר את האירוע נמצאים מאחוריהם – בעמדת העיתונות. הם נדרשו לפנות את השטח מכל מי שהיה במקום. הנאשם לא הסתיר את חששו באירוע באומרו: "אתה יודע כמה זמן לוקח לשלוף סכין?" ולאחר מכן: "בסיטואציה כזו אירוע יכול להסלים בשנייה" ובהמשך: "אני הרגשתי שם סיכון. פיגועים תמיד היו ולצערי תמיד יהיו, זה היה יכול

להיות אני, אני לא רציתי שבאותו רגע זה יהיה חבר שלי, הגעתי לעזרתו, פעלתי כפי שפעלתי, לא לקחתי סיכון...". ובסוף דבריו אמר: "חבר טוב שלי קיבל דקירה בצוואר בשער שכס באירוע שהתחיל בדין ודברים תוך מאית השנייה קיבלת דקירה בעורק ראשי ושלושה חברים בצוות שלי היו פצועים..." ומשפט המפתח לסיכום: "כשאדם לא נושא תעודת עיתונאי, מתנהג כמתפרע, לא נענה לקריאות השוטרים, מתעמת עם השוטרים פיזית, אני לא יכול לנחש שהוא עיתונאי ואני לא יכול לקחת את הסיכון שזה יסלים ולכן פעלתי כמו שפעלתי".

גם ירון מדר, אחד מעדי התביעה, תיאר את הסיטואציה שבה הוא מורה למתלונן לעזוב את המקום, המתלונן, לא רק שלא עוזב, אלא מנסה לעבור את השוטר ולעלות למעלה תוך שהוא הודף את השוטר. את הסיטואציה הזו ראה הנאשם והגיע מייד לסייע לירון, כפי שירון עצמו היה מגיע לעזור לנאשם, אילו היה במקומו.

באשר למכת הריכוך העיד גם מפקח איליה לוינסון, המכנה את המכה "מכת נטרול" ואומר: "יש התנגדות לפינוי מצד אותו אזרח לאורך זמן, הלוחם ירון מדר הודף את האזרח עם הידיים על מנת לגרום לו לעזוב את המקום, כאשר הוא לא מצליח בעקבות ההתנגדות של האזרח מגיע הנאשם לסייע לו וגם מתחיל על פי מדרג של כוח סביר, מתחיל הדיפה של ידיים של אותו אזרח, וכאשר האזרח מתנגד ושוב פעם אחר פעם מסרב לעזוב את המקום, הנאשם נותן מכת נטרול על מנת להוציא את האזרח מהאיזון ובהמשך הודף אותו עם הידיים על מנת שיוכל להתגבר על אותה התנגדות ולפנות ולהדוף את האזרח מהמקום. לאחר מילוי ההנחיה של הדרג הפוקד". (עמ' 64)

תוצאת מכת הריכוך או מכת הנטרול הייתה שהמתלונן נפל ארצה. הן הנאשם והן מפקח לוינסון הסבירו את התוצאות בכך שמדובר היה בשטח לא מישורי אלא משופע, שקל היה לאבד בו את שיווי המשקל וליפול. הנאשם: "כתוצאה מכך שהנ"ל איבד את היציבות מאותה מכת ריכוך שלי בעוד שמדובר בירידה ביציאה משער האריות הוא נפל ארצה". מפקח לוינסון: " מנסיוני כלוחם יס"מ, קצין יס"מ, בנוסף לכוח שאנחנו מפעילים על פי ההנחיות יש גם גורמים סביבתיים שלא תלויים בנו, קשה לאותו לוחם בזמן אירוע מורכב כפי שראיתם עם המון, הפרות סדר ציבורי, לחץ מכל הכיוונים גם לחשב את התוצאות של אותה הפעלת כוח, בנוסף עם גורמים סביבתיים, מהכרותי האישית עם המקום יש שם שיפוע תלול אז לא מן הנמנע שכתוצאה מההדיפה אדם יכול למעוד". (עמ' 64)

מפקח לוינסון התייחס גם לאווירה במקום: "אווירה מתוחה, ברקע פיגוע רצחני והצבת המגנומטרים, במקום היו מספר הפרות סדר ובנוסף מנסיוני האישי כאשר הייתי יחידת יואב עבדה בגל הפיגועים באותה זירה בשער האריות התרחש פיגוע דקירה כנגד לוחמי היחידה, לא מהצוות שלי אלא מהצוותים האחרים, כלומר שער האריות ידוע כזירת סד"צ/פח"ע". (עמ' 64)

מכל האמור לעיל ניתן לקבוע כי סמכות השימוש בכוח קמה לירון מתוקף כך שהמתלונן לא נענה להוראותיו לעזוב את המקום במסגרת פיזור שבוצע כחוק. סמכות השימוש בכוח של הנאשם קמה מתוך סמכותו של ירון. מידת השימוש בכוח המתאימה לאירוע נבחנת בשילוב של ראייה סובייקטיבית של השוטר בשטח ובחינה אובייקטיבית של בית הדין, לאחר מעשה. נקודת המבט הסובייקטיבית של הנאשם במקרה הזה, כפי ששמענו ממנו, מעמיתו וממפקדו, הייתה של שוטר הנמצא במקום עוין, בתקופה של פיגועים רצחניים, כשמולו עומד אדם המסרב להוראות שוטרים ומתנהג בעזות מצח. לא היה לנאשם אלא לפעול כפי שלמדו אותו בשיעורי קרב מגע ופיזור המון – מכת ריכוך או מכת נטרול, שמטרתה לנטרל את התנגדותו של המתלונן ולאפשר לשוטרים לפנותו מהמקום. השתכנענו שנפילתו של המתלונן ארצה לא נבעה מכוח יתר שהופעל כלפיו אלא

מהעובדה שלא היה מדובר בשטח מישורי אלא משופע ומטבע הדברים, כאשר המתלונן קיבל מכה ברגל, תוך כדי שהוא הודף ונהדף, אך טבעי שאיבד את שיווי המשקל ונפל. לא במפתיע, נפילה שכזו, על כביש, הובילה לכאבים ולדימום. משכך, השתכנענו שאילו המתלונן היה נענה להוראות השוטרים, כל האירוע הזה לא היה בא לעולם. כמו כן השתכנענו שלא הייתה חריגה במידת השימוש בכוח שנקט הנאשם כלפי המתלונן.

בשולי הדברים נוסיף כי הסרטונים בהם מתועד האירוע תורמים להבנת הלך הרוחות באירוע אך לעניין השימוש בכוח אינם מעלים ואינם מורידים שכן אין ויכוח על העובדות אלא על פרשנותן.

משהחלטנו כך, לכאורה מתייטר הצורך לדון ולהכריע בשאלה אם עצם העמדת הנאשם לדין נוגדת את תחושת הצדק הטבעי, אם משום אכיפה בררנית ואם משום היעדר קריטריונים גלויים לניתוב תיקי שימוש בכוח בין ביד"ם לבין דן יחיד. אך לא נוכל שלא להתייחס, בקיצור נמרץ, לעניין העדר הקריטריונים לניתוב תיקים, בעבירות משמעותיות בכלל ובשימוש בכוח בפרט, בין ביד"ם לבין דן יחיד, דבר שעלול להביא לתחושה של אכיפה בררנית.

אכיפת הדין נגד אדם אחד והימנעות מאכיפתו נגד אחרים – כאשר מדובר במקרים דומים – היא אכיפה בררנית. בע"פ 5328/12 **מדינת ישראל נ' פרץ ואחרים** (להלן: פס"ד פרץ") פירט כב' השופט פוגלמן את שתי האפשרויות, "מופעים" בלשונו, בהן האכיפה הבררנית יכולה לקבל ביטוי – החלטה להעמיד לדין רק חלק מהמעורבים בפרשה אחת או החלטה להעמיד לדין את המעורבים בפרשה מסוימת בשעה שבפרשות אחרות, שעניינן דומה, לא הוגשו כתבי אישום. ובכל מקרה – הטענה היא שסמכות האכיפה הופעלה נגד אחד ולא נגד אחרים, ללא כל טעם טוב להבחנה ביניהם.

בהעמדה לדין משמעותי במשטרת ישראל, כמו במקרה שבפנינו, שתי האפשרויות הללו קיימות אך מתלווה אליהן אפשרות שלישית – ההחלטה להעמיד לדין בפני בית הדין או בפני דן יחיד. כל אדם זכאי לכך שהחלטת הרשויות בעניינו תתקבל מתוך יחס של שיוויון כלפיו. ההחלטה על הגשת כתב אישום, ובפני איזו ערכאה, אינה שונה שכן עיקרון השוויון חל גם באשר להחלטה על ההעמדה לדין. זאת ועוד, כשם שהפעלה ראויה של ההליך הפלילי מבוססת על אמון הציבור ברשויות השלטון בכלל וברשויות התביעה בפרט – כך גם לעניין העמדה לדין משמעותי במשטרת ישראל.

בפס"ד פרץ קבע כב' השופט פוגלמן: "הפעלת החוק באורח אקראי - **שלא על דרך מדיניות קבועה, ברורה ומבוקרת מראש** – משמעה שרירות, ושרירות הינה אויבת שלטון החוק" ואף קבע: "קבלת טענת אכיפה בררנית עשויה לסייע לא רק לעשיית צדק אינדיבידואלי עם נאשם קונקרטי; יש בה משום הגשמה של **האינטרס הציבורי הרחב בפעולה תקינה של רשויות השלטון**".

ברוח דומה כתבה גם כב' השופטת ברק-ארז במאמרה "אכיפה בררנית – מן הזכות לסעד": האפשרות לקבל סעד שעניינו ביטול האישום או הקלה בענישה במקרים מסוג זה עשויה לשרת לא רק את השוויון ואת הצדק במקרה הפרטי, אלא גם את **האינטרס הציבורי בהגנה על שלטון החוק בטווח הארוך**". (כל ההדגשות שלנו – ביה"ד)

הסגורית טענה בסיכומיה כי כבר מהנתונים הסטטיסטיים לגבי מספר כתבי האישום בעבירת השימוש בכוח שהוגשו לביד"ם ומספר כתבי התלונה שהועברו לשפיטה בפני דן יחיד, בשנים האחרונות, ניתן להסיק כי הגשת כתב האישום שבפנינו נגועה באכיפה בררנית פסולה. יתירה מכך, לטענתה, בכל כתבי האישום שהוגשו בארבע השנים, 2015 – 2018, אין כתב אישום אחד אשר עוצמת הכוח שהופעל או נסיבות האירוע דומות לאלו שבכתב האישום שבפנינו, למעט

הסדרים שהגיעו "סגורים" מהמחלקה לחקירת שוטרים. דהיינו, בכל התיקים שבהם הוגש כתב אישום על פי החלטת התביעה, טיב השימוש בכוח ונסיבות האירוע, היו חמורים מאלו שבענייננו. כפי שאמרנו בתחילת הדברים בפרק זה – משהחלטנו לזכות את הנאשם, הדיון בשאלת האכיפה הבררנית לכאורה מתייתר. ובכל זאת בחרנו להתייחס לדברים בכדי להפנות את תשומת לב התביעה לעניין קביעת מדיניות אכיפה ברורה ולשאלת הקריטריונים, שאין זו הפעם הראשונה ואין זה סעיף האישום היחיד שעולה עניין העדרם של הקריטריונים הברורים. מכל האמור לעיל ומהציטוטים שהבאנו, ניכר שהנשכרים העיקריים מקביעת מדיניות אכיפה ברורה יהיו רשויות התביעה המשטרתית. כך גם לגבי רשויות החקירה. בהיעדר קריטריונים ובהעדר מדיניות קבועה, ברורה וידועה, לא רק שנפגמת תחושת הצדק, נפגמים גם האמון והביטחון בממונים על ההעמדה לדין. ואפילו משום כך – ראוי היה שייקבעו קריטריונים ברורים ולכשייקבעו – גם יפורסמו. ואידך זיל גמור.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, כ"ח בסיון תשע"ט, 1 ביולי 2019, בנוכחות: התובע - רפ"ק ניר קול, עו"ד, הנאשם – רס"ל [REDACTED] וב"כ רפ"ק שחר פרנקל, עו"ד.

שופטת _____ נשיאת בית הדין _____ שופט _____
 נצ"ם רקפת לוין-גורדון תנ"ץ לילי באומהקר עו"ד דרור טיטנוביץ

בפני: ראש הרכב – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – סגן ניצב קלוד גוגנהיים
 השופט – עו"ד שמעון פרנקו

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ר תומס כהן

גזר - דין

כללי

1. הנאשם, שוטר ביחידת השיטור הרגלי בראשון לציון (להלן – "היחידה"), הודה במסגרת הסדר טיעון בביצוע חיפוש של כדון, עבירה לפי סעיף 8 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן – "חוק המשטרה").
2. במסגרת הסדר הטיעון הוגש כתב אישום מתוקן שבו הודה הנאשם והורשע בעבירה כמפורט לעיל. עוד הוסכם בין הצדדים כי כל צד יטען לעונש כהבנתו.

עיקרי כתב האישום

3. להלן עיקרי כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם והורשע:

בתאריך 08/01/2017 בין השעה 11:00 לשעה 12:00, סייר הנאשם ביחד עם השוטר נוסף מהיחידה ומפקד היחידה (צחי). במהלך הסיור הבחין מפקד היחידה בעובד אחזקה של העיר (להלן – "המתלונן") ובאדם נוסף הולכים באזור גן העיר, ומשראה כי השניים התפצלו, הורה לנאשם ולשוטר הנוסף לעכב את השניים בנפרד לצורך תשאול.

בהתאם להנחייתו של מפקד היחידה, עיכב הנאשם את המתלונן, שאל אותו לפרש מעשיו במקום והמתלונן השיב, כי הוא עובד בעיריית והוסיף כי הוא נכה של משרד הביטחון וכי הוא חולה לב. בהמשך, הבחין הנאשם כי המתלונן הכניס את ידיו לכיסים וכי הוא אז במקומו. הנאשם ביקש מהמתלונן להתלוות אליו לספסל שהיה בסמוך, ולהוציא את כל מה שיש לו מהכיסים. המתלונן הוציא מהכיסים שני מכשירי טלפון האחד סמארטפון והשני טלפון נייד קטן.

הנאשם הורה אז למתלונן להתלוות עמו למבנה שירותים ציבוריים בקרבת מקום (להלן: "המבנה") לשם עריכת חיפוש. הנאשם לא ביקש את הסכמתו של המתלונן לעריכת החיפוש. השניים נכנסו לתוך המבנה. שם הורה לו הנאשם לעמוד בסמוך לכיור, ובעת שדלת המבנה נותרה פתוחה, הורה הנאשם למתלונן להתפשט, להוריד את כל בגדיו לרבות את תחתוניו, להסתובב ולהתכופף. המתלונן התפשט כמצוות הנאשם ונותר כשהוא עירום לרבות איבריו המוצנעים. הנאשם ביצע חיפוש בבגדיו של המתלונן ואיתר בכיס מכנסיו של המתלונן כדור לבן.

בזמן ביצוע החיפוש, נכנסו למבנה השירותים שני אזרחים שראו את המתרחש לרבות את המתלונן כשהוא עירום.

תוך כדי ביצוע החיפוש שאל המתלונן את הנאשם למה הוא הכניס אותו לשירותים ו"מה קרה?" הנאשם השיב למתלונן: "אני קובע ואני צריך לבדוק אותך".

בהמשך ובזמן שהם במבנה, אמר המתלונן לנאשם "שהכל רטוב פה" ושב וציין בפניו כי הוא נכה משרד הביטחון וכי הוא חולה לב וביקש שיפסיק את החיפוש, אך הנאשם לא שעה לבקשתו של המתלונן והמשיך בביצוע החיפוש.

עם תום החיפוש ומשלא מצא הנאשם דבר חשוד ברשותו של המתלונן, הוא שחרר את המתלונן לדרכו.

כאמור, הנאשם הודה והורשע בעבירת ביצוע חיפוש שלא כדין בכך שהורה למתלונן להתפשט באופן המתואר לעיל, שהחיפוש בוצע בזמן שדלת המבנה פתוחה, ומבלי שהייתה לו סמכות לבצעו.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

4. התובע חזר בפתח דבריו על עיקרי כתב האישום והצביע על חומרתו המיוחדת של האירוע החרוג. הנאשם היה אמון מתוקף תפקידו של שמירת בטחון הציבור. תפקיד זה כלל גם את החובה לשמור על בטחונו של המתלונן, אך בכך כשל הנאשם. הנאשם ערך חיפוש וביקש מהמתלונן להתפשט, כולל בגדיו התחתונים, ובשל כך פעל בניגוד להוראות הדין ולפקודות המשטרה, ובמיוחד בניגוד להוראות חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן חוק הגנת הפרטיות) וחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996. התובע הפנה לבג"ץ 8225/07 (פסקה 43) לעניין ההקפדה המיוחדת הדרושה מצידם של שוטרים בבואם להפעיל כלפי אזרחים את מרותם ואת הסמכויות הפוגעניות שניתנו להם לצורך מילוי תפקידים.
5. מאידך ציין התובע לחיוב את הרקע האישי של הנאשם והודה שלא ניתן להתעלם מדברי השבח של עדי האופי שנשמעו (יפורטו בהמשך), טיב שירותו ומעברו המשמעותי הנקי. לאור זאת סיכם את עתירתו להטלת עונש של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה למשך חצי שנה, מתוכם שלושה חודשים בפועל וכן תשלום פיצוי למתלונן לשיקול דעת בית הדין, לפי סעיף 70(א1) לחוק המשטרה. התובע הדגיש כי לפי מיטב בדיקתו בפסיקה מדובר בתיק חריג שמובא בפני בית דין זה, אך לפי דעתו זה העונש המאזן נכונה בין הצורך להעביר מסר מרתיע לבל ייערכו חיפושים שלא כדין כמו במקרה שלנו לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

6. שני עדי אופי התייצבו מטעם ההגנה כדי לומר דברים בשבח של הנאשם. הראשון, מפקד תחנת ראשון לציון זה כשלוש שנים, דהיינו גם בתקופה שבו ארע האירוע מושא הליך זה, מפקדו של הנאשם מאז ועד היום. הוא הדגיש את שביעות רצונו המלאה מתיפקודו של הנאשם על פני כל השנים, מקצועיותו ועובדת היותו שוטר יוזם ומוביל בתחומו. בעת האירוע הוא שימש הנאשם כסגן מפקד היחידה, וכשמפקדו עזב, אף קודם

לשמש כמפקד היחידה. השיטור הרגלי נחשב לספינות הדגל של פרויקט השר לביטחון הפנים בשנים האחרונות. היחידה שלו גדולה יותר מיחידות סיוור. הנאשם קודם להיות מפקד היחידה, תפקיד שמבחינת מאפייניו היה אמור להיות בדרג של קצין. הוא עושה את תפקידו באחריות, רצינות, והשקעה והוא מהווה אוטוריטה מקצועית בתחום השיטור הרגלי גם ברמה הארצית. הרעיון של השיטור הרגלי הוא לייצר נוכחות של שוטרים בפוליגונים רלוונטיים בכל עיר ועיר, במקומות הקשים יותר, להתחכך, ליצור קשרים מול סוחרים ואנשים שגרים באותו אזור. הנאשם מנהל את היחידה בצורה מאוד טובה, כולל בקרות וביקורות, וגם התחנה זכתה לשבחים בשל כך. הוא גם מפקד מוערך, היחידה שלו זכתה להיות ביום העצמאות יחידה מצטיינת והנאשם משמש בפועל לא פחות מקצין. גם ברמה האישית הוא איש טוב, שלא עושה דברים בזדון, מהשוטרים הטובים שלא צריך להגיד לו דבר פעמיים כדי שיבצעו.

7. משנשאל כיצד הוא מתייחס לאירוע שבגינו הוא הורשע, אירוע של חיפוש בהפשטה ללא סמכות השיב שלדעתו "מי שעובד יכול לטעות ומי שלא עובד לא טועה" ושיש לזכור שמדובר בעבודת שטח שדורשת "להתחכך", כולל על ידי חיפושים, מעצרים, ומגע עם חשודים וכי הוא מאמין שהטעות היתה בתום לב, ללא זדון או כוונה לפגוע וכי הנאשם הוא לא הדמות שתפגע באנשים מתוך רוע-לב או מתוך כוונות. הנאשם שילם על כך מחיר כיוון שכבר לפני שנתיים היה מועמד לצאת לקורס קצינים, אך הדבר לא הסתייע בגלל תיק המשמעת הנוכחי. לא מוכרת לו כל הסתבכות אחרת של הנאשם.

8. גם עד האופי השני, המשמש כיום כע' למ"מ המפכ"ל, הפליג בשבחו של הנאשם. הוא שימוש בעבר פעמיים כמפקדו: בשנת 2010 כמפקד מחלקה, עת הנאשם שימש כחניך במלמ"ש בשפרעם בקורס סייר מוסמך, ובשנים 4-2013 כקצין יחידת סיוור בתחנת ראשון לציון. הוא הכיר את הנאשם כחניך ממושמע, ערכי, וכמי שאפשר לסמוך עליו, להטיל עליו משימות, כאחראי מאוד, עם יכולות ומוטיבציה. בתחנת ראשון לציון התגלה הנאשם מהר מאוד כאחד השוטרים היותר טובים ביחידה שאפשר לסמוך עליו, וזוהה כבר אז כבר-פוטנציאל לקידום אף לקצונה. הוא לא הופתע מכך שהוא היה מצטיין, מספר פעמים, ולאחרונה כשוטר שיטור רגלי אפילו "מצטיין ארצי", שזה הישג חסר-תקדים. הוא אהוד על חבריו, אנושי, רגיש, שוטר שהיה רוצה שישרת אצלו ביחידה כמפקד. גם הוא סבר שהמקרה אירע מתוך מוטיבציה עודפת אך לא מתוך זדון, אלא מהרצון הזה להביא עוד תפוקות, עוד להתחכך ולעשות את העבודה שלו על הצד הטוב ביותר, דבר שהוביל אותו אולי לפעול בשיקול דעת מוטעה.

9. גם הסגורית ציינה בדבריה כי מדובר באירוע חריג גם מבחינת סוגי תיקים שנדונים בפני בית דין זה ואין להפחית מחומרת העובדות שבהן הנאשם הודה. עם זאת, כתב האישום המתוקן הוא פרי תוצאה של משא ומתן ארוך והרשעת הנאשם אינה כוללת, כטענת הסגורית, את העובדות שפורטו בסעיפים 15 עד 17 לכתב האישום, עובדות המפרטות את שארע בזמן החיפוש עת נכנסו לשירותים שני אזרחים שראו את המתרחש, לרבות את המתלונן כשהוא עירום וכן את חילופי הדברים שהוחלפו בין הנאשם לבין המתלונן בזמן ביצוע החיפוש, כפי שפרטנו בסעיף 6 לעיל. לדבריה מדובר בטעות של שיקול דעת, ללא כוונה רעה וללא רצון להשפיל, טעות שהיא חד-פעמית וממוקדת שבאה אגב פעילות חיכוך שהיא בליבת העשייה של המשטרה ושכנגדה עומדת עשייה רבת-שנים של פעילות-

- חיכוך מצטיינת של שוטר מצטיין, כפי שהעידו שנים ממפקדיו וכפי שמעידות ההערכות התקופתיות ותעודות הערכה והצטיינות אותן קיבל ואשר הוגשו לבית הדין.
10. כן ביקשה הסנגורית ללמד זכות על הנאשם בשל העובדה שמלכתחילה הוא נחקר במח"ש בחשד להטרדה מינית, בעוד שבסופו של יום האירוע הסתיים בהליך המשמעותי בלבד עם הרשעה בדבר עריכת חיפוש שלא כדין. מדובר בפער גדול שיצר פגיעה חמורה בתחושות הנאשם שמבצע את מלאכתו במסירות רבה כל כך.
- עוד הטעימה הסנגורית את כובד המחיר שהנאשם כבר נאלץ לשלם בכך שנמנעה ממנו האפשרות לצאת לקורס קצינים וכי קידומו לדרגה הבאה צפוי לעיכוב נוסף בעקבות ההרשעה הנוכחית, דבר שיש לו כמובן השלכה שכרית נכבדה.
11. הן הסנגורית והן הנאשם בעצמו בדבריו בפנינו, ביקשו את רחמי בית הדין על רקע מצבו הכלכלי הרעוע של הנאשם בהתחשב בהכנסתו, שמסתמכת גם על תוספת שעות בגין "עבודה שוטרים בתשלום" שלא תמיד מובטחת, למול הוצאותיו הרבות למען שני ילדיו ולצורך החזרי משכנתא גבוהה שנטלו לשם רכישת דירה חדשה.
- על כן ועל רקע כל האמור בדבר טיב שירותו המצטיין ונסיבותיו האישיות ביקשה ב"כ הנאשם להימנע מעונש של הורדה בדרגה בפועל ופיצויים למתלונן ולהסתפק בעונש של נזיפה חמורה ללא מרכיב כלכלי.
12. שאלת בית הדין אם נעשה ניסיון כלשהוא מצד הנאשם או התביעה להביא להתנצלות מצד הנאשם בפני המתלונן הושבה בשלילה.

דין

חומרת המעשה

13. אכן, נדירים הם המקרים שבהם מגיעים לבית דין זה תיקים בגין ביצוע עבירת חיפוש שלא כדין לפי פרט 8 לתוספת הראשונה של חוק המשטרה (ביד"ע 12/02) [מבחר פס"ד של ביה"ד לערעורים קובץ ו' עמ' 20], ביד"ס 70/12, ביד"ס 58/13, וכן ביד"ס 27/15 [קובץ פסקי דין של ביה"ד למשמעת, כרך ג עמ' 246]. לו רצינו להאמין, על רקע העדר קיומם של הליכים בגין עבירה זו בשנים האחרונות, שסוגיית עריכת חיפוש שלא כדין מצד שוטרים שייכת לנחלת העבר, הרי שמובא בפנינו כעת מקרה מצער של ביצוע חיפוש בהפשטה בניגוד לחוק, שעומד בסתירה גמורה לנהלים הבסיסיים, מקרה של התנהלות ערכית קשה ובלתי-מובנת מצד הנאשם שבפנינו.
14. בית הדין לערעורים ציין בביד"ע 12/02 אחרי שהרשיע את המערער בעבירה של עריכת חיפוש בסמכות אך באופן בלתי-מידתי ופוגעני כדלקמן:

"הפרשה הנוכחית מצטרפת לקבוצה של מקרים שמהם עולה הרושם כי לא הוטמע די בקרב מקצת מהעוסקים באכיפת החוק נגד עבירות סמים מסוכנים העיקרון הגדול שנוסח בתלמוד הבבלי במטבע הלשון "גדול כבוד הבריות שדוחה את מצוות לא תעשה שבתורה" [ברכות יט:; ההדגשה במקור – ק.ג.]. ערך זה של כבוד הבריות עשוי להיות יקר לנו מהערך של אכיפת האיסור

הפלילי וישנם מקרים שבהם נבכר לשמור על כבודן של הבריות גם במחיר של החמצה אפשרית בתחום האכיפה הפלילית [ההדגשה הוספה]."

15. דומה שדברים אלה, אף שהם נאמרו לפני למעלה מ-15 שנים, שבים ומקבלים משמעות אקטואלית עם הרשתות של הנאשם בפרשה עגומה זו. הנאשם ידוע ומוערך עד למאוד על ידי מפקדיו מן העבר ומההווה, כשוטר יוזם, מסור ובעל כושר פיקודי עם מוטיבציה מתמדת לחיכוך וחתירה למגע לצורך ביצוע משימות משטרתיות של אכיפת חוק במרחב הציבורי ובאיזורים המועדים לכך ועל כן נבחר לשמש מפקד באחת מיחידות הדגל שמיישמת את תורת "השיטור הרגלי" בהצלחה נחשונית. תכונות אלה של הנאשם הן כמובן מבורכות וגם זוכות להערכה רבה, כפי שראינו בעדויות האופי וכפי שעוד נפרט בהמשך. יחד עם זאת, אין מנוס מלהדגיש ולזעוק לתוך פנתיאון ההצלחה של השוטרים המצטיינים, היוזמים והפרו-אקטיביים: בצד תכונות מבורכות אלה ובצד להט האכיפה והחתירה למגע שהם תנאי להצלחה בעבודת השיטור, חייב לצעוד, יד-ביד ובצמידות מתמדת, **כבוד הבריות**. שוטרים בכלל ושוטרים מצטיינים בפרט חייבים **להפנים** את הערך החשוב של כבוד הבריות וליישם אותו בכל צעד ושעל במסגרת פעולות השיטור. לא רק כסיסמא הנלמדת בחדרי הלימוד של המכללה לשוטרים או בתדרוך לפני היציאה למשמרת, אלא כמצפן מובנה שצריך ללוות את השוטר-האוכף, לא פחות מתכונת החתירה למגע ובמקרים מסוימים **"גם במחיר של החמצה אפשרית בתחום האכיפה הפלילית"**, כלשון פסה"ד הנ"ל, ותוך מאמץ לתור אחרי דרכי אכיפה חלופיות וחוקיות. אותו מצפן חייב להדריך את השוטר-האוכף וגם להוביל אותו לעצירת פעולת האכיפה או עוצמתה במקום שאין צידוק שבדין להפעלת סמכויותיו או שנסיונות המקרה אינן מצדיקות נקיטת פעולות הפוגעות בחירות הפרט.

16. לדאבון הלב, עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם מגלות שאותו מצפן מובנה היה כבוי אצלו, עת בחר ליזום פעולות אכיפה בוטות ופוגעניות נגד המתלונן שלא היתה להן ולו תחילת אחיזה שבדין ולבצע בו חיפוש בהפשטה עד עירום מלא ללא עכבה וריסון נדרש. פעולות אכיפה אלו נעשו במקום לא-ראוי, בנסיבות מבישות ומביכות שעומדות בניגוד בוטה לדימוי המקצועי של הנאשם ולהילה ולהצלחה אותה רכש בעשייתו עד לאותו אירוע וגם אחריו.

17. צודק ב"כ התביעה בהדגישו את חומרת הכשל של הנאשם כמי שאחראי על יחידת השיטור הרגלי החדשה שליבת העשייה שלה הינה להבטיח את שמירת בטחון הציבור ובכלל זה את בטחונו של המתלונן, ודווקא על רקע בקיאותו, מקצועיותו הרבה והצטיינותו ניתן וצריך היה לצפות ממנו להתנהגות אחרת. ברם, לא רק שהנאשם לא הצליח להבטיח את בטחונו של המתלונן, אלא הוא פגע בצורה בוטה וחריפה בפרטיותו ובכבודו של המתלונן על לא עוול בכפו.

18. בכך פעל הנאשם לא רק בניגוד לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996, לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ולפקודות המשטרה, כגון פקודת המטה הארצי 14.05.02 - חיפוש חיצוני בגוף, אלא הוא פגע בערכים חוקתיים שמוגנים לפי הוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – ובכללן סעיף 4 ("כל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו"), סעיף 7(א) ("כל אדם זכאי לפרטיות

ולצנעת חייו") וסעיף 7 (ג) ("אין עורכים חיפוש ברשות היחיד של אדם, על גופו, בגופו או בכליו", זולת אם הדבר הותר על פי חוק).

19. לאור כל האמור, אין מנוס מלתת ביטוי ממשי לחומרת המעשה גם במסגרת גזר דין זה אשר נועד, כמצוות הדין המשמעותי, להעביר מסר מרתיע, מסר של גינוי חד וברור ביחס לאירוע המצער, לבל יישנו מקרים דומים דוגמת התנהגותו המצערת של הנאשם.
20. הן עדי האופי והן הסנגורית טרחו לציין שלדעתם הנאשם פעל ללא כל כוונת זדון וכי מדובר בטעות בשיקול הדעת בלבד. הסנגורית גם טענה שנוכח ניסוח מוקפד של כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם לאחר משא ומתן, ובמיוחד ניסוחו של ס' 19 של כתב האישום, הרי שההרשעה איננה כוללת את התיאור העובדתי שבסעיפים 15 עד 17 לכתב האישום המפרטים מה ארע בזמן החיפוש עת נכנסו לשירותים שני אזרחים שראו את המתרחש, לרבות את המתלונן כשהוא ערום וכן את חילופי הדברים בין הנאשם לבין המתלונן בזמן ביצוע החיפוש, (דהיינו - את שאלתו של המתלונן מדוע הוא הכניס אותו לשירותים ואת תשובתו הבוטה של הנאשם "אני קובע ואני צריך לבדוק אותך" וכן את התעלמותו של הנאשם נוכח תחנוני המתלונן "שהכל רטוב פה" ושיפסיק את החיפוש וכי הוא נכה משרד הבטחון וחולה לב). אין בידנו לקבל את הדקדוק או את ההקלה המשתמעת והמתבקשת, כטענת הסנגוריה, בעניין זה; ההרשעה לפי ס' 19 לכתב האישום כוללת את ביצוע החיפוש וזה תואר גם בסעיף 15 ("בזמן ביצוע החיפוש ...") ובס' 16 ("תוך כדי ביצוע החיפוש..."); ; בין אם תיאור עובדתי זה מהווה חלק מהיסוד העובדתי המכונן של ההרשעה על פי הודאת הנאשם ובין אם רק יסוד תיאורי-פריפריאלי שבו הנאשם הודה, אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה והאווירה שאפפה את החיפוש העוולתי.
21. במסגרת המצע העובדתי המוסכם והמוגבל שהוצג לנו על פי הסדר הטיעון, קשה לנו לעמוד על טיבה ועומקה של הטענה כי כל שארע מצד הנאשם הוא הפעלת שיקול דעת מוטעה, ללא כוונה רעה וללא רצון להשפיל. מכל מקום, גם אם החיפוש בוצע ללא כוונת זדון וללא רצון להשפיל את המתלונן, הרי שמעשי הנאשם וההתנהלות שתוארה בכתב האישום המתוקן והמצב הקשה והמבזה אליו נקלע המתלונן בשל כך, הביאו לתוצאה שהיא תוצאה רעה, פוגענית וקשה מבחינת כל הצדדים – השוטר, האזרח והמשטרה שתדמיתה נפגעה בשל מעשה-אכיפה פיזי ובלתי-מדתי שהוא מצער ומקומם. עם זאת, חשוב לשוות לנגד עינינו בהקשר זה גם את העובדה שהרשעת הנאשם היא "רק" בגין ביצוע "חיפוש שלא כדין" וכי הנאשם מלכתחילה לא הואשם בגין חיפוש "שלא בתום לב", לפי החלופה השנייה של פרט 8 לתוספת הראשונה.
22. החומרה שבהתנהגות זו של הנאשם מחייבת להעביר מסר הרתעתי, כמתחייב מתכלית הדין המשמעותי, מסר שייתן גם ביטוי לעוצמת הפסול הנורמטיבי שדבק בנאשם על רקע ההתנהלות הפגומה שבה הורשע.
23. שוכנענו גם בדבר צדקת עתירתו של ב"כ התביעה להטלת רכיב עונשי בדמות פיצוי למתלונן לפי סעיף 70(א1) לחוק המשטרה, זאת נוכח הלימת מקרה זה את תכליתו של פיצוי כאמור, בהתחשב בעוגמת הנפש שהחיפוש הבלתי-חוקי הסב למתלונן על פי העולה מכתב האישום המתוקן ובהתחשב בהעדר כל התנצלות שהועברה אליו עד כה.

שיקולים לקולא

24. בצד החובה לתת ביטוי הולם לחומרת המעשה, לא ניתן שלא להתחשב ואף להתפעל מהצטיינותו של הנאשם לאורך כל שירותו, מההצלחה הרבה בביצוע תפקידו ומתרומתו המרשימה ליחידתו, לארגון ולציבור, כפי שהדגישו מפקדיו בעבר ובהווה וכפי שפירטנו בהרחבה לעיל.

25. גיליון המשמעת של הנאשם הינו נקי לחלוטין, ואין זה עניין של מה-בכך בהתחשב בכך שהנאשם משרת בחיל מאז שנת 2011 בתפקידים שהם תפקידי-שטח המתאפיינים ברמת חיכוך גבוהה עם אוכלוסייה בעייתית ובאיזור שהוא רווי-אכיפה משטרתית.

26. הערכותיו התקופתיות של הנאשם בשנים האחרונות (2016 עד 2018) הן טובות. בגין שנת 2018 הוא זכה לציון סופי "גבוה בהרבה מהדרישות 2", שהוא ציון אחד לפני הציון המרבי. במהלך שנים אלו בלט אף יותר ציון ה"מקצועיות", שהגיע בשנת 2018 ל"יוצא דופן". גם המלל המילולי הנלווה מצד מפקדיו תומך בהערכה זו. אסופת מכתבי ההערכה ותעודות ההצטיינות שהוגשה לעיוננו ואשר באה הן מצד מפקדים והן מצד אזרחים, היא מרשימה ומשלימה את התמונה ואת דברי השבח ששמענו מפי מפקדיו בשנים האחרונות.

27. לא למותר לציין בהקשר לאמור גם את העובדה שלא ננקטו נגד הנאשם עד כה צעדים פיקודיים או אחרים בגין האירוע: הנאשם ממשיך מאז האירוע לשרת בתפקידו לשביעות רצון מפקדיו, ואף קודם לשמש כמפקד היחידה, תפקיד שהוא ממלא בהצלחה רבה, ללא רבב או בעיות משמעת ובמקצועיות רבה.

סוף דבר

28. לאור כל האמור לעיל, מתוך רצון לאזן בין כלל הטעמים שמנינו לעיל ומתוך חובה להדגיש את החומרה הרבה שאנו רואים בהתנהגותו הפסולה של הנאשם, מחד גיסא, והצורך להתחשב בהצטיינותו המרשימה של הנאשם, בטיב שירותו ובנתונו האישיים הטובים, גיליון המשמעת הנקי שלו והעובדה שמדובר במעידה חד-פעמית, מאידך גיסא, אנו סבורים שראוי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה;
- הורדה בדרגה אחת לתקופה קצובה של שישה חודשים מתוכם חודש אחד בפועל, והיתר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם עבירה של חיפוש שלא כדין או שלא בתום לב לפי סעיף 8 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה;
- פיצוי בסך 1,500 ש"ח לפי סעיף 70(א1) לחוק המשטרה שישולם על ידי הנאשם לטובת המתלונן בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

ניתן והודע היום, כ"ט בסיוון תשע"ט, 2 ביולי 2019, בנוכחות התובע – רפ"ק ניר קול, עו"ד, הנאשם – רס"ר תומס כהן ובאת כוחו, רפ"ק שחר פרנקל, עו"ד. ובהעדר חבר ההרכב השופט עו"ד שמעון פרנקו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סניץ קלוד גוגנהיים   סניץ תמר עמית   עו"ד שמעון פרנקו

בפני : ראש הרכב – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – סגן ניצב קלוד גוגנהיים
 השופט – סגן ניצב אבשלום עמר

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ב [REDACTED]

גזר - דין

כללי

1. בפנינו שוב מקרה זלזול וקלות-דעת בנוגע להחזקת אקדח והפעלתו שגרם הפעם לפליטה של כדור בעמדת היומנאי. ביום 13.5.2019 הרשענו את הנאשם על פי הודאתו בהפעלה של כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת, עבירה לפי פרט 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן – "חוק המשטרה"), ועתה עלינו לגזור את עונשו.

עיקרי עובדות כתב האישום

2. הנאשם שירת בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום כיומנאי בתחנת [REDACTED] בירושלים (להלן: "התחנה"). ראש המשמרת בתחנה קיבל בתאריך 09/05/2017 ממתנדב שסיים את המשמרת שלו בשטח, אקדח מסוג FN (להלן: "האקדח") לצורך הזדכות על האקדח בתחנה. בשעה 01:30 לערך הגיע ראש המשמרת ליומן התחנה ומסר לנאשם את האקדח לצורך אפסנתו. הוא שאל את הנאשם האם הוא יודע לפרוק אקדח מסוג זה והנאשם השיב לו שכן. בהמשך הפנה הנאשם את האקדח כלפי מטה לכיוון הקיר הפנימי בתוך היומן, דרך את האקדח כאשר המחסנית בתוך הנשק ולחץ על ההדק. כתוצאה מכך נורה קליע אשר פגע בקיר היומן. כאמור, לאחר שהודה בעובדות אלה ובכך שלא פרק את האקדח בעמדת פריקה מסודרת ועל פי פקודות המשטרה, הנאשם הורשע בעבירה של הפעלה של כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד לפקודות משטרת ישראל.

טיעוני התביעה

1. התובע עמד על חומרת מחדלו של הנאשם שהחליט לפרוק נשק שלא בעמדת פריקה ואגב כך פלט כדור במקום חשוף כמו עמדת היומנאי דבר שהיה יכול להביא לפגיעה בנפש. החריגה מנהלי המשטרה מחייבת להעביר מסר עונשי מרתיע. במקרה שבפנינו, לא מדובר בשוטר עם עבר משמעותי נקי בשונה ממקרים אחרים, וגם לא בשוטר מצטיין על רקע הערכות התקופתיות של השנים האחרונות. עם זאת, התובע הודה שיש להתחשב בשיהוי שחל מאז האירוע (5/2017) ועד להגשת כתב האישום (26/2/2019) אף שלטענתו לא

מדובר בשיהוי ארוך וגם לא כל השיהוי נזקף לחובת התביעה, גם בהתחשב בחילופי הדברים שהתקיימו בין התביעה וההגנה על רקע בקשות שונות שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם. בשקלול כל האינטרסים, נכון לעתור לעונש של נזיפה חמורה וקנס לשיקול בית הדין. התובע הפנה לביד"ם 10/19 שגם שם, למרות השיהוי, בית הדין הטיל עונש של נזיפה חמורה וקנס. כן הפנה לביד"ם 19/18.

טיעוני ההגנה

2. כעד אופי מטעם ההגנה העיד רפ"ק [REDACTED] המשרת כקצין שיטור וקהילה בתחנת [REDACTED] ששימש בתקופות מסוימות גם כמפקדו של הנאשם. הוא דיבר בשבחו של הנאשם כאדם בעל נעם הליכות ודרך ארץ, מסור לעבודה, לויאלי למפקדים ואכפתי. הוא בלט כיומנאי בעל וותק, מנוסה ועם ידע, ולכן גם שימש כמפקד של קבוצת היומנאים ותמיד ניתן היה לסמוך על שימלא את תפקידו בצורה טובה ויסודית, כולל מסירת הדיווחים בצורה אמינה וטובה. בשלב מסוים ביקש הנאשם לחזור לתפקיד-שטח כסייר וכיום הוא משרת בשיטור הרגלי בהצלחה ותוך הפגנת גישה שירותית ואיכפתיות שלא תמיד קיימת אצל שוטרי "הדור הצעיר". ידוע שלא קל לו ברמה הכלכלית והמשפחתית אך הדבר לא השפיע על טיב עבודתו. מלבד שני מקרים, הנוכחי ומקרה שקשור להחלטה להעביר אותו מתחנת [REDACTED] לתחנת [REDACTED], לא מוכרות לו בעיות משמעת. המקרה של ההליך הנוכחי הוא אירוע נקודתי, שכן הנאשם עבד כיומנאי במשך שנים רבות ובא במגע עם כלי נשק עשרות פעמים ביום, ללא תקלות. האירוע מושא הליך זה הוא אירוע יחיד ונקודתי שבו טעה הנאשם טעות חד פעמית ולא אופיינית לו.

3. הסנגורית ביקשה לעגן את עתירתה להמתקת עונשו של הנאשם במספר נימוקים. תחילה פירטה את מצבו הכלכלי של הנאשם בהצביעה על חיובים חודשיים בסך 10,500 ₪ שכוללים תמיכה בבני משפחה בגירים, תשלומי הלוואה ומשכנתא, כולל לפי הסדר גירושין, שכר דירה, כאשר ההכנסה חודשית שלו ושל רעייתו עולה כדי 20,000 ₪.

מעבר לכך ביקשה ב"כ הנאשם לבסס טענה של "אכיפה בררנית" בשל העובדה שלמיטב ידיעתה, בניגוד לנאשם, לא ננקטו צעדים משמעותיים כלשהם נגד אותו ראש משמרת שמסר לנאשם את האקדח, למרות שגם הלה התרשל, כטענת הסנגורית, בכך שלא פעל לפי הכלל "בקבלך ובמוסרך - פרוק" ולא ביצע את הפריקה המתחייבת מנהלי המשטרה, עת קיבל את האקדח מידיו של המתנדב. לטענתה באכיפה בררנית זו יש משום פגיעה בתחושת השוויון ותחושת הצדק והדבר חייב לקבל ביטוי בגזר הדין.

עוד הטעימה הסנגורית שהנאשם לקח אחריות מלאה ומידית על מעשיו, כבר בפני הקב"ד וגם בפני בית דין זה.

במיוחד ציינה הסנגורית את השיהוי הרב שחל גם במקרה זה ושחייב לפעול לטובת הנאשם: האירוע התרחש ב-9/5/17, הקב"ד מונה ב-10/5/17, הפעולה האחרונה של הקב"ד בתיק הייתה ב-16/5/17, ורק בחלוף למעלה משנה, ב-15/8/18, הוצא מכתב היידוע המודיע על החלטתה של ר' אמ"ש להעמיד לדין את הנאשם בפני בית הדין. ב-10/10/18 ההגנה פנתה לתביעה בבקשה לקבל את הנימוקים ואת הקריטריונים לפיהם

החליטה ר' אמ"ש דאז על ההחלטה להעמיד לדין את הנאשם, ושאותם קיבלה רק ב- 17/1/19 אחרי חילופי דוא"ל רבים, מתן אורכות שכללו גם התראה על הגשת בג"ץ, ובקשת זירוז מטעם יועמ"ש המשטרה. קריטריונים אלה בעניין העמדה לדין בגין ירי לא-מבוקר הועברו אליה על ידי רמ"ד דין משמעתי, אך הם לא פורסמו חרף הנחיה מפורשת מטעם יועמ"ש המשטרה. חלוף הזמן הרב נותר ללא הסבר מניח את הדעת והאחריות לו רובצת, לטענת ב"כ הנאשם, לפתחה של התביעה, ובכך נגרם עינוי דין שהדרך לתקן אותו בתיק דנן היא ע"י הקלה משמעותית בענישה. בהקשר לאמור הפנתה ב"כ הנאשם לביד"ם 43/18 וגם הדגישה כי תכליתה העיקרית של הענישה המשמעית, תכלית ההרתעה, נשחקת עד למאוד בשל השיהוי הרב.

לנוכח השיהוי הרב ומתוך השוואה למקרים אחרים שנפסקו לאחרונה, הביעה הסנגורית תמיחה נוכח עמדת התביעה שביקשה קנס כספי. בתיק ביד"ם 17/19, גם הוא תיק של פליטת כדור בנסיבות דומות ואף חמורות משלנו, התביעה לא ביקשה קנס כספי. גם שם עבר נשק מיד ליד בעמדת היומנאי לרגל החלפת משמרת והתביעה ביקשה להסתפק בעונש של נזיפה חמורה בלבד, אף מבלי שהיתה טענה למצב כלכלי קשה, כבמקרה דנן. בנוגע לפסיקה שאוכרה על ידי התביעה: ביד"ם 10/19 שבו נפסק שלמרות השיהוי יש לגזור עונש של נזיפה חמורה וגם קנס - מדובר בגזר-דין שאיננו חלוט וידוע שבכוונת ההגנה להגיש ערעור. ביד"ם 19/18 תומך לטענתה בעמדת ההגנה שכן גזר שם עונש של נזיפה חמורה בלבד, אף שלא היה שם שיהוי ושהנסיבות וההתרשלות מצד השוטר היו אף חמורות יותר מהמקרה הנוכחי ובית הדין התחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובטיב שירותו המעולה.

ב"כ הנאשם הוסיפה, בהסתמך על עדותו של עד האופי, כי מדובר בשוטר טוב המתפקד לשביעות רצונם המלאה של מפקדיו, אחראי, ממושמע, ואהוד על עמיתיו וחשוב לזכור כי מדובר באירוע נקודתי.

בהתייחס להערכות התקופתיות שהוגשו על ידי התביעה, הסנגורית הפנתה את שימת הלב דווקא לאלה משנים 2013 ו-2015 וביקשה להזכיר את העובדה ששיטת ביצוע ההערכות כפופה למשטר של מכסות.

לאור כל האמור, סיכמה ב"כ הנאשם את עמדתה לפיה יש להסתפק בעונש של נזיפה חמורה ללא רכיב כלכלי.

דיון

4. מקרה זה, בדומה למקרים רבים אחרים של פליטת כדור והתרשלות בהחזקת כלי ירייה, חושף בפנינו שוב קלות דעת חמורה וחוסר שימת-לב מסוכן שאין להשלים עימם. במקרה הנוכחי הכשל הינו חמור במיוחד על רקע קרות האירוע ביומן התחנה, מקום שפתוח לקהל ומתאפיין בתנועה ערה ורבה של אנשים, מקום המפגש המובהק של המשטרה עם הציבור, אזרחים ושוטרים, הלב הפועם של התחנה, "הפנים של המשטרה", שנציגה הוא היומנאי, שמתוקף תפקידו אמור להיות מודע לסיכונים הגדולים שכרוכים בטיפול מוטעה בכלי ירייה ובאי-קיום קפדני של נהלי הבטיחות שחלים על החזקת אקדח והפעלתו והדורשים פריקתו בעמדת פריקה מוסדרת ותקינה.

בית דין זה הדגיש אך לאחרונה בביד"ס 17/19, שעניינו אף הוא בכשל שארע ביומן התחנה בעקבות העברת אקדח מיד ליד:

"פעם נוספת נדרשים אנו להתריע על הסכנה הממשית הטמונה באי הקפדה על קיום הוראות הנהלים והפקודות שעניינם טיפול והפעלה של כלי ירייה. המציאות מלמדת כי אין קיצורי דרך ולא ניתן להשלים עם חריגה מקיום כללים אלה, שכן כל סטייה מאלו עלולה להסתיים בפגיעה ברכוש וחמור מכך בפגיעה בנפש. אל לו לשוטר לחשוב כי הוא בקיא ומיומן בשימוש בכלי ירייה וכי הוא ער לכל סיכון אפשרי ומשכך יכול הוא, בנסיבות כאלה או אחרות, לנהוג באופן שונה מזה הקבוע בכללים ובהנחיות. לצערנו, המציאות מלמדת כי הדרך היחידה להבטיח את בטחון הנפש והרכוש היא אך ורק בקיום דווקני והקפדה ללא פשרות על כללי הבטיחות שעוגנו בצורה מאוד ברורה בהנחיות ובפקודות המשטרה."

5. לצערנו, הנאשם, יומנאי שנושא באחריות לאמור מתוקף תפקידו, כשל בכל אלה ובמחדלו גרם לסיכון סביבתו ושל היוצאים והבאים בשערי התחנה, סיכון שאך במזל לא התממש, לבד הפגיעה ברכוש. יש מקום להתייחס לכשל זה בחומרה יתירה.
  6. לצד מתן ביטוי הולם לחומרה שבמחדל זה, עלינו לתת את הדעת גם על נסיבות האירוע הקונקרטי שבפנינו, כולל הרקע והנתונים הפרטיים של השוטר-המעוול כפי שהוארו גם על ידי באי כוח הצדדים בטיעוניהם שבפנינו ועלינו לשקול עד כמה ראוי להביא להמתקת עונשו בגינם.
  7. ראשית, יש לציין לחיוב את קבלת האחריות המלאה והמידית מצד הנאשם, החל מהרגע הראשון, עבור בהודאתו בעובדות כתב האישום וכלה בדבריו הכנים בפנינו שמעידים על חרטה והפנמה.
- שנית, ודווקא בהמשך לקבלת האחריות האמורה, ניתן היה לצפות למובן מאליו והוא – מיצוי הדין המשמעותי עם הנאשם מהר ככל הניתן, וזאת בראש ובראשונה מתוך צורך להלום תכלית עיקרית שלו – מיצוי אלמנט ההרתעה והמניעה כלפי פנים וכלפי חוץ.
- ואולם, לדאבון הלב נראה כי עקב השיהוי הרב והבלתי-מוצדק שחל במקרה דנן, תכלית זו לא מוצתה ובמידה רבה אף הוחמצה. אין מנוס מלשוב ולהזכיר שחובותיהם המנהליות של גורמי האכיפה של המדינה ובכללם גורמי האכיפה המשמעתית, כוללות גם את מתן הדעת וההתחשבות בזכויות החשוד, לרבות החובה למנוע עינוי הדין ועיכוב בלתי-מוצדק של הליכי האכיפה. לחשוד רצון וציפייה לגיטימית להסיר את עונת מיצוי הדין שמרחפת מעליו מרגע קרות האירוע העוולתי ועד למתן גזר דין חלוט או כל החלטה סופית אחרת בעניינו, בטח ובטח במקרה שהוא לקח אחריות עליו מהרגע הראשון.
- פרק הזמן הרב שחלף ממועד האירוע (9/5/2017) ועד למועד הגשת כתב האישום (26/2/2019) הינו ארוך ביותר לכל הדעות, גם לגישת התביעה שהודתה ששיקללה את הנושא במסגרת המתווה העונשי לו עתרה בפנינו. ויודגש מבחינת ציפיותו הנכזבת של הנאשם למיצוי דין מהיר ולמניעת עיוות דין - אחת היא אם העיכוב נזקף לחובת מדור זה או אחר במשטרה או לחובת גורם אכיפה מדינתי אחר, ובהעדר הסבר מניח את הדעת

אודות הסיבות לשיהוי, המסקנה המתבקשת היא שמדובר בפרק זמן בלתי-סביר, ובלבד שלא הנאשם עצמו גרם להתמשכות ההליך בשל מעשים פסולים או בקשות בלתי-מוצדקות. לא נראה כי במקרה דנן יש לזקוף לחובתו של הנאשם מעשים או בקשות כאמור. בצדק הפנתה הסנגורית לדברים שנאמרו בביד"ס 43/18 (פסקה 10) וכן לביד"ס 10/19 לעניין זכותה של ההגנה למצות את הבירורים והבקשות שכרוכים בהגנה על זכויות הנאשם מבלי שהדבר יפעל לרעתו אם פעולות אלה נעשות במסגרת מתחם הסבירות והגינות של ניהול ההליך.

8. ב"כ הנאשם הוסיפה וביקשה לבסס את טיעוניה להקלה בעונש גם על טענת האכיפה הבררנית בגין אי-נקיטת הליכים משמעותיים נגד ראש המשמרת שמסר לנאשם את האקדח, למרות שגם הלה התרשל, כטענת הסנגורית, בשל העדר פריקת האקדח עת קיבל אותו מידי המתנדב, בניגוד למתחייב מפקודות המשטרה ונהליה. טענת זו מהווה סניף של טענת ההגנה מן הצדק שקיבלה ביטוי סטטוטורי בתקנה 52(7) לתקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעותי), התשע"ב-2012. מקבילתה המילולית מצויה בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. אף שעניינם של סעיפים אלה טענות מקדמיות, הרי שאין בכך כדי למנוע מהנאשם לטעון אותן בשלב אחר של ההליך, לרבות בשלב גזרת הדין (ר' תקנה 54 לתקנות הנ"ל; סעיף 151 לחוק האמור; פסיקת ביהמ"ש העליון בעניין רע"פ 7621/14 גוטסדינר נ' מד"י וכן רע"פ 1201/12 קטיעי נ' מד"י). עם זאת, תנאי לבחינתה של טענה זו היא הנחת מצע עובדתי מבוסס שהנטל לקיומו רובץ לפתחו של הנאשם ובכלל זה מתן אפשרות תגובה ראויה לתביעה, לשם בירורה וליבונה כדבעי. יתר-על כן, על פי הפסיקה, הנטל לבירורה ולקיומה של אכיפה בררנית הינו גבוה במיוחד, וכפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון (בג"ץ 5290/14, פסקה 30):

"על הטוען לקיומה של אכיפה מפלה או 'בררנית' מוטל הנטל להציג תשתית עובדתית מספקת שיהיה בה כדי להתגבר על החזקה בדבר התקינות המנהלית. אף אם עבר הטוען משוכה זו, עדיין יכולה הרשות להראות כי אותה אכיפה הנחזית להיות בררנית, למעשה נעוצה בשיקולים ענייניים. נוכח דברים אלו, וכפי שציין השופט י' זמיר בבג"ץ 6396/96 זקין נ' ראש-עיריית באר-שבע, פ"ד נג(3) 289 (1999), הנטל להוכיח קיומה של אכיפה בררנית הוא גבוה במיוחד."

בירור וליבון כאמור לא התקיים במקרה הנוכחי. לא די במצע העובדתי המוסכם העולה מכתב האישום אשר נוגע לפעולותיו של מפקד המשמרת כנתון-רקע בלבד. עניינו לא נבחן בפנינו והוא נהנה מחזקת החפות. אף שלשם הכרה בטענה זו אין צורך בליבון עובדתי ברמה דומה לזו של הוכחת אחריות הנאשם, הרי שבכל אופן לא די בהעלאת הטענה במתכונת שזה נעשה כדי לאפשר הסקת מסקנות משפטיות, גם לא לעניין גזר הדין. ב"כ התביעה דחה את הטענה באומרו שעל פי חומר הראיות, בהתאם לבדיקות שבוצעו, בהתחשב בהמלצות הקבו"ד והמחוז ובמכלול הנסיבות, לא היה מקום לנקיטת צעדים משמעותיים נגד מפקד המשמרת. מבלי לקבוע עמדה לגופה של עמדה זו, הרי שאיננו סבורים שיש בפנינו מקום לקבוע כי נטל השכנוע בעניין טענת האכיפה הבררנית הורם על ידי ההגנה.

9. ומה באשר לרקע האישי של הנאשם ולטיב שירותו? אין ספק כי דברי השבח של עד האופי הותירו בפנינו רושם חיובי. אין זה עניין של מה-בכך שמפקדו של הנאשם מעיד עליו שהוא שוטר מסור ואיכפתי, אהוד על עמיתיו, הממלא את תפקידו בדרך ארץ תוך הפגנת ידע וניסיון ובצורה טובה ויסודית.

עם זאת, מעבר לאמור לא הוצגו בפנינו עדויות או מסמכים התומכים בחוות דעת חיובית זו. אין בכך כמובן כדי להסיק מסקנה אחרת, ואולם לא ניתן, מנגד, להתעלם מההערכות התקופתיות של העת האחרונה שהיו בינוניות בלבד (בהתייחס לשנת השירות 2018 ציון ההערכה הסופי היה "תפקוד הולם את הדרישות 2"; ואילו לגבי שנת 2017 – "תפקוד הולם את הדרישות 3", ציון שהוא זהה להערכה שקדמה לכך ביחס לשנת 2015. עם זאת, ביחס לשנת 2013 עד ראשית 2014 זכה לציון גבוה – "תפקוד עולה על הדרישות 3").

גיליון המשמעת של הנאשם איננו נקי; על פני השנים, נרשמו לחובתו כ-7 הרשעות בדרך יחיד.

10. אשר על כן, בשקלול כלל הטיעונים שהושמעו בפנינו מצד ההגנה למול חומרת המחדל כפי שתיארנו לעיל, איננו סבורים שיש מקום לוותר על רכיב הקנס. ויודגש – רכיב הקנס איננו נבחן בהיבט הכלכלי בלבד, אלא יש בו כדי להוות נדבך **נורמטיבי** נוסף כמתן ביטוי לעונש הראוי אותו ניתן להטיל במקרה קונקרטי. סברנו אם כן שמלבד רכיב הנזיפה החמורה, לו הסכימו הן התביעה והן ההגנה, האיזון הנכון של השיקולים והטענות שנסקרו מחייב במקרה זה הטלת עונש שכולל את שני הרכיבים, ולא נמצאה ההצדקה לחריגה מאמת מידה זו (דוגמת המקרה בביד"ם 17/19, שם דובר בשוטר מצטיין עם מצב כלכלי חריג מאוד). יחד עם זאת, נוכח קבלת האחריות והשיהוי הרב, יש מקום לגזור עונש של רכיב קנס מתון.

סוף דבר

11. אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- **נזיפה חמורה**
- **קנס בסך 750 ₪ שישולם לטובת המשטרה ב-3 תשלומים שווים ורציפים.**

ניתן והודע היום, ו' בתמוז תשע"ט, 9.7.19, בנוכחות התובעת – פקד גילה וודגיה, עו"ד, הנאשם – רס"ב [REDACTED] ובאת כוחו, רפ"ק שחר פרנקל, עו"ד ובהעדר חבר ההרכב השופט סני"ץ אבשלום עמר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
 סני"ץ קלוד גוגנהיים   סני"ץ תמר עמית   סני"ץ אבשלום עמר

בפני : ראש ההרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – סגן ניצב שרון חן

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: סמ"ר (חובה) איתמר אפון

גזר דין

כללי

הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר, לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן: "התוספת"). במסגרת הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן והצדדים יעתרו במשותף לעונש שיכלול נזיפה חמורה, מחבוש על תנאי למשך שבעה ימים וקנס כספי בשיעור המקסימלי שבית הדין רשאי לקבוע.

כתב האישום

להלן עובדות כתב האישום בו הודה הנאשם והורשע:

במועד הרלבנטי לכתב האישום שירת הנאשם כמ"כ בפלוגה במג"ב איו"ש. במהלך חודש מאי 2018 שהתה היחידה בסיור לימודי, במסגרתו ביקרו ב"חווות פיליפ", שם השתתפו, בין היתר, במשחק פיינטבול. בשלב מסוים הנאשם פרק ושם בתיקו את ידית ההסתערות מנשק הפיינטבול, נשק מסוג M-16, שהידיית שלו מתאימה גם לנשקו המשטרתי של הנאשם. לאחר שהסתיים המשחק עלה הנאשם לאוטובוס, שהוביל את שוטרי היחידה למקום, וכעבור זמן שמע את בעל המקום אומר לאחד המפקדים של היחידה שנלקחו מכלי הנשק שלו שלוש ידיות הסתערות. רס"ר היחידה פנה אל הנאשם ושאל אותו אם הוא זה שלקח את הידית והנאשם השיב בחיוב וירד מהאוטובוס על מנת להחזיר את הידית שלקח. כשבוע לאחר מכן התייצב הנאשם בפני מפקד הפלוגה לשיחת בירור, במהלכה אמר הנאשם למ"פ, בכזב, שלקח את הידית באישורו של בעל המקום. המ"פ השיב לנאשם שיברר עם בעל המקום אם הדבר נכון. סמוך לשיחה זו התקשר הנאשם לבעל המקום וביקשו לספר למ"פ, אם זה יתקשר אליו, שהוא אישר לו לקחת את הידית. בעל המקום אמר לנאשם כי מה שהוא עושה חמור מאד ובתגובה לכך ביקש ממנו הנאשם שלא יתלונן נגדו על מנת לא לפגוע ביציאתו לקורס קצינים.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

בא כוח התביעה טען כי כתב האישום הוא חמור ושתי האפיזודות המיוחסות לנאשם – נטילת ידית ההסתערות ושיחת השיבוש עם בעל מקום, חמורות כל אחת לכשעצמה, קל וחומר משקלן

המצטבר. לדבריו, המילים "שוטר" ו"גניבה" הן הופכיות זו לזו, בבחינת שמן ומים, תהום של ממש פעורה ביניהן ולא ניתן לערבב ביניהן. מעשים כדוגמת מעשהו של הנאשם – אין להם מקום במשטרה.

בא כוח התביעה בחר להביא בפני בית הדין את המניע, שלדבריו נחשף אליו תוך כדי שיחה עם באת כוח הנאשם, והוא רצונו של הנאשם לשפר את יכולותיו המבצעיות, להתקין את ידית ההסתערות על נשקו האישי המשטרתי ובכך יוכל להגיב טוב יותר, אם חלילה יידרש לעשות כן. אומנם התובע ציין כי המניע אינו שיקול בהרשעה אך יש לו חשיבות בעת גזירת העונש. לדבריו, המניע, נטילת האחריות והקשיים הראייתיים שעלולים היו לעמוד בפני התביעה אילו היה המשפט מתנהל הם אלו שהביאו את התביעה להסכים להסדר הטיעון.

באשר לנאשם אמר בא כוח התביעה כי הוא משרת בחיל כשנתיים וארבעה חודשים, כלוחם במג"ב איו"ש, על כל המשתמע מכך, ועברו המשמעותי נקי לחלוטין. בשל האירוע הוחלט שלא יוכל לשמש עוד כמ"כ.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

לדברי באת כוחו של הנאשם, מדובר באדם נורמטיבי, בחור צעיר שהיה ילד טוב בתיכון, יכול היה לשרת קרוב לביתו אשר בצפון הארץ אך בשל רצונו בשירות משמעותי ביקש לשרת באיו"ש. הנאשם קיבל תעודות הצטיינות, הן בטירונות והן בפלוגה. למעט המקרה בו הורשע הנאשם הוא שוטר מצוין, אחראי ומקצועי, כזה שהוביל משימות ביד רמה. הוא מוערך מאוד בקרב הסובבים אותו, דומיננטי ובעל יכולת הובלה ופיקוד מאוד גבוהים. לנאשם מוטיבציה גבוהה לשרת את המדינה, הוא מביע חרטה עמוקה, מבין את משמעות מעשיו ומתבייש בהם. הנאשם, בדבריו בפני בית הדין, הסביר את מעשיו, שנבעו מ"טפשות מוחלטת ושטות של ילד". לדבריו, פנייתו לבעל המקום נעשתה משום שהיה מיועד לצאת לקורס קצינים ובשל רצונו העז להיות קצין, ניסה לכסות על מעשיו ב"דרך לא דרך". הנאשם הביע את צערו ובושתו גם בפני בעל המקום וגם בפני בית הדין.

דיון

המצטרפים לשורות משטרת ישראל, בין אם בשירות חובה ובין אם בשירות קבע, מקבלים על עצמם לחיות לפי יעודה של המשטרה, כלליה וערכיה.

"אנו השוטרים נקפיד על אמינות, ניקיון כפיים וטוהר המידות ונפעל כפי שהיינו מצפים שיפעלו כלפינו בנסיבות דומות. נפעל בכל הליכותינו כך שנתפרש באופן טבעי כמופת לשמירה על היושר, היושרה וטוהר המידות"

כך מוגדר ומוסבר הערך "יושר וטוהר המידות" בערכי משטרת ישראל. הנאשם לא רק שלא היווה מופת לשמירה על היושר, היושרה וטוהר המידות, הוא היה ההיפך מכך. ולא רק שחטא בלקיחת הידית, עוד הוסיף חטא על פשע בכך ששיקר למפקדו וניסה לרתום את בעל המקום לשקר עבורו.

מקובלים עלינו מאד דברי בא כוח התביעה לפיהם המילים "שוטר" ו"גנב" לא יוכלו לעולם לחיות בכפיפה אחת ומקומן לא יכירן באותו המשפט.

מעטים המקצועות שיש בהם כל כך הרבה נגישות לחייו של הזולת, סודותיו ורכושו, כמו לאנשי המשטרה. על מנת לזכות באמון הציבור עלינו להוכיח, בכל יום מחדש, שאנו ראויים לכך, כארגון וכפרטים בארגון. ערכי המשטרה הם המצפן המורה לכל שוטר את הדרך, במיוחד עת הוא פוסע בה לבדו, ללא נוכחות מפקד או עמיתים לצדו.

תוכניות חינוך בתוך הארגון פנימה וחשיפת הארגון, פועלו ואנשיו, החוצה, עלולים לרדת לטמיון במחי מעשה לא ראוי של שוטר אחד. אין דומה מאבקה של המשטרה על תדמיתה הציבורית למאבקו של גוף עסקי, על אף שגם זה יכול לקום וליפול בשל תדמיתו. לכאורה, יכולה המשטרה להישאר אדישה לתדמיתה הציבורית, שכן אין חשש שאזרחי המדינה יקבלו שירותי שיטור מגוף מתחרה, שהרי אין כזה. ואולם, דווקא משום כך תדמיתה הציבורית יקרה למשטרה שבעתים, שהרי, ללא אימון הציבור תיפגע, אנושות, יכולתה של המשטרה לתפקד ולקיים את ייעודה – לשרת ולהגן.

ובחזרה למקרה שבפנינו – אין צורך להפליג בדמיונות כדי לשער מה חושב בעל חוות הפיינטבול על שוטרי משטרת ישראל, אחרי ששוטרי יחידה ששיחקו ונהנו במקום, לקחו עימם שלוש ידידות של כלי נשק. ומה חושבים מכריו? ומה חושבים מכרי מכריו? הנה, במעשה אחד, של שוטר אחד, נגרם נזק כה גדול לארגון שלם.

נאמר כמה מילים גם באשר לנימוק, הסיבה לגניבה, אותו בחרה להביא בפנינו דווקא התביעה ולא ההגנה. לא נוכל לקבל תירוץ לפיו שוטר גונב רכוש של אדם אחר, כדי לשפר את יכולותיו המבצעיות. קבלה, אפילו חלקית, אפילו כשיקול בגזירת העונש, תהווה פגיעה גדולה לעבר מדרון חלקלק מאד, מדרון שאל לנו להתקרב אליו. לא נוכל להכשיר שרץ זה. אכן, הרצון להשתפר לא רק שראוי הוא, הוא גם מעורר הערכה, אבל לעולם לא במחיר גניבת רכוש של אחר. יחד עם זאת לא נוכל להתעלם מדברי התביעה באשר לשיקוליה בהגעה להסדר הטיעון שהונח בפנינו – הקשיים הראייתיים, קבלת האחריות והבעת החרטה ואנו נוסף, שלכל השיקולים הללו מצטרף גם שירותו המצוין של הנאשם, שירות שאלמלא מעשיו אלו, בוודאי היה ממשיך ונוסק, מעלה מעלה.

לאור כל האמור לעיל החלטנו לאמץ את הסדר הטיעון אשר הניחו בפנינו הצדדים, על שלושת רכיביו; נזיפה חמורה, מחבוש על תנאי והקנס המקסימלי אותו רשאי בית הדין להשית לפי הוראות חוק המשטרה.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל החלטנו להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

- **נזיפה חמורה**
- **מחבוש על תנאי לתקופה של שבעה ימים, והתנאי הוא שבמשך שנה מהיום הנאשם לא יעבור עבירה של התנהגות שאינה הולמת שוטר ויורשע בה, במהלך השנה או לאחריה**
- **קנס כספי בשיעור של 1,349 ₪ שישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים.**

ניתן והודע היום, ט"ו בתמוז תשע"ט, 18/7/19, בנוכחות התובעת – פקד גילה וודגיה, עו"ד, הנאשם – סמ"ר (חובה) איתמר אפון וב"כ עו"ד נופר אטיה ובהעדר השופט סני"ץ שרון חן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
סניף תמר עמית   נצ"ם רקפת לוי-גורדון   סניף שרון חן

בפני : ראש ההרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – עורך דין שלמה תוסייה כהן

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: [REDACTED]

הכרעת - דין

החלטנו לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כללי

1. הנאשם, סייר תנועה ביחידת אכיפה שפלה מרכז במועד הרלוונטי לכתב האישום, הועמד לדין בגין שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקידו מעבר למידה הנדרשת, עבירה לפי סעיף 19(א) לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

כתב האישום

2. על פי כתב האישום יוחסו לנאשם העובדות שלהלן:

א. בתאריך 10.10.15 במהלך משמרת לילה, הצטרפו אל הנאשם מתנדב וצלם מקצועי שצילם פעילות של משטרת התנועה בנושא אכיפת מהירות עבור עמותת "אור ירוק". הנאשם נהג בניידת.

בשעה 02:00 לערך, נהג המתלונן ברכב מסוג שברולט (להלן: "הרכב") בכביש 431 לכיוון מזרח (להלן: "הכביש"), בו מותרת הנסיעה במהירות מרבית של 100 קמ"ש. באותו המועד, הפעיל הנאשם ממקום מושב הנהג מד מהירות לייזר (להלן: "ממל"ז"), ומהירות הרכב שנקלטה בממל"ז הייתה של 161 קמ"ש, 61 קמ"ש מעל המהירות המותרת בכביש.

הנאשם החל בנסיעה אחר הרכב, הבהב לנהג באורות והפעיל סירנה, אולם המתלונן לא עצר ואף הגביר את מהירות נסיעתו. לאחר מרדף, הנאשם חסם את הרכב והמתלונן עצר בשולי הכביש.

ב. בשלב זה, המתנדב יצא מהניידת והגיע אל הרכב, פתח את דלת הנהג והורה למתלונן לצאת מהרכב. המתלונן לא יצא מהרכב וכעבור שניות בודדות הגיע הנאשם, משך בחוזקה את המתלונן מתוך הרכב, הודיע לו כי הוא עצור, והפילו לרצפה, תוך שחבקו בצווארו. בשלב זה ובעוד המתלונן שכוב על בטנו, הנאשם והמתנדב ניסו לאזוק את ידיו מאחורי גבו, כאשר האחרון התנגד לאזיקה ע"י כך שיישר והקשיח את ידיו וגופו, ולא אפשר את אזיקת ידיו.

- ג. במהלך הניסיון לאזוק את המתלונן ותוך שהנאשם צועק לעברו מספר פעמים "ידיים אחורה, אתה עצור, לא להתנגד", נתן הנאשם למתלונן מכה עם ברכו לעינו השמאלית (להלן: "הברכיה").
- בהמשך, בעוד המתלונן שוכב על הרצפה והמתנדב יושב על פלג גופו התחתון באזור האגן, לפת הנאשם באמצעות שתי ידיו את צווארו של המתלונן וחנקו. עובר לכך, חבק הנאשם את המתלונן בצווארו באמצעות ידו הימנית, והידק את החביקה באמצעות ידו השמאלית (להלן: "החניקה"). במהלך החניקה חרחר המתלונן וצעק 'אני לא נושם'.
- ד. לאורך האירוע המתואר לעיל, צעק המתלונן 'יש לי קלסטרופוביה, די, בבקשה, איי, אני נחנק'.
- ה. כתוצאה מהברכיה נגרמה למתלונן חבלה של שטף דם ברקמות הרכות של ארובת עינו השמאלית וגלגל העין וכן בצקת ונפיחות בלחי שמאל והוא נזקק למעקב רפואי.
- ו. הנאשם פעל כמתואר לעיל, בזמן שהמתלונן מחוץ לרכב, המתנדב ביחד עמו והצלם מצלם את האירוע.
- ז. נטען כי במעשיו המתוארים בס"ק ג' עשה הנאשם שימוש בכוח מעבר למידה הנדרשת.

תשובת הנאשם לאישום

3. הנאשם לא כפר בהתרחשות האירוע אלא טען שכל פעולותיו היו כדין.

גדר המחלוקת

4. מאחר ולא הייתה מחלוקת בין הצדדים באשר להתרחשות האירועים כמפורט בכתב האישום, השאלה העומדת לדיון היא שאלת מידתיות הפעלת הכוח. האם הכוח שהפעיל הנאשם היה מידתי וסביר בנסיבות המפורטות בכתב האישום או האם מדובר בהפעלת כוח מעבר למידה הנדרשת.

הראיות שהובאו במשפט

5. במסגרת פרשת התביעה העידו העדים הבאים:
- עת/1 ניסן אביב – חוקר מח"ש
- עת/3 (היה צריך להיות מסומן עת/2) רפאל יעקב בן עטר - המתלונן
- מטעם התביעה הוגשו המוצגים הבאים:
- ת/1 - דו"ח פעולה מיום 10.10.15 מאת הנאשם
- ת/2 – סרטון
- ת/3 – מזכר המסומן כ"ז מיום 25.2.16 מאת חוקר מח"ש ניסן אביב
- ת/4 – הודעת הנאשם במח"ש מיום 25.2.16 שנגבתה על ידי חוקר מח"ש ניסן אביב
- ת/5 – 3 תעודות רפואיות ממרכז רפואי קפלן מיום 11.10.15 של המתלונן
- ת/6 – מזכר מיום 2.11.15 מאת נצ"ם אילן מור
- ת/7 – מכתב מיום 8.11.15 מאת עו"ד דנה ימין חה, רפ"ק
- ת/7ב – מזכר מיום 10.11.15 מאת עו"ד דנה ימין חה, רפ"ק
- ת/8 – לוח צילומים מיום 11.10.15 מאת חוק מח"ש ישראל בנלולו

מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד והוגשו המוצגים הבאים :

- 1/ – מזכר נלווה לדו"ח תנועה מיום 10.10.15
- 2/ – הזמנה לדין וכתב אישום מיום 10.10.15 שנמסר למתלונן
- 3/ – דו"ח פעולה מיום 10.10.15 מאת לירן לוי - המתנדב
- 4/ – מזכר המסומן כ"ו מיום 25.2.16 מאת חוקר מח"ש ניסן אביב
- 5/ – דו"ח צפייה מתוך סרטון משטרתי מיום 18.11.15 מאת חוקר מח"ש ערן אגם
- 6/ – מזכר קבלת חומר ממשטרת התנועה מיום 10.11.15 מאת חוקר מח"ש ערן אגם
- 7/ – גיליון רישום תעבורתי של המתלונן
- 8/ – הודעת חשוד של המתלונן שנגבתה במשטרה ביום 10.10.15 על ידי רס"ר שני עזורי
- 9/ – דו"ח פעולה 0012-01 מיום 2.1.14 מאת הנאשם
- 10/ – סרטון
- 11/ – דו"ח פעולה 0007 מיום 31.5.14 מאת הנאשם
- 12/ – דו"ח פעולה 0008 מיום 3.9.15 מאת הנאשם

דין והכרעה

6. מאחר ואין מחלוקת בין הצדדים בנוגע להתרחשות האירוע השאלה שעומדת לדיון והכרעה היא שאלת מידתיות וסבירות הפעלת הכוח, ונדגיש, מדובר אך בשלב שלאחר הוצאת המתלונן מהרכב כמפורט בסעיף 2 ג' לעיל. האם מדובר בהפעלת כוח ראויה במדרג עולה לאור התנגדות המתלונן למעצר, כגרסת ההגנה או האם מדובר בהתנהגות אלימה ובהפעלת כוח שאינה מוצדקת, כגרסת התביעה.

השתלשלות האירוע

7. מטעם התביעה העיד המתלונן רפאל בן עטר, הוגש הסרטון שצילם הצלם מטעם "אור ירוק" שהתלווה לנאשם במהלך המשמרת (ת/2), הוגש בהסכמה דו"ח הפעולה של המתנדב לוי לירן (נ/3) חלף עדותו ומטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשו, בין השאר, דו"ח הפעולה שרשם לאחר האירוע (ת/1) וחקירתו במח"ש (ת/4). הגם שאין מחלוקת בין הצדדים על קיומו של האירוע כל אחד מהצדדים ומהמעורבים מתאר את האירוע, או חלקו, בצורה שונה.

גרסת המתלונן

8. המתלונן העיד בחקירה ראשית כי היה בדרכו הביתה עם חברתו לאחר שצפו בסרט, הוא נסע בכביש 431 במהירות די גבוהה כשלפתע הבחין באורות מהבהבים מאחוריו. הוא נבהל ומתוך אינסטינקט הגביר את מהירות נסיעתו וכשראה שממשיכים להבהב לו עצר בערך לאחר כקילומטר בשוליים כשניידת חסמה אותו באלכסון. הוא פתח את הדלת, הוריד מעליו את חגורת הבטיחות, הנאשם שלף אותו החוצה מהרכב, אמר לו שהוא עצור ורצה לאזוק אותו והוא כמובן התנגד, וכדבריו :

" הוא הכוונה לשוטר, הוא אמר לי אתה אזוק, אתה עצור, הוא רצה לשים עלי אזיקים, אני כמובן התנגדתי, עדיין לא הבנתי מה הולך פה, למרות שעשיתי משהו שהוא לא נכון, עצרתי בצד, אני מראה נכונות, לא להתנהג אלי ככה. בכל מקרה הוא ניסה לשים עלי אזיקים ואני התנהגתי מתוך אינטואיציה שלי ואמרתי יש לי קלסטרופוביה והוא אמר לי אין לך הוכחות לדבר הזה, ואני (העד מתרגש).

ש. מה קרה על הקרקע?

ת. אני התנגדתי, הוא אמר לי אתה מתנגד, הוא ראה שאני מתנגד הוא ביצע בי חניקה ואמר לי אתה עדיין מתנגד, כמובן שאני השתוללתי, אינטואיציה שלי, אין לי אוויר, זה לא משהו בעדינות, הכל באגרסיביות.

ש. ספר מה קרה, אמרת שהוא חנק אותך ומה קרה?

ת. (העד מתרגש) אני ננעל כזה, דרוך כזה. אחרי החניקה הוא אמר לי אתה עדיין מתנגד, אני זוכר שהשתוללתי והוא הטיח אותי על הקרקע ועבר מחניקת מרפק לחניקה עם שתי אצבעות, אני זוכר, אני זוכר שקיבלתי מרפק לעין, קיבלתי ממש מרפק לתוך העין ועדיין אמרתי לו אני סובל מקלסטרופוביה ואחרי המרפק כבר איבדתי את הראש שלי ושמנו לי אזיקים ידיים רגליים...." (פרוטוקול מעמ' 35 ש' 34 עד עמ' 36 ש' 12).

עוד יש לציין כי החבלות שנחבל המתלונן צולמו (ת/8) ויום לאחר האירוע ניגש המתלונן לקבלת טיפול רפואי, כמפורט בתעודות הרפואיות (ת/5).

במסגרת החקירה הנגדית עלה כי הנאשם שירת במג"ב ועבר טירונות של כחצי שנה ובכל סוף שבוע כשהגיע לחופשה התנדב במשטרת רחובות והפעיל קבוצה של מתנדבים. הנאשם למד סמכויות, יודע שיש להישמע לשוטר שמודיע על מעצר ובכלל עבודת המשטרה לא זרה לו. (פרוטוקול עמ' 39 ש' 8-36).

בהמשך חקירתו הנגדית טען כי הרכב שדלק אחריו היה רכב סמוי בצבע לבן ללא אורות מהבהבים וללא מערכת כריזה. עם זאת, בהמשך החקירה לכשנשאל מפורשות האם ידע שמדובר בניידת משטרה הודה שידע שזו ניידת משטרה ואף הודה שברח מהשוטרים. (פרוטוקול מעמ' 40 ש' 31 עד עמ' 41 ש' 19).

עוד עלה במסגרת חקירתו הנגדית כי הוא היה מודע לכך שהתנהל אחריו מרדף משטרת.

ש. אני אומר לך שאתה ניהלת מרדף, גרמת במעשיך לכך שיתנהל אחרייך מרדף משטרת שסיכן משתמשים בדרך. סיכן ממש את החיים שלהם?

ת. נו? אני מודע לכך. (פרוטוקול עמ' 46 ש' 9-11).

ובאשר לעצירתו, השיב לשאלת בית הדין: "אני ירדתי לשוליים והוא חסם אותי, זה היה ביחד, אני האטתי ואז הוא בא לא בגלל שהוא בא לחסום אותי האטתי, זה היה מרצוני" (פרוטוקול עמ' 46 ש' 16-17).

עם זאת, כשעומת אל מול הסרטון ושאלות הסנגור שינה את גרסתו:

"הסניגור: המסמך הזה הוגש. אני רוצה לעבור לדקה 43:02 בסרטון.

ש. אני אומר לך שמה שאני רואה פה זה לא עצירה וולנטרית, הנאשם עוקף אותך משמאל ודוחק אותך.

ת. רואים שהוא בא אלי, מצפצף ואני עצרתי איתו, האטתי.

ש. כי אחרת היית מתנגש בו. ככה עובדים שוטרי התנועה, מאטים אותך עד שתעצור.

ת. ככה זה נראה מזוית המצלמה, מקרוב. כן. (פרוטוקול עמ' מעמ' 46 ש' 35 עד עמ' 47 ש' 5).

בהמשך החקירה הנגדית עלה כי לאחר העצירה המתלונן לא כיבה את הסוויץ והרכב נשאר מונע.

”ש. אני אומר לך שלא כיבית את הסוויץ, בשלב הזה ועד הרבה אחרי הרכב מונע.
ת. אמת. המצבר באוטו היה גמור, אם הייתי מכבה האוטו לא היה מניע”. (פרוטוקול עמ' 47
ש' 18-19)

...

”ש. בזמן שישבת ברכב, מה היה המרחק של הרגל שלך מדושת הגז?
ת. סנטימטרים.

ש. כמה זמן לוקח להעביר מפרקינג לדרייב?

ת. שנייה שתיים.

ש. וזה לפעמים המרחק בין חיים של שוטר למוות של שוטר.

ת. עוד מעט תעשה אותי גם רוצח, כן? אתה ואתה ואתה ... ” (פרוטוקול בעמ' 48 ש' 24-29).

לגרסתו, כאמור לעיל, לאחר שעצר את רכבו הנאשם שלף אותו מהרכב, הודיע לו על מעצרו

ורצה לאזוק אותו והוא התנגד מתוך אינסטינקט. הנאשם הפעיל כלפיו אלימות וחנק אותו.

במסגרת החקירה הנגדית עימת הסנגור את המתלונן עם גרסת ההגנה לפיה התנגדותו

האקטיבית למעצר חייבה את הנאשם להפעיל כוח במדרג הנדרש להתגבר על התנגדותו על

מנת להשלים את המעצר ולאזוק אותו.

ראשית, מתשובות המתלונן הסתבר כי הוא אדם חזק (פרוטוקול עמ' 48 ש' 32-33).

שנית, מתשובותיו למדנו על תחושותיו ועל עוצמת התנגדותו :

”ש. שני שוטרים מאוד התקשו לכבול אותך, לקח להם המון זמן.

ת. תשמע, באופן שאיך שהוא התנהגו אלי, בן אדם מפעיל כל מה שיכל לתת, כמו אדם שעומד

למות נותן את כל מה שיש לו...” (פרוטוקול עמ' 48 ש' 34-36)

...

”בחקירה במשטרה סיפרת שבעטת בשוטר, נכון?

ת. אני לא זוכר את זה. אפשר לראות את הכל בסרטון.

ש. מפנה להודעת העד במשטרה - עמוד 2 שורה 17.

...

ש. בעמ' 2 שורה 15 בנ/8, מצטט את השאלה והתשובה.

ת. יכול להיות, אכן כן, כשבן אדם חונק אותי, יכול להיות, אני לא אומר שלא. יכול להיות

שכן. כל יצור חי שחוסמים לו את האויר לנשימה יעשה כל שביכולתו כדי להתנער ושיהיה לו

אויר לנשום.

ש. כעובדה שני שוטרים מאוד התקשו מן הכח הפיזי שלך.

ת. בטח מה, אין לי איך לנשום, אעשה כל שביכולתי כדי להחלץ מהמצב הזה.

ש. בקטעים ארוכים, אפילו במהלך רוב הנסיון לאזוק אותך לא היית תחת סיטואציה של

חניקה. ” (פרוטוקול בעמ' 49 ש' 32 עד עמ' 50 ש' 6)

...

”העד משיב: אז עכשיו אני אומר, שבן אדם חונק אותי, חוסם לי את האויר לנשימה, אני אתן

לו לשים עלי אזיקים, כשאהיה כבול מה יעשה לי אחר כך?

ש. הוא לא חנק אותך, בשלב הראשון זה הפלה שלך לקרקע.

ת. לא משנה, בן אדם שככה מתאכזר אלי, אני אתן לו לאזוק אותי? בין אם זה בן אדם או

חיה, אני אברח, ינסה לברוח” (פרוטוקול עמ' 50 ש' 12-16)

הסנגור עימת את המתלונן עם טענת ההגנה שהפעלת הכוח כנגדו הייתה הדרגתית ולו היה נשמע להוראת השוטרים לא היה צורך להשתמש כנגדו בכוח כלל:

"ש. אתה ממשיך מתוך התחושה שלך של הקורבנות.

ת. בסדר.

ש. כמה פעמים אמרו לך תפסיק להתנגד, תן ידיים?

ת. אני לא זוכר כמה פעמים אמרו את זה.

ש. אמרו את זה?

ת. אמרו את זה, לא זוכר כמה פעמים. " (פרוטוקול בעמ' 49 ש' 8-13)

...

"הפעלת הכח כנגדך הייתה הדרגתית ...

ת. לא.

ש. והלכה והחמירה משום שהכח עד אותו שלב לא הספיק נגדך. אז צריך להשתמש ביותר כדי

להכניע אותך. אתה מבין אותך?

ת. אני לא מסכים איתך.

ש. מתי קיבלת את המכה שהיממה אותך בפנים, זה היה מיד?

ת. זה לא היה מיד.

ש. קדם לה מאבק, קדמה לה התגוששות ארוכה מאוד של שניים נגדך, ואתה מסרב להשמע

להוראות שוטרים.

ת. כן, שימשיך ככה להפיל אותי ולחנוק אותי. אני מציע שתראו את הסרטון כולו. ואז לא

יהיה מה להוסיף.

ש. לו אתה נענה לדרישות השוטרים לאפשר לבצע את המעצר שלך, אתה עצור באותו זמן, לא

היית נחבל.

ת. על מהירות אין בעיה, קח פרטים, אין בעיה, כמו שכל שוטר אמור להתנהל. אני לא מחבל,

לא רוצה להכנס לכל מיני... " (פרוטוקול עמ' 50 ש' 17-31)

9. מהימנות המתלונן - התביעה בסיכומיה טענה כי המתלונן שידר אותנטיות, סיפר את גרסתו

בלא להפריז ולהגזים ולא ניסה להמעיט מחלקו. לא פעם חזר ואמר שטעה, הודה שנסע מהר

מידי, שלא עצר מיד אלא הגביר את מהירות נסיעתו, הודה שביקש מחברתו שתשקר ותאמר

שקיבלה התקף, וחיזוק נוסף למהימנותו היא העובדה שהגיש תלונה במח"ש יום לאחר

האירוע.

אכן, מעדותו של המתלונן בפנינו ניכר כי האירוע הטביע בו חותם, העד היה נסער ונרגש

במהלך עדותו ואף אנו התרשמנו כי הוא מעיד על פי האופן בו חווה את האירוע. זאת ועוד,

המתלונן לא ניסה לכסות על טעויותיו וכשלויו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבמסגרת

החקירה הנגדית הודה המתלונן בעובדות מהותיות ורלוונטיות, כפי שפורטו לעיל, שחלקן

סותרות את דבריו בחקירה הראשית וחלקן לא הוזכרו על ידו מיוזמתו, כמו למשל העובדה

שידע שמדובר בניידת משטרה, העובדה שהשאיר את הרכב מונע לאחר עצירתו, העובדה

שהוא שירת במג"ב והתנדב במשטרה, העובדה שהוא אדם חזק פיסית, העובדה שבמהלך

ניסיון ההשתלטות עליו הנאשם ביקש ממנו מספר פעמים להפסיק להתנגד ועוד. עוד נציין כי

לגבי חלק מהנושאים יש תיעוד ברור בסרטון ת/2. לכל אלה יש חשיבות בבואנו לבחון את

האירוע.

גרסת הנאשם

10. בעדותו במסגרת החקירה הראשית סיפר הנאשם כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היה בעל וותק של שבע שנים כסייר תנועה בינעירוני במהלכן עבר הכשרות רבות בנושאי אכיפת תנועה ושיטור (פרוטוקול עמ' 53 ש' 15-16). עוד העיד כי באותה התקופה הציוד האישי שניתן לסייר התנועה כאמצעי ריסון ואכיפה היה נשק ארוך לכל ניידת, גז פלפל ונשק אישי אך לא טייזר. (פרוטוקול עמ' 53 ש' 24-29). הנאשם סיפר כי במהלך שנות שירותו, מאחר שבמרבית הזמן עבד לבד בשטח, התחדדו חושיו "כשל זאב" ומקצועיותו הייתה לנתח נהג ולדעת איך להשיג שליטה על האירוע (פרוטוקול עמ' 55 ש' 20-22). בהתייחסו לאירוע שלפנינו העיד, כי באותה משמרת לילה עבד עם המתנדב לירן לוי (להלן: "המתנדב") ואליהם הצטרף צלם מקצועי שצילם פעילות של משטרת התנועה בנושא אכיפת מהירות עבור עמותת "אור ירוק". הוא נהג בניידת המשטרתית מסוג שברולט מאליבו, ניידת כחול לבן משולטת עם כיתוב משטרה, מצוידת במערכת כריזה, עם גשר תאורה על הגג ופנסי פליקרים אדום כחול בגריל הקדמי (פרוטוקול בעמ' 56 ש' 12-16 ובת/2). לידו ישב הצלם ואילו המתנדב ישב מאחור. הוא מדד באמצעות הממל"ז רכב שנסע במהירות מופרזת של 161 קמ"ש בכביש 431 לכיוון מזרח. עוד סיפר כי צורת העמידה שלו בניצב, כשהניידת כבר מונעת נועדה לאפשר תגובה מהירה ויעילה על מנת לעצור את הרכב שנמלט כמה שיותר מהר. במקרה דנן, למרות שהפעיל סירנה ואורות כחולים ונסע אחרי רכבו של המתלונן, הלה הגביר מהירות תוך שהוא סוטה בחדות מהנתיב השמאלי ויורד ימינה במחלף באר יעקב. רק אז, בעיקול הדרך כשהוא ממשיך ודולק אחר הרכב הנמלט הוא הצליח לחסום את הרכב הנמלט. בשלב זה לדבריו החל לתפעל אירוע של נהג ברחן שסיכן חיים וביצע עבירת תנועה שהיא עבירה בת מעצר. (פרוטוקול עמ' 56 ש' 31-19).

הנאשם הסביר כי נהג הרכב, בהתנהגותו כמפורט לעיל, הבהיר כי הוא מעוניין בהימלטות. וכדבריו:

"אותו נהג מבחינתי הוא ברחן, הוא ניסה להמלט, אין לי מנוס מאשר לעצור את אותו אדם, שכן כבר הסביר לי בדרכיו שהוא מעוניין בהימלטות. במהלך הזמן שהתקרבותי רגלית לרכב שלו והבנתי שאין כאן התאפסות או כניעה מצידו, יותר מזה הוא נשען על הנוסעת מבלי שאני יודע אם בידו משהו או אם רגלו על דוושת הבלם או הגז, וכמו שראינו מקודם בסרטון רמלה, ראינו ואני יודע שהזמן של נהג לקחת עוד החלטה שגויה להעביר להילוך ולברוח היא שניה. אז לא הסתכנתי במקרה הזה, המטרה שלי היתה להשתלט על הנהג שהוא בר מעצר, ומכיון וראיתי בשניות האלה שהוא לא יוצא מהרכב, לא משתף פעולה, לא מביע כניעה, החלטתי ל"נתק" אותו מהרכב ולמנוע ממנו את היכולת להמשיך בבריחה מוטורית שהיא הרבה יותר מסוכנת ונאלצתי להשתמש בכח הידיים, כדי לעצור אותו" (פרוטוקול עמ' 57 ש' 21-29).

הנאשם הודיע למתלונן על מעצרו וצעק לעברו מספר פעמים שיפסיק להתנגד וישיט את ידיו כך שיוכלו לאזוק אותו. המתלונן התנגד התנגדות אקטיבית שכללה אף בעיטה לכיוון המתנדב וסירב להושיט את ידיו כך שיוכלו לאזוק אותו. לאור התנגדותו הוא השתמש בכוח ברמה אחת מעל רמת ההתנגדות:

" ת. מבחינה עניינית, לשמוש בכח שלי בארוע הזה, פעלתי מהקל לכבד, זאת אומרת שבמהלך כל ביצוע המעצר אני שוקל את הצעד הבא שלי כדי להתאים אותו למה שקורה בשטח ולרמת ההתנגדות של העצור. כשנשאלתי למשל במח"ש, למה תקפתי אותו, אז הסברתי שאם הייתי

רוצה לתקוף אותו או לא להשתמש במדרג, אז הייתי פותח את הדלת ונותן לו מכת אגרוף מיד או ברכייה כמו שהשתמשתי בה בהמשך" (פרוטוקול עמ' 58 ש' 16-20)

בדו"ח הפעולה ת/1 פירט הנאשם את פעולותיו, כך :

"..בזמן הוצאתו מהרכב הנ"ל התנגד באופן אקטיבי למעצר, השתמש בידיו ודחף אותי, בעט ברגליו, ניסיתי מספר פעמים לצעוק לעברו " אתה עצור תירגע ואל תתנגד, תביא לי את הידיים" אך הוא השתמש בכוח רב וניסה לדחוף אותי ולתקוף אותי שוב ושוב ואת שותפי, לאחר שהבנתי שאין מנוס מאשר לרכך אותו ועי"מ למנוע ממנו לפגוע בי או בשותפי, כיוון ומדובר באדם גדול ממני בממדיו וחוסר אמצעות להשתמש בגז פלפל עקב קרבת שותפי, ביצעתי מכת ריכוך באמצעות רגל ימין שלי אל פניו של העצור, אך גם זה לא מנע ממנו להמשיך ולתקוף ולצעוק ולהתנגד למעצר, ביצעתי פעולות נוספות עי"מ לעצור את התנגדותו ותפסתי את ראשו מאחור וגם אז שלח ידיו אליי וניסה לפגוע בי. אז הצמדתי אותו לרצפה ושוב כשאני מנסה לאחוז בראשו הוא לא אפשר לי לאזוק אותו מאחור, עד שלב מסוים בו הצליח שותפי לאזוק אותו מלפנים".

במסגרת החקירה הנגדית הסביר הנאשם כי הוא לא ייחס למתלונן תקיפה עם יסוד נפשי במטרה לתקוף אותו אלא התנגדות למעצר. עוד הסביר מהי התנגדות אקטיבית מבחינתו והצביע על מכת הברך עליה דיבר בדקה 32: 03 בסרטון. הנאשם ציין כי ההתנגדות האקטיבית באה לידי ביטוי בדחיפה עם היד והרגל (פרוטוקול עמ' 60 ש' 31-34). והסביר כי גם מקום שהנהג נמצא מחוץ לרכב ואין סכנת דריסה עדיין קיימות סכנות אחרות. (פרוטוקול עמ' 61 ש' 2-1)

בהתייחס לנוכחות הצלם השיב כי נוכחותו לא השפיעה על התנהגותו כלל, הוא צולם בעבר ואף עשו עליו כתבה באולפן שישי (פרוטוקול עמ' 62 ש' 126-23). באופן דומה השיב לשאלות חוקר מח"ש (ראה ת/4 ש' 193-202, 262-264).

11. מהימנות הנאשם – הנאשם מסר גרסה עקבית החל מהתייעוד שרשם בדו"ח הפעולה, בהמשך במסגרת חקירתו במח"ש וכלה בעדותו בפנינו. התרשמנו מכנות עדותו. הנאשם תיאר את שעשה בפירוט ותוך מתן הסבר לשיקולים שעמדו בבסיס התנהלותו. לעניין זה נציין כי התביעה טענה בסיכומיה שהנאשם כתב את דו"ח הפעולה במטרה להצדיק את האלימות הבלתי מידתית בה נקט כנגד המתלונן ולכן רשם, לעמדתה, דברים שלא היו. לא זו התרשמותנו. לטעמנו בדו"ח הפעולה מופיע תיאור ראוי של עיקרי הדברים וזו מהותו של דו"ח פעולה.

הסרטון

12. פירוט תוכן הסרטון מצוי בדו"ח הצפייה נ/5. בקליפת אגוז נציין כי בסרטון רואים בברור את המרדף שניהל הנאשם אחר המתלונן שנהג בכביש 431 במהירות עצומה, שומעים את הסירנה ואת הפעלת האורות המהבהבים של הניידת. בהמשך, רואים כיצד הנאשם סוטה עם הניידת וחוסם את רכבו של המתלונן. המתנדב ניגש לרכב הנמלט ופותח את דלת הנהג ואומר לנהג-המתלונן לצאת אך הלה לא יוצא אלא מטה גופו לעבר הנוסעת במושב שליד הנהג. כעבור שניות ספורות מצטרף אליהם הנאשם ושניהם מושכים את המתלונן מכיסא הנהג כשהנאשם

צועק לעברו שהוא עצור. המתנדב והנאשם הצליחו להשכיב את המתלונן על הרצפה כשפניו אל הכביש ורואים את ניסיונות ההשתלטות של שניהם כשבמהלכם מנסה הנאשם להעביר את ידיו של מתלונן לאחור תוך שהוא צועק לו שוב ושוב: "ידיים אחורה, אתה עצור, אל תתנגד". המתלונן צועק "יש לי קלסטרופוביה" (מספר רב של פעמים) תוך שהוא מרחיק את ידיו, משלבן יחד כדי למנוע כבילה מאחור ומנסה להרים את פלג גופו התחתון. גם ניסיונות המתנדב להעביר את ידי המתלונן לאחור לא צולחים. לאחר מספר שניות רואים את הנאשם, האוחז בפלג גופו העליון של המתלונן, נותן מכה עם ברך שמאל שלו לכיוון פניו של המתלונן שלאחריה המתלונן, אוחז למספר שניות בפניו והשוטרים ממשיכים לנסות להעביר את ידיו לאחור. בחלוף עוד מספר שניות רואים שהנאשם לופת את גרונו וצווארו של המתלונן על מנת להשתלט עליו כך שכעת המתלונן יושב על הכביש כשידיו לפניו, הנאשם מאחוריו והמתנדב מלפניו ומתחיל לאזוק אותו מקדימה. רואים שהמתלונן ממשיך להתנגד גם בשלב זה תוך שהוא דוחף את גופו לפניו ולאחור. המתנדב מצליח לאזוק יד אחת של המתלונן שממשיך להתנגד. הנאשם אוחז עם כפות ידיו את גרונו וצווארו של המתלונן במשך מספר שניות בניסיון להכניע אותו ולהשכיב אותו על גבו עד שהמתנדב מצליח לאזוק את ידו השנייה של המתלונן - לאחר שזה הפסיק להתנגד. לאחר מכן רואים שהמתנדב נמצא מעל המתלונן האזוק שממשיך לרקוע ברגליו ולצעוק ומנסה להרגיעו כשבהמשך מצטרף אליו הנאשם ושניהם מנסים להרגיע את המתלונן.

השאלה שבמחלוקת

האם המכה שנתן הנאשם עם ברכו השמאלית לכיוון עינו של הנאשם ולאחר מכן לפיתת צווארו והידוק החביקה מהווים שימוש בכוח סביר בנסיבות העניין.

13. סמכות שימוש בכוח היא סמכות נלוות לביצוע מעצר. במקרה דנן עסקינן במתלונן שנהג במהירות 161 קמ"ש בכביש בו המהירות המותרת היא 100 קמ"ש, ולאחר שהנאשם הפעיל את הסירנה ואת האורות המהבהבים של הניידת המשיך להימלט מהניידת בנהיגה מהירה מאוד שסיכנה את המשתמשים בדרך. בנסיבות אלה אין חולק כי עסקינן בעבירה בת מעצר, ובדין הודיע הנאשם למתלונן על מעצרו. מאחר שהמתלונן לא ציית מידית להוראת הנאשם, לא שיתף פעולה עם השוטרים ולא הושיט ידיו על מנת שיאזקוהו אלא התנגד למעצרו, קמה לנאשם סמכות שימוש בכוח, וכאמור, אין חולק על מצב דברים זה, ואכן הנאשם לא הואשם בעבירה של שימוש בכוח שלא כדין.

14. עוד מוסכם על הצדדים כי משיכת המתלונן בחוזקה מתוך הרכב והפלתו על הרצפה תוך חביקת צווארו היא בגדר שימוש בכוח כדין.

15. מהשלב הזה חלוקים הצדדים. התביעה טענה בסיכומיה כי התנגדות המתלונן למעצרו היא התנהגות פסיבית שנבעה מתחושתו כאילו הוא עומד למות ומרגיש שאין לו אויר ומדובר בתגובה אינסטינקטיבית של אדם שלא מאפשרים לו לנשום (פרוטוקול עמ' 68 ש' 28-30 ובעמ' 70 ש' 35-36). גם באותה השנייה שבה, לפי גרסת הנאשם, רואים בסרטון את בעיטתו של המתלונן בשוטרים, אזי המתלונן לא בעט אלא פרכס והזיז את גופו כמו בהתקף היסטריה. (פרוטוקול עמ' 69 ש' 16-18). מנגד, עמדת ההגנה היא כי התנגדות המתלונן למעצרו הייתה אקטיבית והשימוש בכוח לצורך ביצוע המעצר ואזיקת המתלונן היה ראוי וסביר ועל פי המדרג הנדרש לאור רמת ההתנגדות האקטיבית של המתלונן. (פרוטוקול עמ' 76 ש' 23-24).

16. לאור זאת, השאלה הראשונה בה עלינו להכריע היא האם התנגדות המתלונן היא בגדר התנהגות פסיבית או אקטיבית. לטעמנו, עולה בברור ממכלול העדויות כי התנהגות המתלונן והתנגדותו למעצר הייתה אקטיבית וחרף הפעמים הרבות בהן הורה לו הנאשם להפסיק להתנגד ולהשיט את ידיו הוא לא עשה כן עד שהנאשם והמתנדב הצליחו להשתלט עליו ולאזקו וגם זאת באזיקה מקדימה בלבד. לעניין זה ראוי לציין כי עסקינן במתלונן ששירת במג"ב ועבר במסגרת שירותו טירונות. זאת ועוד, המתלונן עצמו סיפר שנהג להתנדב בתחנת משטרת רחובות, דהיינו, מדובר באדם שהכיר היטב את עבודת המשטרה.

17. משזו קביעתנו עלינו לבחון האם השימוש בכוח המתואר לעיל היה בגדר שימוש בכוח סביר והאם הוא עולה בקנה אחד עם מדרג ההסלמה בהפעלת הכוח המותר לשוטרים. נקודת המוצא להכרעה בנקודה זו היא בחינת תפיסתו של הנאשם את ההתרחשות ושיקוליו בבחירת דרך הטיפול באירוע. הנאשם הסביר ופירט את מכלול השיקולים שהנחו אותו לגבי אופן הטיפול באירוע במענה לשאלת התובעת האם צריך ללמד שוטרים לנהוג כפי שהוא נהג, ואלו הם דבריו:

" ת. בפן המקצועי, מבחינת עבודת התנועה, אין ספק שזה מה שצריך להעשות כדי להגיע לתכלית וזה עצירת רכב שביצע עבירת תנועה. מכאן זה החלק המקצועי, לענין הערכים? אני חותר כאן למגע, אני כן מגלה כאן שיקול דעת, אני כן מבצע כאן פעולות שלדעתי הם חלק מהאידיאל שלי. אני לא רוצה לומר על שוטרים שלא מתנהגים באופן חותר למגע כמוני, וברגע שמוודים רכב כזה, מפחד של ארוע שיכול להסלים אז מוותרים מראש שיברח, לא חסרים שוטרים כאלה, אני לא כזה, זה לענין הבקשה שלך ליד על הלב. זו האמת שלי. אני חותר למגע, לא פחדתי לרדוף אחרי עבריינים, לא פחדתי להשתמש בסמכויות שלי, שידעתי מה הסמכויות שלי ומה האמצעים שעומדים לרשותי. אני לא אומר שארוע כזה הוא ארוע מכונן שלפיו צריך ללמד את כל השוטרים אבל לא אני זה שהסלמתי את הארוע. מבחינה מקצועית וערכית המטרה היתה ללכוד את העבריין לתפוס את הנהג, ואני שוב נזכר בתחושות שעלו לי כשוטר באותו רגע בין אם הרכב מעורב בעוד עבירה, כשוטר במתנ"א הייתי נתקל בהכל, בסמים ברכב, ברכבים גנובים, בעבריינים שהיו קשורים בפשעים ולכן מבחינתי לא פחדתי לגשת לארוע הזה, עם נהג שלא מאופיין כנורמטיבי ויכול להוציא חפץ ולדקור או להשתמש בכח רב יותר, ביחד עם זה בזמן הזה יש נוסעת ברכב שאני לא יודע מה קורה איתה, חיה, נושמת, מעלימה ראיות, בורחת, אני לא יודע. מבחינתי הזוית שלי שכן צריך ללמד שוטרים אחרים והנחלתי לשוטרים שלי ביחידה, זה לחשוב על הכל, לעשות מכלול של כל הארוע ולראות איך משתלטים עליו באותו רגע. נכון גם לומר, שאם הנהג היה בוחר בדרך אחרת שהסברתי שזה להרים ידיים להגיד סליחה, הם תופסים את הראש לא מבינים מה הם עשו, קופאים במקומם ולא מנסים לטכס איזה עצה, בהישענות על הנוסעת, ואפשר לראות את זה בסרטון, כל הדברים עוררו בי כשוטר את הרצון להשיג שליטה בארוע, וזה להשתמש בסמכות, לבצע מעצר, לסכל את הנסיון בריחה שלו כשהוא עדיין ברכב, והוא גם העיד שהרכב מונע ואמר שבשניה יכול להעביר הילוך, אני לא אסתכן מול נהג כזה, וגם לא רוצה שחברים שלי יסתכנו, בגלל שירותיות יתר ויפצעו. אז הייתי שמח אם הארוע הזה היה נגמר אחרת אבל זה לא היה בשליטתי." (בפרוטוקול מעמ' 64 ש' 16 עד עמ' 65 ש' 2)

ממכלול הראיות שהוצגו בפנינו הגענו לכלל מסקנה כי האופן בו ניתח הנאשם את המצב, השיקולים ששקל, כמפורט לעיל, הם שיקולים מקצועיים ראויים ונועדו למנוע סיכון חיי

אדם, למנוע אפשרות של שיבוש והעלמת ראיות ונועדו להשיג שליטה באירוע ולהשלים את מעצרו של המתלונן.

זאת ועוד, במסגרת עדותו העיד הנאשם כי לו היה רוצה לתקוף את המתלונן או לא להשתמש במדרג היה פותח את הדלת ונותן לו מכת אגרוף או ברכייה מיד (פרוטוקול עמ' 58 ש' 18-20 ות' 4 ש' 159-161).

עוד עולה בברור מהסרטון כי ברגע שהנאשם והמתנדב הצליחו להשתלט על הנאשם ולאוזקו הופסק מיד השימוש בכוח, המתנדב נשאר במקום בעומדו מעל המתלונן ששכב על הכביש תוך שהוא מנסה להרגיעו.

18. משכך, השאלה האחרונה היא האם השימוש בכוח בו נקט הנאשם הולם את מדרג השימוש בכוח הראוי לאור התנגדות המתלונן.

הנאשם בחקירתו במח"ש ואף בעדותו בפנינו הסביר מהו מדרג השימוש בכוח:

"מדרג של שימוש בכוח כפי שמלמדים בבית ספר המבצעי במשטרה נועד כדי לגרום את המינימום של נזק וסבל לעצור בזמן ביצוע המעצר. רשמתי ואמרתי שבביצוע המעצר הזה ביצעתי מס פעולות מי החלשה יותר והחזקה יותר שנועדו לבצע את המעצר ולהשיג שליטה על העצור שכן התנגד וכן דחף וכן צעק צעקות שווא" (ת' 4 ש' 179-182 ובפרוטוקול עמ' 58 ש' 7-9).

מכלל הראיות עולה בברור כי השימוש בכוח היה במדרג עולה, מלכתחילה מכת ריכוך לפנים ומשזו לא השיגה את המטרה והמתלונן המשיך בהתנגדותו האקטיבית החליט הנאשם ללפות את צווארו, מהלך שבמבחן המציאות השיג את המטרה ואפשר את אזיקת המתלונן והשלמת המעצר.

ייתכן שניתן היה להגיע לאותה תוצאה תוך שימוש בכוח אחר ויתכן ששוטר אחר היה בוחר בדרך פעולה שונה מזו שבה בחר הנאשם. אך בהינתן מצב דברים אובייקטיבי לפיו המתלונן הוא אדם גדול מימדים לעומת הנאשם, שאף העיד על עצמו שהוא אדם חזק פיסית, כשלצד הנאשם נמצא מתנדב ולא שוטר קבע שעבר הכשרות מתאימות והוא בעל ניסיון בביצוע מעצרים וכשתכלית השימוש בכוח הייתה אך להשלים את המעצר, מצאנו כי לא ניתן לומר בוודאות הנדרשת להרשעה כי הכוח בו נקט הנאשם חרג מהפעלת כוח סביר בנסיבות העניין, ונותר בליבנו הספק אם ניתן היה להתמודד אחרת עם האירוע ולא להגיע לחניקה ולברכיה בעין ומשום כך, הזיכוי הוא מחמת הספק.

19. בשולי הדברים נוסף משפט לעניין הסרטון. אמר הסניגור בסיכומיו: "עבודת המשטרה, מה

לעשות, לא מצטלמת טוב, בטח לא מצטלמת כמו סרטי טבע..." אין לנו אלא להסכים עם קביעה זו. אכן, לא נעים לצפות בסרטון – לא נעים לצפות, בחלקו הראשון של הסרטון, בזלזולו המופגן של המתלונן בחוקי המדינה ולא נעים לראות את התעלמותו הבוטה מהניידת שרודפת אחריו.

באותה המידה לא נעים לצפות, בחלקו השני של הסרטון, במעצר הכוחני שבוצע. ואולם, בהתייחס לכל מה שכתבנו עד כה, העובדה כי לא נעים לצפות במעצר ובכוח הנלווה לו, אין בה כדי להשליך על חוקיותו.

השופט עו"ד שלמה תוסייה-כהן:

1. קראתי את הכרעת הדין שכתבו חברתי ותוכנה מקובל עלי הן מבחינת ההנמקה והן מבחינת התוצאה המשפטית המביאה לזיכוי של הנאשם מחמת הספק. יחד עם זאת מצאתי לנכון להוסיף כמה מילים משלי בנוגע להתרחשויות אשר הביאו לניהול הליך זה.
2. אכן, אין זה נעים לצפות בסרטון המתעד את המרדף והמעצר שבוצע אחריו אולם בעיני אי נחת זו אינה נובעת מן העובדה כי עבודת המשטרה אינה "מצטלמת טוב" אלא מן העובדה כי לצופה מן הצד נדמה כי ייתכן וניתן היה להימנע מהפעלת האלימות הראשונית על ידי הנאשם. לאחר שהצליח הנאשם במיומנות ובמקצועיות לעצור את נסיעת המתלונן לא דרש הוא מן המתלונן כי ידומם את מנוע הרכב אלא מיד יצא הנאשם מן הניידת, הסתער לכיוונו של המתלונן, שלף אותו מן הרכב באלימות תוך שהוא מטיח אותו אל הרצפה באופן שלא ברור שהיה נדרש בנסיבות העניין.
3. המתלונן טען בפנינו כי חשש מכך שיפגע בארוע דריסה אשר דומה לו חווה בעבר (הנאשם אף הציג בפנינו סרטון שבא להבהיר לנו את החשש האמור), אולם אין חולק כי בשום שלב לא דרשו הנאשם או המתנדב מן המתלונן לכבות את מנוע הרכב. המתלונן נאלץ לעצור בצד הכביש ומיד יצא אליו הנאשם והוציאו מן הרכב באלימות וכפי האמור בכתב האישום עצמו "כעבור שניות בודדות הגיע הנאשם, משך בחוזקה את הנהג מן הרכב, הודיע לו כי הוא עצור והפילו לרצפה תוך שחבקו בצווארו".
4. אין לטעמי לקבל כי בכל מקרה בו מתקיים מרדף כגון זה בו היה מעורב הנאשם יש לפעול לביצוע מעצר אלים תוך שליפת הנהג מן הרכב, חביקת צווארו והטחתו לרצפה. גם הנאשם לא טען כך. נחישות ודבקות במטרה הם ערכים ראויים אך אל להם לבוא במקום הפעלה של שיקול הדעת וניסיון לבחון את החלופות האפשריות העומדות בפני שוטר כאשר הפעלה מידתית של אלימות היא המוצא האחרון ולא הראשון.
5. לאור כל האמור לעיל הוזהר הנאשם כי נשקול לעשות שימוש בסמכותנו לפי סעיף 48 לחוק המשטרה תשס"ו-2006 ולהרשיעו בעבירה בגין מעשים אלה. בסיכומי טען ב"כ הנאשם, בצדק רב, כי הוראות סעיף 48 לחוק המשטרה אינן רלוונטיות במקרה זה שכן אלו נועדו להתמודד עם מקרה בו התגלו במהלך ניהול ההליך המשפטי עובדות אשר לא נזכרו בכתב האישום ואילו במקרה שלפנינו המצב הפוך לחלוטין. העובדות הנוגעות לפעולותיו של הנאשם עד לשלב בו החל המתלונן להתנגד למעצר נכללו במפורש בסעיף 8 לכתב האישום אולם מטעמים השמורים עם המאשים בחרה היא לציין כי הנאשם מואשם בהפעלת כח בלתי סביר רק בנוגע לאותם מעשים שנעשו על ידו לאחר מכן ופורטו בסעיפים 9-10 לכתב האישום. בנסיבות אלה ומטעם זה בלבד סבור אני כי לא יהא זה נכון להרשיע את הנאשם בעבירה הנוגעת להתנהלותו בשלב הראשון של ביצוע המעצר ולהפוך למעשה את בית הדין למעין "קטגור על", מקום בו בחרה המאשים במודע ובמכוון שלא לטעון לפסול במעשי הנאשם.

6. לסיכום, כפי עמדת חברותי, גם אני סבור כי לאחר שהופל המתלונן ארצה והחל להתנגד למעצר הייתה התנהלותו של הנאשם סבירה, הפעלת הכח נעשתה במדרג עולה והפסיקה לחלוטין מיד עם אזיקתו של המתלונן. לפיכך, מצטרף אני כאמור להכרעת הדין של חברותי ולזיכוי הנאשם מן האישומים המיוחסים לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

שופט _____
 עו"ד שלמה תוסייה-כהן

סוף דבר

החלטנו כאמור לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ח בתמוז תשע"ט, 21/7/19, בנוכחות: התובעת – פקד ליאת מזרחי, עו"ד, הנאשם – וב"כ רפ"ק צחי צורי, עו"ד.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
 עו"ד שלמה תוסייה-כהן נצי"ם רקפת לוין-גורדון סניף תמר עמית

בפני: ראש ההרכב, נצ"ם רקפת לוי – גורדון
 השופטת, סניף תמר עמית
 השופטת, סניף מיכל שור - אדלר

משטרת ישראל
 באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשמים: רס"ר (משוחרר) [REDACTED]
 רס"ר (מושעה) [REDACTED]

גזר – דין

כללי

שני הנאשמים, ששירתו בתקופה הרלבנטית לכתב האישום במרחב דוד במחוז ירושלים, הורשעו על פי הודאתם בעבירה של מסירת דיווח כוזב בעניין הקשור בשירות במשטרה, עבירה לפי סעיף 11 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו – 2006.

כתב האישום:

להלן עובדות כתב האישום בו הודו והורשעו הנאשמים:
 החל מיום 1.12.17 התגוררו הנאשמים בדירה שכורה בשכונת קריית מנחם בירושלים. על פי החוזה עליו חתמו הנאשמים, בנפרד, עם בעל הדירה שכר הדירה החודשי עמד על 3,000 ₪ לכל אחד, דהיינו 6,000 ש"ח לכל הדירה לשניהם יחד. בפועל, הנאשמים סיכמו עם בעל הדירה כי מתוך הסכום שישלם כל אחד, 500 ₪ יהיו מיועדים להוצאות הדירה הנלוות ו-500 ₪ נוספים יהיו מיועדים לשיפוץ הדירה, כך שבעל הדירה יקבל בפועל 5,000 ₪, מכל אחד מהשוטרים ודמי השיפוץ, בסך 1,000 ₪ יוותרו בידי הנאשמים ולא יועברו לבעל הדירה. הנאשמים הגישו, כל אחד בנפרד, בקשה לסיוע משטרת בדור, כאשר בבקשתם רשמו, כוזב, כי שכר הדירה שמשולם על ידי כל אחד מהם בפועל הוא בשיעור של 3,000 ₪ בעוד שחלקו של כל אחד מהם בשכר הדירה עמד על 2,000 ₪ בלבד. בתאריך 24.12.17 הגיעו בקשותיהם של הנאשמים למטה הארצי ובמסגרת בדיקת הבקשות עלה חשד כי הנאשמים דיווחו דיווח כזה ולכן הבקשות לא אושרו ולנאשמים לא שולמה כל השתתפות בשכר הדירה.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש:

התובעת פתחה את דבריה באמירה כי מדובר בעבירה חמורה שעניינה טוהר מידות. כל נאשם הצהיר שהוא משלם מכיסו 3,000 ₪ לטובת השכירות למרות שבפועל שילמו רק 2,000 ₪. בכך ניצלו הנאשמים באופן ציני ומכווער את הסיוע שנותנת המשטרה, כגוף רווחתי, לשוטרים בכדי להקל עליהם את התמודדות עם השירות הקשה במשטרה, בפרט במחוז ירושלים. התנהגותם של הנאשמים לא הייתה תמימה אלא הם ניסו להרוויח עוד כסף מהמשטרה, באופן שמבטא זלזול, חוסר לויאליות וחוסר הערכה וכבוד למאמצים שעושה הארגון כדי לסייע לאנשיו.

התובעת הדגישה כי העובדה שלא הועבר כסף מהמשטרה לנאשמים לא יכולה להיזקף לזכותם שכן השקר התגלה בבדיקה ואלמלא היה מתגלה, הכסף היה מועבר ומשולם להם. התביעה ביקשה למצות את הדין עם הנאשמים בכדי שהשוטרים, וגם הציבור, יבינו שהמשטרה לא תעבור לסדר היום כשיתגלה ששוטר רימה או ניסה לרמות בדיווח כזב.

באשר לנאשם 1 הביאה התובעת לידיעת בית הדין כי הוא גויס בנובמבר 2016 ופוטר בפברואר 2019, בעקבות תיק זה. לא קיבל הערכות תקופתיות במהלך שירותו וגם לא נרשם לחובתו כל רישום משמעתי. מאחר ונאשם זה כבר פוטר מן החיל עתרה התובעת להשית עליו עונש של נזיפה חמורה וקנס אותו השאירה לשיקול דעת בית הדין.

באשר לנאשם 2 הביאה התובעת לידיעת בית הדין כי הוא גויס בשנת 2012 והושעה בגין תיק זה. בשנת 2013 הוערך תפקודו כ"עולה על הדרישות 3" ונכתב לגביו שיש לו תפוקות וגם מוטיבציה להתקדם. בשנת 2015 הוערך תפקודו כ"עולה על הדרישות 2" ונכתב לגביו שהוא "שוטר איכותי, מקצועי עם ראש גדול". בשנת 2016 הוערך תפקודו כ"גבוה בהרבה מהדרישות 2" ונכתב שהוא "שוטר ממושמע, מקצועי, ממלא תפקידי עוזר סמל, מסייע לקידום מטרות היחידה ע"י ניהול השוטרים ולמרות הבעיות האישיות שלו מתפקד בצורה רואיה ומהווה דוגמא". אין לו כל רישום משמעתי. התובעת עתרה להשית על נאשם זה עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה של חצי שנה, חודשיים ממנה בפועל והיתרה על תנאי. התובעת הגישה סימולציה שכרית לפיה אם יורד בדרגה, תופחת משכורתו של נאשם 2 בסך של 1,440 ₪ לחודש.

התובעת הסבירה את עתירה לעונשים בכך שעליהם לבטא את הסלידה הארגונית ממעשי הנאשמים ואת הצורך לשמירה קפדנית על ערך אמירת האמת. לדבריה, אילו נאשם 1 לא היה מפוטר, גם לגביו הייתה התביעה מבקשת עונש של הורדה בדרגה, שהוא, לדעתה, העונש שירתיע שוטרים אחרים מלבצע עבירות דומות. התובעת ציינה כי במסדרת ההסדר שנעשה במח"ש, שילם כל אחד מהנאשמים קנס בגובה של 3,000 ₪.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש:

נאשם 1 ייצג את עצמו בדיון, הביע הערכה לתביעה על ניהול הדיון והביע צער על כל מה שנעשה, לדבריו, בתום לב ומתוך חוסר הבנה. הנאשם הסביר כי הוא מייצג את עצמו מאחר ואין לו כסף לשלם לעורך דין. אחרי פיתורו מהמשטרה אינו יודע עדיין איפה יעבוד וכעת הוא מתפרנס משיעורי כדורגל. הוא נשוי ויש לו שלושה ילדים אותם מגדל לערכים. עשה טעות וברור לו שעליו לשלם עליה אך ביקש את התחשבות בית הדין במצבו האישי והכלכלי.

סנגוריו של נאשם 2 הדגיש את שירותו המצויין, את ההערכות הטובות שקיבל ואת הבית ממנו הוא מגיע, משפחה שבניה משרתים בכוחות הביטחון וקרוב משפחתו אף נפל על הגנת המדינה. לדברי ההגנה, המקרה נבע מתמימותו של הנאשם ואת האשמה למקרה יש לחלק באופן שווה – שליש באשמת נאשם 1, שליש באשמת נאשם 2 ושליש באשמת המערכת שבגלל חוסר בהירות במילוי טפסי הבקשה עלולה לאבד את טובי השוטרים. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם – הוא נשוי, אשתו חולת לב ונמצאת בסכנת חיים תמידית. הבושה שנגרמה לנאשם בפרט ולבני משפחתו בכלל היא רבה – הוא סובל מנידוי חברתי ומשמועות בלתי פוסקות וגם מצבו הכלכלי קשה מאד. נאשם 2, בדבריו בפני בית הדין, לקח אחריות על מעשיו, תיאר את שירותו הטוב במשטרה והזכיר את הערכותיו התקופתיות הטובות. הוא אוהב את המשטרה ורוצה להמשיך לשרת בה על מנת להמשיך ולהוכיח את עצמו. אשתו עברה כבר שלושה ניתוחי לב והניתוח הבא מתוכנן לסתיו הקרוב. לדבריו, יכול היה לעבור לשרת בצפון הארץ אך המשיך לשרת בירושלים

מאחר וחש תחושת אשמה לרצח השוטר האיל סתאוי, שהחליף משמרות עם הנאשם, שנסע לחו"ל, ונרצח.

דין

שוטר הוא שוטר בכל עת ובכל שעה ומשכך מצופה מכל שוטר למלא את ייעודו בכל עת ובכל מצב. כך גם מצופה ואף נדרש מכל שוטר לנהוג בכל אורחותיו בהתאם לערכי המשטרה ולשמש דוגמה אישית לכלל הציבור.

"אנו השוטרים נקפיד על אמינות, ניקיון כפיים וטוהר המידות ונפעל כפי שהיינו מצפים שיפעלו כלפינו בנסיבות דומות. נפעל בכל הליכותינו כך שנתפרש באופן טבעי כמופת לשמירה על היושר, היושרה וטוהר המידות"

כך מוגדר ומוסבר הערך "יושר וטוהר המידות" בערכי משטרת ישראל. למותר לציין שדיווח כוזב אינו בא בקהל של זה.

לא אחת ציין בית הדין כי אמינות הדיווח היא אבן יסוד בעבודת המשטרה ובלעדיה לא תוכל המשטרה למלא את ייעודה באופן המיטבי. האמון בדיווחי השוטרים הוא חיוני לתפקוד המשטרה שכן לא אחת נדרשים מפקדים ושוטרים לקבל החלטות, לעיתים על אתר, אך בהסתמך על דיווחים אלו. זאת ועוד, הסמכויות הנרחבות שניתנות לשוטרים, במסגרת החוק, לשם מילוי תפקידם והאמצעים המוענקים להם צועדים יד ביד עם האמון שכל שוטר יידע להפעיל את סמכויותיו ולמלא את תפקידו ברוח ערכי הארגון. מעבר לכך, אמון הציבור ובכלל זה אמון המערכות החוץ משטרתיות בטוהר פעולותיהם של השוטרים מהווים נדבך חיוני לקיום ומימוש ייעוד המשטרה במסגרת אכיפת החוק והשמירה על שלום הציבור ובטחונו.

הנאשמים שהודו בדיווח כוזב לעניין גובה שכר הדירה ששולם על ידם הפרו את האמון שנתן בהם הארגון, שינהגו בכל אורחותיהם כנדרש וכמצופה מכל שוטר לובש מדים, ביושרה ובאמינות. כאשר מדובר בקבלת הטבה כספית נוספת של השתתפות בשכר דירה, הטבה שהארגון בחר לתת לשוטרים, ניצול לרעה של ההטבה למטרת רווח אישי עתידי היא מקוממת ואף עלולה להביא לשלילת ההטבה ובכך לפגוע בציבור רחב של שוטרים ישרי דרך. מצאנו טעם בדברי התובעת שציינה כי התנהגות הנאשמים מבטאת זלזול, חוסר לויאליות וחוסר הערכה וכבוד לארגון ולמאמצים שהוא עושה לסייע לשוטרים.

עוד יש לציין כי התנהגות מעין זו פוגעת בתדמית המשטרה שכן עלול מאן דהוא, בין אם זה בעל הדירה או כל אדם אחר שהעניין נגלה לו, לחשוב כי נורמות התנהגות פסולות של עיוות האמת ודיווח כוזב נהוגות בקרב לובשי המדים, ואם כך אלה פני הדברים אמינותם של כל המשרתים במשטרה מוטלת בספק. למותר לציין כי בהלך רוח שכזה יש פגיעה קשה באמון הציבור במשטרה, אמון שהוא חיוני לתפקודה ולמילוי משימותיה.

עם זאת, בבואנו לגזור את הדין עלינו לשים על כפות המאזניים אף את השיקולים לקולא ובראשם הודאת הנאשמים בטעותם ולקיחת האחריות. עוד נתנו דעתנו לעובדה כי נאשם 1 התגייס לחיל בחודש נובמבר 2016 ופוטר עקב האירוע שלפנינו בחודש פברואר 2019. לא נמצאו לגביו הערכות תקופתיות ועברו המשמעת נקי.

נאשם 2 התגייס לחיל בשנת 2012 והושעה מהשירות בגין תיק זה. בהתייחס לטיב שירותו הוצגו בפנינו הערכות תקופתיות טובות מאוד כשבאחרונה משנת 2017 הוערך בציון "תפקוד גבוה בהרבה מהדרישות 2" ומפקדו כתב עליו את הדברים הבאים: "שוטר ממושמע ומקצועי הממלא

תפקידי עוזר סמל. מסייע לקידום מטרות היחידה על ידי ניהול השוטרים. למרות בעיותיו האישיות מתפקד בצורה ראויה מאוד. מהווה דוגמא לחבריו". הסנגור סיפר על משפחתו של נאשם 2 שהיא משפחה שכולה, כל אחיו שירתו בצבא וחלקם ממשיכים בשירות קבע. הסנגור הסביר כי השירות במשטרה מהווה, מעבר למקור פרנסה, מקור לגאווה וכבוד במשפחה בכפר ומאז האירוע והשעייתו מהשירות סובל נאשם 2 מנידוי חברתי שפוגע בו ובמשפחתו. גם עברו המשמעתי של נאשם 2 נקי והדבר ראוי לציון על רקע שנות שירותו שכולן היו בהר הבית וכראש משמרת בשנתיים האחרונות לשירותו. הנאשם סיפר על חשיבות השירות בהר הבית עבורו במיוחד לאחר ששוטר שהחליף אותו במשמרת נרצח במהלך אותה המשמרת. כן לקחנו בכלל חשבון את הנסיבות המשפחתיות של כל אחד מהנאשמים כפי שהוצגו בפנינו במהלך טיעוניהם. עוד מצאנו כי יש לתת משקל להסדר המותנה שעליו חתמו הנאשמים עם מח"ש ושבמסגרתו כל אחד מהם שילם קנס בסך 3,000 ש"ח.

במסגרת עתירתה לעונש אבחנה התובעת בין שני הנאשמים והסבירה כי לגבי נאשם 1 שפוטר מהחיל עותרת התביעה להשתת עונש של נזיפה חמורה וקנס לשיקול דעת בית הדין, ואילו לגבי נאשם 2 עותרת התביעה להשתת עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת לתקופה של חצי שנה מתוכה חודשיים בפועל והיתר על תנאי. התובעת הבהירה כי אילו לא פיטוריו של נאשם 1 הייתה התביעה עותרת אף לגביו להשתת עונש של הורדה בדרגה. לדבריה, בעתירה זו יש לבטא את הסלידה הארגונית ממעשי הנאשמים כמו גם הצורך בשמירה קפדנית על ערך אמירת האמת. באשר לנאשמים, עמדת נאשם 1 הייתה שכל עונש שיוטל מקובל עליו ואילו לגבי נאשם 2 ביקשה ההגנה לקצר את משך ההורדה בדרגה ולהשית את כולו על תנאי.

רואים אנו עין בעין עם עמדת התביעה באשר לרכיבי העונש. תכלית הדין המשמעתי והצורך בהעברת מסר ברור ונחרץ בדבר החשיבות שיש בשמירה על טוהר המידות ואמירת האמת מחייב השתת עונש הצהרתי ומוחשי. עם זאת, לאור כלל השיקולים לקולא כפי שפורטו לעיל מצאנו כי ניתן להקל קמעה מעמדת התביעה בקביעת משך ההורדה בדרגה ולא יהא בכך כדי לגרוע מעוצמת המסר הנדרש כמו גם משיקום אמון הציבור.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל החלטנו לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:
לגבי נאשם 1:

- נזיפה חמורה
- קנס בסך 1,000 ש"ח שישולם בשני תשלומים שווים ורצופים.

לגבי נאשם 2:

- נזיפה חמורה
- הורדה בדרגה אחת לתקופה קצובה של שישה חודשים מתוכם חודש אחד בפועל והיתר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם עבירה על סעיף 11 לתוספת במשך שנה מהיום ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.

ניתן והודע היום, 23 ביולי 2019, כ' בתמוז תשע"ט, בנוכחות הצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
סניץ תמר עמית   נצי"ם רקפת לוי-גורדון   סניץ מיכל שור אדלר

בפני : ראש ההרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – סגן ניצב עוזי יחזקאל

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ר [REDACTED]

גזר – דין

כללי

1. הנאשם, סייר בתחנת שרת במחוז תל אביב, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בהתנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.
2. בין הצדדים נכרת הסדר טיעון במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן בו הודה הנאשם והורשע בעבירת החיקוק כמפורט לעיל. עוד הוסכם בין הצדדים על מתווה עונשי לפיו יטענו יחדיו להשתת עונש של נזיפה חמורה וקנס, כאשר התביעה תגביל עצמה לקנס של עד 1,000 ש"ח ואילו ההגנה תטען באופן חופשי באשר לגובה הקנס.

כתב האישום

3. להלן עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם והורשע:
 במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שירתו השוטרים ג. וק. יחד עם הנאשם בתחנת שרת. בתאריך 19.1.2016 השתתף הנאשם במבחן בר-אור במסגרת פעילות היחידה, בסיום הפעילות חש ברע, ולאחר בדיקה במרפאת מחוז תל אביב פונה לבית חולים וולפסון שם אובחן כסובל מאוטם שריר הלב (להלן: "האירוע").
 עובר לאירוע, במועד שאינו ידוע במדויק למאשים, הגיש הנאשם תביעה לקצין התגמולים במשרד הביטחון (להלן: "התביעה") על מנת שיוכר כנכה. לצורך בחינת תביעתו נדרש הנאשם להגיש מסמכים תומכים לצורך הוכחת האירוע מושא התביעה.
 הנאשם הגיש תצהיר עצמי חתום על ידי עורך דין ובנוסף, הגיש שתי הצהרות תומכות של שני השוטרים ג. וק., אשר על פי טענתו, נכחו בזמן קרות האירוע בגינו הגיש את התביעה ומאמתים את הנתונים שהובילו לקרות האירוע. במועד שאינו ידוע במדויק אך עובר להגשת ההצהרה של השוטר ג. חתם הנאשם במקום ג. על ההצהרה מבלי שציין שהוא חותם בשמו.

בכך שחתם על ההצהרה בשמו של ג. מבלי לציין עובדה זו ובכך שהגיש את ההצהרה במסגרת התביעה התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ושיש בו כדי לפגוע בתדמית המשטרה.

טיעוני הצדדים וראיותיהם לעונש

4. התובעת ציינה כי הנאשם כשל בכך שחתם על הצהרה בשמו של ג. והגישה במסגרת תביעתו למשרד הביטחון מבלי לציין שחתם בשמו. מצופה היה ממנו שיחתים את השוטר גדר על ההצהרה או שלפחות יציין כי הוא חותם בשמו של ג. ובידיעתו. יש חשיבות לזהותו של מי שחותם על הצהרה ועל השוטר מוטלת חובה לדייק בדיווחיו ולהעביר דיווחים אמינים ונכונים. במעשיו פגע הנאשם בתדמית המשטרה אל מול משרד הביטחון שעלול, להבא, לחשוד באמינות דיווחי השוטרים.

באשר לנאשם ציינה כי הוא משרת בחיל משנת 2012, לחובתו הרשעה אחת בפני דן יחיד משנת 2017 בגין התרשלות במילוי תפקיד, הערכותיו התקופתיות החלו בציון בינוני והשתפרו במהלך השנים עד שבהערכה האחרונה שבוצעה בחודש מרץ השנה הוערך בציון "תפקוד גבוה בהרבה מהדרישות 2". בהתייחסה לכתב האישום המתוקן ציינה כי חומרתו פחותה מכתב האישום המקורי וכי לא יוחסה בו לנאשם כוונה של מרמה או הפרת אמונים או רמיזה לכך. משכך, לאור החומרה הבינונית של כתב האישום המתוקן עתרה התובעת לאמץ את הסדר הטיעון ובמסגרתו את עתירת התביעה להשתתף קנס בגובה של 1,000 ש"ח, ענישה שלעמדת התביעה מאוזנת והוגנת.

5. הסגור ציין כי טרם שירותו בחיל שירת הנאשם בצה"ל והשתחרר בדרגת סרן. לדבריו, מדובר בשוטר מצטיין שנותן את כל כולו על מנת לתת שירות מצוין הן למערכת והן לציבור וכתמימין לכך הגיש אסופת מסמכים ותעודות הערכה. בהתייחסו למצבו האישי והמשפחתי של הנאשם ציין כי הוא התחתן לפני כחודשיים וכי מצבו הכלכלי דחוק ומשכך ביקש להשית עליו קנס סמלי ככל שניתן. אף הסגור עתר לאימוץ הסדר הטיעון שהינו, לדבריו, סביר ואף לא מהווה עונש קל ביחס למעשה שיוחס לנאשם.

6. הנאשם בדבריו לפנינו סיפר על שירותו הצבאי כלוחם בגדוד חרב, על יציאתו לקורס קצינים, תפקידי מ"מ ומ"פ אותם ביצע בגדוד ושחרורו בדרגת סרן. למשטרה התגייס כסייר בתחנת לב ת"א ממנה עבר לתחנת שרת. עוד הוסיף הנאשם וסיפר על האירוע שהתרחש לאחר שביצע בוחן בר-אור בתנאי מזג אוויר קשים, האירוע שבגיניו אסף מסמכים לצורך הגשת תביעה למשרד הביטחון. הנאשם ציין כי הוא מעוניין להמשיך ולשרת במשטרה, כמו שהוא עושה, באופן הטוב ביותר ובשאיפה להיות בין הראשונים. לסיום דבריו אמר כי מטעויות לומדים ועל טעויות משלמים.

דיון

7. המקרה שלפנינו מבהיר, שוב, כי ההשתייכות למשטרה ולבישת המדים משמעה אימוץ אורח חיים ואמות מידה קפדניות בכל אורחות חייו של השוטר. עניינו של כתב

- האישום שמונח לפנינו הוא הדרישה והציפייה מכל שוטר להקפיד על דיוק ואמינות הדיווח, ולמרבית הצער כשל הנאשם בכל אלה.
8. הנאשם חתם על הצהרה בשמו של שוטר אחר (ג.) והגיש את הצהרה במסגרת תביעתו למשרד הביטחון מבלי שציין עובדה זו. טענה התובעת ובצדק כי מצופה היה מהנאשם להחתיים את ג. על אותה הצהרה או לפחות לציין את העובדה כי הוא חתם במקום ג. בשמו ובידיעתו. עוד הדגישה התובעת כי לא מיוחסת לנאשם כוונה של מרמה או הפרת אמונים או רמיזה לכך ומשכך עסקינן אך בהתנהגות שאינה הולמת שוטר ושיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה. הגם שהתובעת הבהירה, כאמור לעיל, שלא מיוחסת לנאשם כוונה פסולה אלא כשל בהתנהגות בלבד, מדובר בהתנהלות שמותירה תחושה לא נוחה בלב הקורא.
9. אכן, הגשת הצהרה שמי שנחזה להיות חתום עליה איננו מי שחתם בפועל היא פסולה ומטרידה ויש בה כדי הטיל צל על אמינות כלל השוטרים, במקרה זה, בפני משרד הביטחון. לא אחת הדגיש בית הדין בפסיקותיו כי בד בבד עם הסמכויות הנרחבות שהוענקו לשוטרים לצורך מילוי תפקידם עומדת איתנה, כחומת מגן, מחויבות השוטר לנהוג על פי ערכי המשטרה בכל מקום ובכל עת ובכלל זה להקפיד בדיוקנות על אמינות הדיווח ומסירת התמונה בכללותה, בוודאי כאשר עסקינן בכל היבט הקשור למילוי התפקיד הן כלפי פנים והן כלפי חוץ.
- כלפי פנים, דיווחי השוטרים למפקדיהם ועמיתיהם מהווים לא אחת את הבסיס לקבלת החלטות, שלעיתים יש לקבלן על אתר ובהסתמך אך על אותו דיווח. כלפי חוץ, אמינות הדיווח ובכלל זה גם דיוק ומסירת מלוא הפרטים, ככל שניתן, היא תנאי בסיסי וחיוני במסגרת יחסי העבודה ומעמד עבודת המשטרה ותוצריה אל מול כל גוף ציבורי או אחר. משכך, מצאנו טעם בדברי התובעת לפיהם התנהלות שכזו אל מול משרד הביטחון עלולה לפגוע באמון הבסיסי שניתן בשוטרים ובתדמית המשטרה.
10. אל מול כל האמור לעיל נתנו דעתנו להפנמת הכשל על ידי הנאשם שציין בדבריו לפנינו כי "מטעויות לומדים", כמו גם מקבלת הדין וההבנה, כדבריו ש"על טעויות משלמים". עוד נתנו משקל לטיב שירותו המקצועי האיכותי כפי שבא לידי ביטוי בהערכות התקופתיות, שהשתפרו משנה לשנה עד האחרונה שבהן מחודש מרץ השנה בה קיבל את הציון הגבוה מאוד "תפקוד גבוה בהרבה מהדרישות 2", ציון אחד לפני הציון המירבי. באותה הערכה כתב עליו מפקדו את הדברים הבאים: "מדובר בשוטר וותיק ביחידה, נחשב לאחד השוטרים המוערכים ביחידה ובאג"מ, השוטר משמש אחראי צווים יחידתי ולזכותו אחוזי איתור גבוהים, שוטר אחראי". תמונה דומה עולה מתעודת הערכה לשוטר מצטיין סיור שר"ת שקיבל הנאשם ממפקד התחנה דאז סני"ץ חמדי בה נכתב כדלקמן: "מניתוח נתוני השיאון של כלל שוטרי התחנה עולה כי הנך השוטר המוביל במספר המעצרים האיכותיים המשפיעים בתחנה. הנך השוטר האפקטיבי ביותר בתחום הפלילי. הנך פועל במקצועיות רבה, מתוך תחושת שליחות, במחויבות ובנחישות. פעילותך תורמת רבות להשגת יעדי התחנה בהתמודדות עם תופעת הפשיעה והעבירות המשפיעות. בתפקודך הינך תורם רבות להגברת תחושת הביטחון של התושבים באיזור ועל כך הינך ראוי להוקרה". עם זאת, לא נעלם מעינינו כי לנאשם רישום משמעותי בגין העמדה לדין בפני דן יחיד בעבירת התרשלות,

אך יש ליתן לה את המשקל הראוי אל מול כל שנות שירותו במגזר הסיור, שירות שכרוך מעצם טיבו בחיכוך מתמיד עם אוכלוסייה שאינה מקבלת תמיד בברכה את אכיפת החוק, קל וחומר כשמדובר בתחנת שרת במחוז תל אביב שבתחום שיפוטה מצויים אזורים המאופיינים באוכלוסייה מורכבת ובעיות פשיעה קשות. עוד מצאנו ליתן דעתנו לשירותו הצבאי ולעובדה כי במסגרת בוחן בר-אור במשטרה לקה בליבו, האירוע בגינו פנה אל משרד הביטחון, כמו גם לנסיבותיו האישיות, המשפחתיות ומצבו הכלכלי הדחוק, כדברי הסנגור.

11. תכלית הדין המשמעתי היא כפולה לשמור על אמון הציבור במשטרה ולהרתיע שוטרים אחרים מלבצע עבירות משמעת, זאת, על ידי הבהרת הכשל מחד גיסא והדגשת המסר הנדרש מאידך גיסא. הצדדים הציגו בפנינו מתווה עונשי מוסכם במסגרתו עתרו במשותף להשתתף עונש של נזיפה חמורה וקנס, ובאשר לגובה הקנס התביעה הגבילה עצמה לקנס בסך 1,000 ש"ח בעוד שההגנה עתרה להשתתף קנס סמלי ככל שניתן.

כפי שצינו לעיל, אמינות הדיווח היא תנאי בסיסי ומהותי בעבודת השוטר ומשכך המסר בעניין זה צריך להיות ברור וחד משמעי. לטעמנו, גובה הקנס במקרה זה צריך להלוך את עוצמת הכשל. עם זאת, לאור ההלכה בדבר כיבוד הסדרי טיעון מצאנו להסתפק בקנס לו עתרה התביעה, שאילולא כן היינו משיתים על הנאשם קנס גבוה יותר.

סוף דבר

לאור כל האמור אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- קנס בסך 1,000 ש"ח שישולם בשני תשלומים שווים ורצופים.

ניתן והודע היום, כ"ב בתמוז תשע"ט, 25/7/19, בנוכחות התובעת – פקד ליאת מזרחי, הנאשם – רס"ר [REDACTED] וב"כ עו"ד ראזי שוואח. ובהעדר ראש ההרכב – נצ"ם רקפת לוי גורדון וחבר ההרכב השופט סני"ץ עוזי יחזקאל.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
 סני"ץ תמר עמית נצ"ם רקפת לוי גורדון סני"ץ עוזי יחזקאל

בפני: ראש ההרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – סגן ניצב תמיר ארד

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ם [REDACTED]

גזר – דין

כללי

1. הנאשם, לוחם במחלק בילוש [REDACTED], הורשע על פי הודאתו בהחזקה של כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד לפקודות משטרת ישראל, עבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

כתב האישום

2. להלן עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:
 במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיק הנאשם באקדח משטרתי מסוג יריחו. בתאריך 24/06/18 התארח הנאשם במלון איילנד בנתניה במסגרת נופש מבצעי עם משפחתו. בסמוך לשעה 20:00 יצא הנאשם לטייל עם משפחתו בטיילת בנתניה כשהוא נושא עימו את האקדח בתיק.
 במועד הנ"ל ובשעה שאינה ידועה במדויק למאשים בדרכו חזרה למלון נכנס הנאשם לגלידריה שנמצאת מתחת למלון ולאחר קניית הגלידה שב לחדרו במלון. הנאשם שכח בגלידריה את התיק הנ"ל שבתוכו היו האקדח עם המחסנית, נרתיק ובו מחסנית נוספת ופריטים אישיים. בשעה 23:03 לערך, נתקבלה קריאה בתחנת משטרת נתניה לפיה נמצא התיק בגלידריה וצוות שוטרים אשר נשלח למקום איתר את התיק ובו האקדח ולקחם לתחנת נתניה.
 רק בתאריך 25/06/2018 בסמוך לשעה 09:30, הגיע הנאשם לתחנת נתניה ודיווח כי שכח את האקדח בגלידריה.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

3. התובעת בטיעוניה הדגישה כי הגם שעבירות מסוג זה אינן מתבצעות במודע או במכוון אלא ברשלנות, לאור חומרתן והעובדה שמדובר בכלי ירייה שהוא כלי מסוכן מעצם טיבו ובשל פוטנציאל הסיכון הגלום בו, החזקתו מחייבת שמירה קפדנית. משכך, הציפייה היא שכל שוטר, מהזוטר ועד לבכיר, יקפיד הקפדה יתרה בטיפול בכלי נשק מבלי לסטות

מההוראות והנהלים. עוד הוסיפה כי אין לזקוף לזכות הנאשם, שדיווח על האירוע רק למחרת בבוקר, את העובדה שהנשק הושב לרשות המשטרה, והיו מקרים אחרים שהנשק לא נמצא ולא נודע מה עלה בגורלו ולידי מי הוא הגיע. מנגד, ציינה התובעת כי יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, לקיחת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

באשר לנאשם ציינה כי הוא משרת בחיל משנת 1992. לחובתו 7 רישומים בגין הרשעות של דן יחיד. שתי הרשעות ישנות מאוד מהשנים 1993-1994 בהיותו בשירות סדיר והשאר מהשנים 2008-2014 בגין אי מילוי הוראה שעניינה השארת רכב סיוור מונע ופתוח; לקיחת DVD לסיוור מבצע; הרדמות במהלך משימה מבצעית; הופעה שכללה אי גילוח והעדר כומתה ופגיעה בשני רכבים שחנו במהלך ביצוע פנייה. הערכותיו התקופתיות בינוניות: בין השנים 2013-2016 הוערך פעמיים בציון "הולם את הדרישות 1"; בשנים 2016-2017 "הולם את הדרישות 3" ובשנים 2018-2019 "עולה על הדרישות 2". לסיכום ציינה כי לאור המקרים הרבים שעניינם רשלנות וירי לא מבוקר בכלי ירייה והצורך בהעברת מסר חד, ברור ומרתיע לכלל השוטרים עותרת התביעה להשתתף קנס של נזיפה חמורה וקנס שלא יפחת מ-1,000 ש"ח.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

4. בפתח דבריו ציין הסנגור כי הרקע לאירוע היה שהנאשם ומשפחתו הגיעו לגלידריה לקראת סגירתה ומאחר שכולם מיהרו הם לקחו עימם את הגלידה, כך שהתיק והנשק נתפסו על ידי המשטרה בחלוף דקות. עוד הדגיש הסנגור כי הנאשם אכן דיווח על האירוע למחרת בבוקר אך עשה כן ברגע הראשון שהתגלה לו הדבר עת התעורר בבוקר, הושיט ידו אל התיק ונוכח כי התיק לא נמצא. בהתייחסו למדרג החומרה שיש לייחס לאירוע הפנה לאבחנות שעשתה הן התביעה והן בית הדין בתיקים קודמים ובהם האבחנה בין אובדן נשק ארוך מסוג M16 לעומת אקדח והשאלה אם הנשק נמצא אם לאו (תיקי ביד"ם 46/16, 24/18 ו- 38/18). בהתייחסו לרישום המשמעתי של הנאשם ציין כי אין זה ראוי להתייחס לרישומים משנת 1993-1994 כשגיליון השפיטה לא נמצא. עוד ציין כי הרישומים וגיליונות השפיטה הקודמים אינם רלוונטיים לעבירה דנו, והם אינם מעידים על שירות גרוע או על אופי רשלני. לדבריו, הנאשם מקפיד בכל שנותיו במג"ב כלוחם וחובש לשמור על הכללים ובעיקר אלה הקשורים לנשק ומשכך יש ליתן משקל מזערי לרישום המשמעתי. בהתייחסו לנאשם ציין כי הוא בן 48 ומשרת [REDACTED] משנת 2002 בתפקידי לחימה וכחובש וחרף גילו הלא צעיר ממשיך בכך. עוד ביקש לקחת בחשבון את הודאתו המידית שמשמעה לקיחת אחריות מלאה והבנת חומרת העניין. הסנגור סיפר כי הנאשם לקח את האירוע באופן קשה והיה נסער עת דיבר עימו על שאירע. עוד הוסיף כי יש לזקוף לקולא, בעת גזירת הדין, את העובדה שהנשק נמצא. בהתייחסו למצבו המשפחתי ציין כי הנאשם נשוי עם ילדים והוא זה שנושא בעול הפרנסה. מכל הטעמים דלעיל ביקש הסנגור להסתפק בעונש של נזיפה ואם יחליט בית הדין להטיל על הנאשם גם עיצום כספי שיהא זה ברף הנמוך לאור מצבו הכלכלי.
5. הנאשם בדבריו לפנינו הביע חרטה וציין כי הוא מודע לחומרת האירוע.

ולשביעות רצון מפקדיו, מפגין רצינות, נעים הליכות, תורם להישגי היחידה, חברותי ואהוד על שוטרי היחידה, ללא בעיות משמעת כלל". עוד שמנו אל מול עינינו את מצבו המשפחתי והכלכלי הדחוק, כפי שציין בפנינו הסגור.

11. תכלית הדין המשמעתי היא כפולה, לשמור על אמון הציבור ולהרתיע שוטרים אחרים מלבצע עבירות משמעת. ניסיון החיים והתיקים המובאים בפני בית הדין מלמדים, לצערנו, כי עדיין רבה המלאכה בהטמעת המסר הנחרץ בדבר ההקפדה הדווקנית הנדרשת בכל הקשור לכלי ירייה. משום כך מקובלת עלינו עמדת התביעה כי העונש ההולם צריך להיות הצהרתי, בדמות נזיפה חמורה ומוחשי, בדמות קנס כספי. עם זאת, לאור מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם, כפי שטען הסגור, מצאנו לנכון להקל קמעה מעמדת התביעה כך שהקנס הכספי יושת חלקו בפועל וחלקו על תנאי.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- קנס בסך 1000 ₪, 500 מתוכם ישולמו בשני תשלומים שווים ורצופים והיתרה תהיה על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם עבירה על סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 במשך שנה מהיום ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.

ניתן והודע היום, כ"ח בתמוז תשע"ט, 31 ביולי 2019, בנוכחות הצדדים ובהעדר חבר ההרכב השופט סניץ תמיר ארד.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
 סניץ תמר עמית   נצ"ם רקפת לוין גורדון   סניץ תמיר ארד

בפני : ראש ההרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופטת – סגן ניצב עדנה טנא

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: סמ"ר (לשעבר) [REDACTED]

גזר – דין

כללי

12. הנאשם, ששוחרר מהשירות בחודש פברואר השנה, שירת במועד הרלבנטי לכתב האישום כשוטר בתחנת [REDACTED]. הנאשם הורשע על פי הודאתו בהתנהגות שאינה הולמת שוטר ו/או יש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן התוספת) ובמתן הצהרה כוזבת בעניין הקשור לשירות במשטרה, עבירה לפי סעיף 11 לתוספת.

כתב האישום

13. להלן עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:
 החל מתאריך 1.8.17 התגורר הנאשם עם שותף בדירה שכורה בתל אביב. שכר הדירה, על פי החוזה, עמד על 2,700 ₪. בתאריך 15.3.18 הגיש הנאשם בקשה להשתתפות בשכר דירה על גבי טופס משטרתי ייעודי. הנאשם דיווח בטופס שהוא גר ללא שותפים ומשלם שכר דירה בגובה 2,700 ₪. לטופס צירף הנאשם חוזה שכירות מזויף ולא את החוזה המקורי, עליו היה חתום עם שותפו לדירה. בעקבות המצג הכוזב קיבל הנאשם מימון כספי גבוה מזה לו היה זכאי, בשיעור של 200 ₪.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

14. התובעת בטיעוניה הדגישה כי מדובר בהתנהלות חמורה מאד של הנאשם שאין להקל בה ראש בשל שחרורו של הנאשם מהחיל. הנאשם מעל באמון שניתן לו וניצל לרעה את ההטבה המשטרית של סיוע בשכר דירה, סיוע שהמשטרה מעניקה לשוטרים כדי להקל עליהם ולהטיב את שירותם. מלבד הפגיעה באמינות, שהיא ערך מרכזי בעבודת המשטרה, מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בתדמית המשטרה בעיני הציבור. בתקופת שירותו הקצרה, בטרם פוטר, קיבל השוטר הערכה תקופתית אחת, בה הוערך תפקודו כ"נמוך בהרבה מהדרישות". לאור חומרת המעשים ובשים לב לפיטוריו של הנאשם עתרה התביעה להשית עליו עונש של נזיפה חמורה וקנס כספי לשיקול דעת בית הדין.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

15. בפתח דבריו ציין הסנגור כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה. בשל מעשיו, על אף שהיו מעידה חד פעמית, פוטר מן החייל והבושה שבכך ממשיכה ללוות אותו מול בני משפחתו וחבריו, להם סיפר את שאירע על מנת שלא ימעדו כפי שהוא מעד. ההטבה הכספית שקיבל הנאשם בעקבות מעשהו היא מזערית ועומדת על 200 ₪ בלבד. לאחרונה ניתן כנגד הנאשם פסק דין אזרחי המחייב אותו לשלם סכום העומד על מעל 200,000 ₪ והוא היחיד הנושא בנטל התשלום מאחר ואינו זוכה לסיוע משפחתי. הנאשם, שפוטר מהמשטרה, מחפש כעת מקור פרנסה אחר ובשל כך עתר הסניגור לעונש של נזיפה בלבד.

16. הנאשם הביע חרטה וצער, לדבריו למד לקח גדול. הוא מבין היום שלא היה בסביבה הנכונה. חלומו להיות שוטר נגוז, שכן הוא לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו לשרת במשטרה. כתוצאה מהלחצים בהם היה נתון נפגעה בריאותו. לפני כשלושה שבועות החל לעבוד במקום עבודה חדש.

דיון

17. המצטרפים לשורות משטרת ישראל מקבלים על עצמם לחיות לפי יעודה של המשטרה, כלליה וערכיה.

"אנו השוטרים נקפיד על אמינות, ניקיון כפיים וטוהר המידות ונפעל כפי שהיינו מצפים שיפעלו כלפינו בנסיבות דומות. נפעל בכל הליכותינו כך שנתפרש באופן טבעי כמופת לשמירה על היושר, היושרה וטוהר המידות"

כך מוגדר ומוסבר הערך "יושר וטוהר המידות" בערכי משטרת ישראל.

18. הנאשם לא רק שלא היווה מופת לשמירה על היושר, היושרה וטוהר המידות, הוא היה ההיפך מכך. משטרת ישראל סומכת על אנשיה ועל דיווחיהם, שכן דיווחי אמת הם נשמת אפה של המשטרה. על סמך דיווחים של שוטרים עומדים אנשים לדין ומורשעים, על סמך דיווחים של שוטרים נרשמים דו"חות ומשולמים קנסות ולא יהיה זה מוגזם לקבוע כי דיווחי אמת הם הבסיס לכל פעולותיה של המשטרה.

שוטר שמשקר כדי להגדיל הטבה שהוא מקבל מהמשטרה חוטא פעמיים. לא רק שהוא אינו מעריך את ההטבה שקיבל, הוא גם עלול לגרום, במעשיו, להתייחסות אחרת של הארגון למתן ההטבה, ביטולה או הגבלתה, באופן שיפגע בשוטרים אחרים, הזקוקים להטבה ולא עשו כל שימוש לרעה בזכותם לקבלה.

כמובן, שכאשר אירוע שכזה מתפרסם או נודע ברבים, הפגיעה בתדמית המשטרה היא מיידית ורק בפיטורי שוטר שמשקר ומועל באמון יש כדי לתקן, במעט, את הנזק.

19. צדקה התובעת כאשר אמרה שהנאשם, בתקופת שירותו הקצרה במשטרה, במקום ללמוד את העשייה המשטרתית ולהשתפר כשוטר, דבר שהוא תיאר כחלום שלו, שירת שירות גרוע, עליו מעידה ההערכה התקופתית שקיבל וניצל את האמון שניתן בו כדי לקבל כסף שלא היה זכאי לו.

20. לצד חומרת מעשיו של הנאשם, לא נעלם מעינינו העונש שכבר קיבל – פיטוריו מהמשטרה והבושה המתלווה לפיטורים אלו.

כמו כן לא נוכל להתעלם מהחוב הכספי העצום המוטל על כתפיו של הנאשם לבנק, קרוב למאתיים ושבעים אלף שקלים. חוב שהחל במשיכת יתר בחשבון הבנק וטפח במרוצת השנים. ולכן, החלטנו להתחשב בחוב העצום בגזירת עונשו של הנאשם.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- קנס בסך 750 ש"ח שישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים.

ניתן והודע היום, ז' באב תשע"ט, 8 באוגוסט 2019, בנוכחות הצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
 סניף תמר עמית   נציים רקפת לוין גורדון   סניף עדנה טנא

בפני : ראש הרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – סגן ניצב גלעד בהט

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ר [REDACTED]

גזר - דין

כללי

1. הנאשם, חוקר בתחנת [REDACTED], הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסכם שנחתם עם המחלקה לחקירות שוטרים, במסירת הצהרה כוזבת בעניין הקשור בשירות במשטרה, עבירה על סעיף 11 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

כתב האישום

2. להלן עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:
 במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שכר הנאשם לצורך מגוריו חדר בדירה בירושלים (להלן: "הדירה"). הנאשם שילם דמי שכירות חודשיים בסך 1,700 ₪.
 ביום 16.11.17, הגיש הנאשם לחוליית תנאי שירות במשטרת ישראל בקשה לסיוע בתשלום שכר דירה (להלן: "הבקשה הראשונה") וצרף לה את חוזה השכירות הנוגע לדירה (להלן: "החוזה הראשון") בו כתב בכזב כי דמי השכירות החודשיים הינם בסך 1,800 ₪ כולל תשלום עבור מים, חשמל וארנונה.
 לאור העובדה שהסיוע הכספי מטעם משטרת ישראל כהשתתפות בתשלום שכר דירה ניתן רק עבור שכר דירה, ולא עבור הוצאות נלוות, הוחזרה הבקשה הראשונה לנאשם בכדי שיבהיר מהו גובה התשלום אותו הוא משלם בעבור שכר דירה בלבד, ללא הוצאות נלוות כאמור.
 ביום 15.01.2018, העביר הנאשם לחוליית תנאי שירות במשטרת ישראל חוזה שכירות מתוקן (להלן: "החוזה השני") וגם בו כתב בכזב כי דמי השכירות החודשיים הינם בסך 1,800 ₪ ולא כוללים תשלום עבור מים, חשמל וארנונה.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

3. בפתח דבריה ציינה התובעת כי מדובר בעבירה חמורה שעניינה טוהר מידות וציינה כי אך לאחרונה נאמר בבידי"ם 31/19 שמצופה משוטר לנהוג בכל אורחותיו בהתאם לערכי המשטרה ולשמש דוגמא אישית לכלל הציבור. עוד הוסיפה כי נראה שבתקופה האחרונה יש תופעה של הצהרה שקרית בנוגע לקבלת סיוע בשכר דירה ומבירור שערכה עלה כי שני שוטרים פוטרו על רקע זה ועוד מספר שוטרים הושעו. המצב שנוצר, לאור התנהלות הנאשם ודומיו, הוא שהאמון הבסיסי שנותן הארגון באנשיו מתערער ונפגם והלך רוח שכזה מקשה על תפקוד המערכת. במקרה דנן, לכשניתנה לנאשם האפשרות לתקן את דיווחו ולהגיש בקשת סיוע חדשה ללא הוצאות נלוות הוא הגיש בקשה כוזבת ביודעין ובכך יש להוסיף לחומרת העניין. עוד הבהירה התובעת כי מבחינת הפגיעה באמון עצם השקר הוא לב העניין ואין הבדל אם מדובר בסכום כסך נמוך או גבוה. דיווח אמת עומד מעל לכל והוא הבסיס לעבודת המשטרה ומשכך יש להתייחס באופן מחמיר לכל דיווח שקרי, שכן רק כך השוטרים יבינו ויפנימו שהארגון לא מקל ראש בפגיעה באבני היסוד. לדבריה, מעשי הנאשם פגעו בתדמית המשטרה פנים וחוץ ארגונית. בהתייחסה לנאשם ציינה כי הוא התגייס לחיל בשנת 2011, בעברו המשמעתי הרשעה אחת בדן יחיד שלא ממין העניין ושעניינה נהיגה לא זהירה. ניתנה לו התראת מסלולי שירות בשנת 2016 והערכותיו התקופתיות הן: בשנת 2015 "תפקוד הולם את הדרישות 3" ובשנים 2016 ו-2018 "תפקוד עולה על הדרישות 3". לסיכום דבריה ביקשה התובעת להשית על הנאשם עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה של חצי שנה מתוכה חודשיים בפועל, שכן רק עונש של הורדה בדרגה יהיה בו כדי להרתיע שוטרים אחרים מלבצע עבירות דומות, דבר שיתרום למיגור התופעה טרם התעצמותה. המשמעות הכספית של הורדה בדרגה, בהתאם לסימולציה שנערכה, היא ירידה בשכר בסך של כ- 1,300 ש"ח לחודש.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

4. מטעם ההגנה הגיע להעיד כעד אופי ק' האח"ם של תחנת [REDACTED]. העד סיפר על עבודת מחלק הפשעים בתחנה, עבודה אינטנסיבית מול מגוון עבירות פשיעה. בהתייחסו לנאשם סיפר כי מדובר באדם ישר, לויאלי למפקדיו ולארגון, חברותי ונעים הליכות, עצמאי בעבודתו ודמות מפתח בתחנה מעצם היותו דובר ערבית. העד הוסיף כי הנאשם יכול ללמוד ולהתעמק בדברים ולהערכתו הוא יכול להשתלב במערך החקירות עם הידע המשפטי שלו ולהיות קצין חקירות טוב. עוד ציין העד כי מהיכרותו עם הנאשם הוא לא נהג בזדון במקרה דנן, אולי מחוסר תשומת לב והבנה והביע תקוותו כי בצד הצורך להבהיר את העניין ימצא האיזון שיאפשר את המשך שירותו במערכת במסלול החקירות.

5. בפתח דבריו ביקש הסנגור שלא להכליל את הנאשם עם אחרים שסרחו וניצלו את המערכת לרעה בנושא ההשתתפות בשכר הדירה. עוד סיפר כי לאור בקשה דומה שהגיש בוטלה השעייתו של הנאשם והוא הוחזר מידיה לעבודתו במחלק הפשעים בתחנת [REDACTED]. הסנגור ציין כי הנאשם, שהגיש בעבר בקשות לסיוע בשכר דירה ונענה, טעה במקרה דנן, טעות שעליה לקח אחריות מלאה, בצורה בוגרת ואחראית, הודה בפני בית

הדין וחסד זמן שיפוטי יקר. לדבריו, לאחר חקירתו במח"ש עזב הנאשם את הדירה באופן מידי ועבר להתגורר בבית השוטר. בהתייחסו לנאשם סיפר כי הוא בן לעדה הדרוזית מהכפר [REDACTED] בצפון, שבחר לשרת במשטרה בגאווה גדולה ומתוך רצון לתרום כדובר השפה הערבית והעברית ולבנות קריירה משטרית. לדבריו וכפי שאף עולה מדברי עד האופי הנאשם הוא "כוכב עולה" במחלק הפשעים בתחנה, איש חקירות מבריק, מקצועי, תורם מעל ומעבר, חונך חוקרים חדשים, כל זאת במחלק תובעני שדורש מאמץ פיזי ונפשי אדיר ושרק הטובים בו מתבלטים ופורצים קדימה ומצליחים לתרום תרומה משמעותית לאמון הציבור במשטרה ולהשגת יעדיה. כתימוכין לדבריו הגיש אסופת מסמכים הכוללת תעודות הערכה, הצטיינות ועוד. בהתייחסו להתראת השירות משנת 2016 ציין כי עם תום אותה שנה, בחודש דצמבר 2017 החליט סממ"ז [REDACTED] להעביר את הנאשם לתקן מובהק ולהאריך את שירותו בחמש שנים. הסנגור הרחיב על המחיר האישי הכבד אותו שילם הנאשם עד כה בגין האירוע לרבות ביטול יציאתו פעמיים לקורס חוקרים ומניעת אפשרות מעבר ליחידה אחרת קרוב למקום מגוריו. עוד הוסיף כי הנאשם עבר ועובר טלטלה אישית קשה שאף החלה לתת אותותיה בבריאותו. לסיכום דבריו ביקש מבית הדין לשקול מקרה זה בזהירות רבה, ולגישתו, די בנויפה בלבד ללא הורדה בדרגה כדי להעביר מסר ברור לנאשם.

6. הנאשם בדבריו לפנינו סיפר כי רצה להתגייס למשטרה עוד במסגרת שירותו הצבאי אלא שמפאת מחסור בתקנים הוסט לשירות בשב"ס. לאחר שחרורו מצה"ל גויס למשטרה והוא משמש כחוקר בתחנת [REDACTED]. לדבריו, הן בצה"ל והן במשטרה הוא גדל, למד ועבד על פי ערכי המשטרה ובהם יושר ואמינות כערך עליון. עוד הוסיף כי מזה כל שירותו הוא משרת בתחנת [REDACTED] במחוז [REDACTED], הרחוק ממקום מגוריו בצפון, באהבה למקצוע ובתרומה למערכת ורוצה להמשיך לשרת בה. הוא למד משפטים תוך כדי שירות ורצה לצאת לקורס קצינים ולהתמחות בעריכת דין במשטרה. לסיים דבריו ביקש את התחשבות בית הדין.

דין

7. פעם נוספת נדרש בית הדין לדון בתיק שעניינו דיווח כוזב באשר לגובה שכר הדירה שהשוטר שלם בפועל, זאת במסגרת בקשה לקבלת סיוע מהמשטרה והשתתפות בתשלום שכר הדירה, ומצב דברים זה מצער ומעורר דאגה. לענייננו, נקדים ונאמר כי העובדה שכשלו של הנאשם התגלה כבר במהלך בדיקת המסמכים כך שבפועל לא קיבל הנאשם סיוע כספי אינה גורעת מחומרת העניין ומעצמת הכשל.

8. לא אחת קבע בית הדין בפסיקותיו כי אמירת האמת היא ערך עליון ונדרש מכל שוטר לנהוג לאורו בכל אורחותיו ללא תנאי וסייג. יפים לענייננו הדברים שנאמרו, אך לאחרונה בביד"ם 31/19, שאף בו נדון מקרה של דיווח כוזב בהקשר של קבלת סיוע המשטרה בתשלום שכר דירה:

"שוטר הוא שוטר בכל עת ובכל שעה ומשכך מצופה מכל שוטר למלא את ייעודו בכל עת ובכל מצב. כך גם מצופה ואף נדרש מכל שוטר לנהוג בכל אורחותיו בהתאם לערכי המשטרה ולשמש דוגמא אישית לכלל הציבור.

” אנו השוטרים נקפיד על אמינות, ניקיון כפיים וטוהר המידות ונפעל כפי שהיינו מצפים שיפעלו כלפינו בנסיבות דומות. נפעל בכל הליכותינו כך שנתפרש באופן טבעי כמופת לשמירה על היושר, היושרה וטוהר המידות”

כך מוגדר ומוסבר הערך ”יושר וטוהר המידות” בערכי משטרת ישראל. למותר לציין שדיווח כוזב אינו בא בקהל של זה.

לא אחת ציין בית הדין כי אמינות הדיווח היא אבן יסוד בעבודת המשטרה ובלעדיה לא תוכל המשטרה למלא את ייעודה באופן המיטבי. האמון בדיווחי השוטרים הוא חיוני לתפקוד המשטרה שכן לא אחת נדרשים מפקדים ושוטרים לקבל החלטות, לעיתים על אתר, אך בהסתמך על דיווחים אלו. זאת ועוד, הסמכויות הנרחבות שניתנות לשוטרים, במסגרת החוק, לשם מילוי תפקידם והאמצעים המוענקים להם צועדים יד ביד עם האמון שכל שוטר יידע להפעיל את סמכויותיו ולמלא את תפקידו ברוח ערכי הארגון. מעבר לכך, אמון הציבור ובכלל זה אמון המערכות החוץ משטרתיות בטוהר פעולותיהם של השוטרים מהווים נדבך חיוני לקיום ומימוש ייעוד המשטרה במסגרת אכיפת החוק והשמירה על שלום הציבור ובטחונו.”

9. זאת ועוד, במסגרת חוזה האמון בין הארגון לשוטריו נקודת המוצא היא כי כל שוטר מדווח אך ורק דיווח אמת ואת כל האמת. בד בבד, חובת הארגון היא לבחון כל בקשה לקבלת סיוע בהתאם לכללים ולנהלים ותוך הפעלת שיקול דעת, במקרים המתאימים, מתוך מטרה אמיתית לסייע לשוטר שעומד בקריטריונים לקבלת הסיוע. למותר לציין כי דיווחי כזב פוגעים באמון הבסיסי שנותן הארגון בשוטריו ובנכונות הארגון להמשיך ליתן סיוע כזה או אחר במסגרת פעילות הרווחה של הארגון.

10. במקרה שלפנינו רואים אנו חומרה יתרה בכך שניתנה לנאשם האפשרות לתקן את דרכיו ולהגיש דיווח אמיתי ומדויק אך למרבה הצער הוא בחר שלא לעשות כן. הבקשה הראשונה שהגיש הנאשם הושבה לו עם הנחייה לציין מהו גובה שכר הדירה ללא הוצאות נילוות. במסגרת הבקשה השנייה הגיש הנאשם חוזה שכירות מתוקן בו נכתב בשנית בכזב כי גובה שכר הדירה הוא בדיוק אותו הסכום שנקב בבקשה הראשונה תוך הבהרה כי סכום זה אינו כולל את ההוצאות הנלוות. עוד יש להדגיש כי בפועל שכר הדירה היה נמוך יותר מהסכומים שצינו בשתי הבקשות. התנהלות זו, בלשון המעטה, מעוררת תהיות ומלמדת, לטעמנו, על זלזול, חוסר לויאלית וחוסר הערכה וכבוד לארגון ולמאמצים שהוא עושה לסייע לשוטרים.

11. אל מול כל האמור לעיל יש ליתן את הדעת לנסיבות לקולא ובראשן לקיחת האחריות המלאה על ידי הנאשם, ההודאה והפנמת הכשל. עוד נתנו דעתנו לטיב שירותו החיובי של הנאשם כעולה מדברי עד האופי, ק' האח"ס של התחנה, שדיבר בשבחו של הנאשם כאדם וכחוקר מקצועי, ישר ולויאלי. דברים דומים כתב עליו מפקדו במסגרת ההערכה התקופתית האחרונה: ”מדובר בשוטר המשרת במחלק פשעים מספר שנים. השוטר ניהל והשתתף בניהול תיקי חקירה פרשיות רבות ולקח חלק בפיצוח תיקים מורכבים, מדובר בחוקר מקצועי, מסור, שקדן, חרוץ ורציני, המשקיע מזמנו אף מעבר לשעות העבודה השגרתיות”. תמונה דומה מצטיירת מעיון באסופת המסמכים שנמסרו לעיונו ובכללם תעודות הערכה, חוות הדעת מפקדים, ראיונות ועוד לאורך השנים. כך גם מצאנו כי עברו המשמעותי אינו מכביד שכן הוא כולל אך הרשעה אחת מאת דן יחיד שלא ממין העניין. התרשמו מדברי הנאשם שסיפר על אהבתו למקצוע ולמשטרה, על מסירותו לתפקיד

ולתחנה חרף המחיר האישי והמרחק ממשפחתו ומהכפר ועל רצונו להמשיך לשרת ולהתקדם בשורות הארגון.

12. כידוע, וכפי שנקבע בפסיקה תכלית הדין המשמעותי היא כפולה להגן על אמון הציבור ולמנוע משוטרים אחרים לעבור עבירות משמעת. למרבה הצער המקרה שלפנינו אינו המקרה היחיד של דיווח כוזב בהקשר לקבלת הסיוע מהמשטרה בתשלום שכר דירה שהגיע לפתחו של בית הדין בעניין ושמענו בלב כבד את דברי התובעת כי קיימים אף מקרים נוספים. משאלו פני הדברים חובה עלינו להעביר מסר חד וברור לפיו דיווחי אמת הם בבחינת ערך מרכזי ועליון ועל כל שוטר ושוטר לנהוג כך בכל אורחותיו.

13. לאור נחרצות וחדות המסר הנדרש מקובלת עלינו עמדת התביעה לפיה העונש הראוי צריך להיות הצהרתי בדמות נזיפה חמורה וממשי בדמות הורדה בדרגה, עונש שהולם את חומרת העבירה. עם זאת, במסגרת האיזון הנדרש במקרה דנן, לאור מכלול הנימוקים לקולא ובראשם הודאת הנאשם, לקיחת האחריות וטיב שירותו החיובי, מצאנו כי ניתן להקל קמעה מעמדת התביעה בנוגע למשך תקופת ההורדה בדרגה בפועל ולא יהא בכך לגרוע מעוצמת המסר כמו גם משיקום אמון הציבור.

סוף דבר

לאור כל האמור החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- **נזיפה חמורה.**
- **הורדה בדרגה אחת לתקופה קצובה של שישה חודשים מתוכם חודש אחד בפועל והיתר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם עבירה על סעיף 11 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.**

ניתן והודע היום, י"ז באב תשע"ט, 18 באוגוסט 2019, בנוכחות הצדדים, ובהעדר השופט סני"ץ גלעד בהט.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
 סני"ץ תמר עמית   נצ"ם רקפת לוי גורדון   סני"ץ גלעד בהט

בפני: ראש הרכב – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – סגן ניצב קלוד גוגנהיים
 השופט – עו"ד אלון לוריה

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ם עבדאללה ויסאם

גזר - דין

כללי

1. הנאשם, סגן מ"מ בפלוגה נ"ד במג"ב ירושלים, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בהתנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן: "התוספת").
2. במסגרת הסדר הטיעון הוגש כתב אישום מתוקן בו הודה הנאשם והורשע בהוראת החיקוק דלעיל. בנוסף הוסכם בין הצדדים כי הטיעונים לעונש יהיה באופן חופשי.

כתב האישום

3. להלן עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם והורשע:
  - א. החיילות, "מתלוננת 1" ילידת 1997 ו"מתלוננת 2" ילידת 1998, שירתו במועדים הרלוונטיים לאישום במשטרה צבאית, במעברים, במחסום שועפט (להלן: "המחסום").
  - הנאשם היה האחראי על כלל הגורמים המוצבים במחסום לרבות המתלוננות.
  - ב. במועד שאינו ידוע במדויק, לפני כשנה וחצי לערך, במהלך משמרת, נגע הנאשם בשערה של מתלוננת 1 והחמיא לה על שערה.
  - ג. במועד שאינו ידוע במדויק, לפני כשנה לערך, במהלך משמרת לילה, עת ישבה מתלוננת 2 בעמדת ה"שרוול" נעמד הנאשם מאחוריה ועשה לה מסאז' בכתפיים בהסכמתה. כאשר מתלוננת 2 נעמדה הנאשם נעמד על ידה ונגע במותנה. בהמשך שוחח הנאשם עם מתלוננת 2 על חברה (אשר שירת גם במחסום), שאל אותה אם התנשקה עמו במהלך משמרות ואיך הוא (הכוונה לחבר) לא אוהב נשיקות עם שפתיים כמו שלה. בשלב מסוים עמדה מתלוננת 2 אל מול הנאשם, וזה תפס את לולאות מכנסיה ומשך את הלולאות. כמו כן הנאשם תפס את מתלוננת 2 מהידיים כשדיברו על כך שהיא חזקה ויש לה שרירים'.

טיעוני הצדדים וראיותיהם לעונש

4. בפתח דבריו ציין התובע כי הנאשם היה אחראי על כלל הגורמים שהיו מוצבים במחסום לרבות המתלוננות, שוטרות חובה צעירות. הנאשם בהתנהגותו פגע בכבודן של המתלוננות, ביזה אותן וגרם להן לתחושה של חוסר נוחות. זאת ועוד, הנאשם בהתנהגותו כלפי חיילות צה"ל פגע בתדמית המשטרה היות ואותן חיילות עלולות לחשוב שזו ההתנהגות הנהוגה במשטרה. מאידך, בהתייחס לנאשם, מדובר בשוטר ותיק שנמצא במסגרת תפקידו בנקודות חיכוך רבות, שתרם רבות למערכת, כפי שאף העידה עדת האופי. הערכותיו התקופתיות מצוינות, ובעברו המשמעותי רישום מאוד ישן ולא רלוונטי. לאור זאת, בשקלול אינטרס ההרתעה מחד גיסא ותפקודו הטוב מאידך גיסא, עותרת התביעה להשתת עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת לתקופה של חצי שנה מתוכם חודש אחד בפועל והיתר על תנאי. על פי סימולציית השכר המשמעות הכספית של הורדה בדרגה עומדת על סך של כ- 3,000 ש"ח ברוטו לחודש.
5. מטעם ההגנה העידה כעדת אופי מש"קית האמ"ש של גדוד דרומי בעוטף ירושלים. לדבריה עבדה עם הנאשם משנת 2013 ועד לחודש פברואר השנה שכן הייתה מש"קית של פלוגה נ"ד והיא מכירה אותו היטב. העדה סיפרה כי הנאשם שוטר מצוין, מאוד ערכי, לויאלי לחבריו ולמפקדיו, עובד תמיד בצורה מדויקת ומבצע את המשימות על הצד הטוב ביותר ובשמחה. עוד הוסיפה כי מעולם לא הייתה לה איתו אינטראקציה שלילית. לשאלת בית הדין הסבירה כי היו להם לא מעט אירועים עם שוטרי חובה והוא תמיד התייעץ איתה איך לפעול וקיבל החלטות מושכלות. מעולם לא ראתה התנהגות בזויה מצידו או אפילו רמז להתנהגות כזו. בהתייחסה לאירוע מושא כתב האישום ציינה כי האירוע לא תקין מבחינתה ואף אמרה זאת לנאשם. עם זאת היא סמוכה ובטוחה שהפיק את הלקח מהאירוע.
6. הסנגור סיפר כי מדובר בנאשם בן 36, נשוי ואב לשלושה ילדים אשר מתגורר בכפר בצפון. הנאשם התגייס לשירות סדיר במג"ב בשנת 2002 ועם סיומו התגייס בשנת 2005 לשירות קבע במג"ב. הנאשם משרת במג"ב עוטף ירושלים ומשמש כסמל מחלקה מזה שמונה שנים. עוד הדגיש הסנגור כי מדובר בלוחם ובשוטר מצטיין, כך גם עולה מהערכותיו התקופתיות המעולות שגבוהות מהמוצע, מאסופת המסמכים שהגיש לעיונו ומחוות דעתו של מפקדו, שלא הצליח להגיע לדיון עקב פעילות מבצעית. הסנגור הדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בחקירת מח"ש בחלק שנכלל בכתב האישום המתוקן. מדובר באירוע לא תקין הן מפאת הפרש הגילאים והן מפאת היותו אחראי במחסום. הנאשם לקח אחריות, הודה אף בפני בית הדין ומנע בכך את העדת המתלוננות וחסך זמן שיפוטי יקר. בהתייחסו לאירוע ציין כי הנאשם מכה על חטא, מבין את טעותו וממשיך לשרת על הצד הטוב ביותר כסמל הפלוגה. לא ננקט כנגדו שום הליך על ידי המשטרה. עוד ציין הסנגור כי מבלי לגרוע מאחריותו של הנאשם, האירוע אינו מצוי ברף החומרה הגבוה. לאור כל האמור לעיל עתר הסנגור להימנע מהשתת עונש של הורדה בדרגה ולהסתפק בהשתת עונש של נזיפה חמורה וקנס. כתימוכין הפנה לתיק ביד"ם 32/18 בו, לגישתו, מדובר באירוע חמור יותר.
7. הנאשם בדבריו לפנינו סיפר כי הוא בא מבית של אנשי ביטחון שמשרתים במשטרה ובשב"ס. הוא האח הקטן וחונך על ידי אביו ז"ל לכבד אחרים ושיכבדו אותו, לעזור למי

שצריך ולשמש דוגמא שמייצגת את האב בכל הלכותיו. עוד הוסיף כי הוא מכיר בטעותו ולוקח אחריות על מעשיו. חרף תחושת החברות ששררה עקב העבודה המשותפת במחסום, הצחוק כתברים משותפים והגם שהוא התייחס אליהן כאל אחיות, היה צריך להיות ער להפרש הגילאים. לדבריו, הבין את הטעות, הפנים אותה, למד רבות מהאירוע ויחשוב להבא "אלף פעם" לפני כל צעד שצריך לעשות. לסיום דבריו ציין כי הוא בעל משפחה ורוצה להמשיך לפרנסה בכבוד ובמקביל ימשיך לעשות כל מה שצריך לטובת הפלוגה והמערכת.

דין

8. במקרה שלפנינו שימש הנאשם כאחראי על כלל הגורמים במחסום שועפט ובכלל זה שתי המתלוננות, חיילות בשירות חובה במשטרה הצבאית. מעצם מעמדו זה, גם אם לא היה מפקדם הישיר של המתלוננות, למדים אנו כי חובתו הייתה לדאוג לתפקוד תקין של המחסום ובכלל זה של בעלי התפקידים במקום. הנאשם היה צריך לדאוג לסביבת עבודה ראויה ומכבדת לרווחת המשרתים והשוהים במקום. למרבה הצער, המעשים שבם הודה במסגרת הליך זה עומדים בסתירה בוטה ומצערת לאחריות זו ואין להמעיט בכשל הערכי ההתנהגותי החד-פעמי בו כשל שהיה בו גם כדי לפגוע בשוטרות שעליהן היה אחראי.
9. בית דין זה עמד לא פעם על החומרה שבה יש לראות כל פגיעה בגופן ובכבודן של שוטרות מצד אנשי המשטרה המשרתים במחיצתן והדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר במעשים המכוונים על ידי שוטרים ותיקים ומנוסים כלפי חיילות צעירות בשירות חובה ובסביבת עבודה שבה מיוחסת חשיבות רבה לדרגות, סמכות והיררכיה פיקודית.
10. כשוטר האחראי במקום, הן מתוקף תפקידו והן מחמת וותק השירות שלו, גילו ודרגתו, מצופה היה מהנאשם להוות דוגמא אישית בכל אורחותיו לחיילים הצעירים ששירתו במחסום ולהקפיד על שמירת סביבת עבודה מכבדת. הנאשם, בדבריו לפנינו הסביר כי התייחס למתלוננות כאל אחיות שלו-ומכאן התגלגלה טעותו. מצופה היה מהנאשם להפנים את פער הגילאים, הוותק והמעמד להציב גבול לקרבה ולכבד ולשמור על המרחב האישי והפרטי של המתלוננות. עליו היה לשמור על שיח מכבד ולא לגלוש לשיח אינטימי לא-לו תוך נגיעה בעניינים אישיים שלא היה להם כל מקום ושחצו את הגבול הדק בין שיח ידידותי לגיטימי לבין אימרות בלתי-קבילות ופולשניות, משל היו כמציצנות מגונה. הוא הדין באשר להתנהגותו ולנגיעות במקומות שחצו בבירור את גבול הנורמה המותרת לעבר מגע מבזה. בשאלותיו והתנהגותו ביזה הנאשם את המתלוננות, פגע בכבודן וגרם להן לתחושה של חוסר נוחות שאין להשלים עימה.
11. זאת ועוד, בהתנהגותו ובמעשיו פגע הנאשם בחובת הנאמנות של המשטרה כלפי חיילות החובה המשרתות תחת אחריותה, בני משפחותיהן וכלל הציבור, השמים מבטחם בארגון שיספק הגנה נאותה וסביבת עבודה בטוחה ומכבדת לכל המשרתים בו, קל וחומר לחיילות צעירות בשירות חובה. במעשיו פגע הנאשם פגיעה של ממש בתדמית המשטרה.
12. כל האמור לעיל מתייחס למעשה. עם זאת, בבואנו לגזור את הדין עלינו לשים על כפות המאזניים אף את השיקולים המתייחסים לעושה, ובמיוחד אלה שעשויים לפעול להמתקת דינו. במקרה דנן, כבדי-משקל הם: בראשם הודאתו של הנאשם ולקיחת האחריות החל מההזדמנות הראשונה במסגרת חקירת מח"ש, בהמשך גם בפתח ההליך

הנוכחי ולבסוף גם בדברי הנאשם בפנינו. התרשמנו מדבריו הכנים של הנאשם, כי הוא לוקח את מלוא האחריות על טעותו וכי הוא הבין והפנים את הלקח הנדרש. עוד יש לתת משקל לטיב שירותו המעולה של הנאשם לאורך השנים, כפי שעולה מהיריעה שנפרשה בפנינו: מדובר בשוטר מצטיין שממלא מזה שנים רבות תפקיד של סמל פלוגה במג"ב עוטף ירושלים. שמענו מעדת האופי מש"קית האמ"ש של הפלוגה על עבודתו המצוינת של הנאשם וביצוע המשימות המוטלות עליו על הצד הטוב ביותר ובנועם הליכות. עוד סיפרה העדה על היותו אדם ערכי, לויאלי לפקודיו ומפקדיו וכי היא מעולם לא נתקלה בהתנהגות לא ראויה מצידו אף לא ברמוז. דברים דומים כתב עליו מפקדו: "...השוטר משמש בתפקיד סמל מחלקה ועושה זאת בצורה מעולה שאינה משתמעת לשתי פנים. מדובר בשוטר מצוין, רציני, חרוץ, בעל יכולת פיקוד, אחראי ויוזם שמבצע את תפקידו בצורה מצוינת תוך דאגה רבה לפקודיו ושמירה על לויאליות למפקדיו. שוטר אחראי, ממושמע, רציני וערכי המוערך במידה רבה הן ע"י מפקדיו והן ע"י פקודיו". תמונה דומה עולה גם מהערכותיו התקופתיות המצוינות בהן קיבל לאורך שנים את הציון הגבוה ביותר "תפקוד יוצא דופן". עוד מצאנו לתת משקל לעובדה כי עברו המשמעותי נקי, למעט רישום ישן מאוד כדברי התובע שאינו רלוונטי.

לנתונים אלו משמעות רבה במיוחד לאור שירותו ארוך-השנים במג"ב כלוחם וכסמל פלוגה בעוטף ירושלים, אחת הזירות הקשות והשוחקות בהיבטים רבים שהשירות בה מחייב חיכוך מתמיד עם אוכלוסייה שחלקה עוינת וחלקה אינה מקבלת בברכה, בלשון המעטה, את נוכחותם של שוטרי ישראל ואת פעולות האכיפה התדירות המתבצעות בזירה זו.

ממכלול הדברים שהוצגו בפנינו התרשמנו כי האירוע מושא כתב האישום אינו מאפיין את הנאשם וחרגי לטיב התנהלותו. כאמור, התרשמנו כי הנאשם הבין ולמד מהאירוע וכי כל רצונו הוא להמשיך לגדל ולפרנס את משפחתו כמו גם להמשיך בתרומתו לפלוגה ולמשטרה.

13. כידוע, וכפי שנקבע בפסיקה תכלית הדין המשמעותי היא כפולה לשקם את אמון הציבור ולהרתיע שוטרים אחרים מלבצע עבירות משמעות. עם זאת, על בית הדין לשים אל מול עיניו את נסיבותיו האישיות של העושה ולשקללן אל מול נסיבות המעשה. התביעה עתרה להשתת עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת לתקופה של חצי שנה מתוכם חודש אחד בפועל והיתר על תנאי. מנגד, ההגנה ביקשה להסתפק בהשתת עונש של נזיפה חמורה וקנס.

אכן, כפי שנאמר לעיל מדובר בהתנהגות שאינה תקינה, שראוי להוקיעה ולהבהיר בצורה ברורה וחד משמעית כי אין מקומה בשורות הארגון. עם זאת, בד בבד יש לתת משקל לעובדה שבמקרה שלפנינו מדובר בנאשם עתיר-זכויות שטיב שירותו האיכותי יוצא דופן לאורך שנים וראוי שאלו יעמדו לזכותו ביום פקודה. לאור זאת מצאנו כי במקרה שלפנינו, האיזון הנכון מחייב להקל במעט מעמדת התביעה, להימנע מהשתת עונש של הורדה בדרגה בפועל, מבלי לזנוח כלל את הפן הנורמטיבי של עונש זה, ולהשית, מנגד, עונש שיש בו מרכיב כספי בדמות של קנס, ולא יהא בכך לפגוע מעצמת המסר ומשיקום אמון הציבור.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים :

- נזיפה חמורה;
- קנס בסך 750 ש"ח שישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים;
- הורדה בדרגה אחת על תנאי לתקופה קצובה של שלושה חודשים והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם עבירה על סעיף 3 לתוספת וירשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.

ניתן והודע היום, כ' באב התשע"ט, 21 באוגוסט 2019, בנוכחות התובעת – פקד גילה וודג'ה, עו"ד, הנאשם – רס"ם עבדאללה ויסאם וב"כ עו"ד עופר סבו, ובהעדר שופטי ההרכב סני"ץ קלוד גוגנהיים ועו"ד אלון לוריה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופט _____
 סני"ץ קלוד גוגנהיים   סני"ץ תמר עמית   עו"ד אלון לוריה

בפני: ראש הרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופט – ניצב משנה רפאל כהן
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: סניף עופר דרור

גזר - דין

כללי

1. הנאשם, סמת"ח לב הבירה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של התנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.

כתב האישום

2. להלן עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:
 בין התאריכים 5.18.8-6 התקיים טיול יחידתי של תחנת לב הבירה (להלן: "היחידה") לאילת במסגרת העבודה. בטיול השתתפו הנאשם, שוטרים ושוטרות מהיחידה לרבות הקצינה ששימשה במועד הרלוונטי לאישום [REDACTED] והייתה פקודתו של הנאשם (להלן: "הקצינה").
 בערב של יום ה- 7.7.18 (להלן: "הערב"), יצאו משתתפי הטיול לרבות הנאשם והקצינה לבלות במועדון. במהלך הערב שתה הנאשם, שאינו רגיל לשתות אלכוהול, בקבוק בירה אחד ולפחות שתי כוסות וודקה עם רד בול. במהלך הערב ישבו הנאשם והקצינה על הבר ושוחחו על עניינים אישיים. לקראת השעה 02:30 לערך, לאחר שהנאשם חש כי "הוא לא מפוכח ולא מפוקס", הוא עזב את המועדון וחזר למלון כשהוא נוהג ברכב משטרתי ועמו הקצינה, שישבה לצדו, ושוטר נוסף אשר ישב במושב האחורי.
 משהגיעו למלון עלו הנאשם והקצינה יחדיו במעלית, התקדמו במסדרון תוך שניהלו שיחה, הנאשם פתח את דלת חדרו ונכנס לחדרו. הקצינה המשיכה לעמוד בפתח דלת חדרו של הנאשם כאשר השניים המשיכו לנהל שיחה אישית (להלן: "השיחה"). בשלב מסוים נכנסה הקצינה אל תוך החדר והשניים המשיכו לשוחח. במהלך השיחה ובמועד שאינו ידוע במדויק, נכנס הנאשם לשירותים והחליף חולצה. במהלך השיחה, במועד שאינו ידוע במדויק, תפס הנאשם קלות בידה של הקצינה והובילה לספה כדי שתשב. במהלך השיחה שאל הנאשם, בין היתר, את הקצינה, 'האם הייתה לה מערכת יחסים קבועה?' ו'האם היא בתולה?'

במועד שאינו ידוע במדויק, אך לאחר שהקצינה עזבה את חדרו של הנאשם, ולא יאוחר מהשעה 04:30 לפנות בוקר, שלח הנאשם לקצינה הודעת טקסט עם המילה "בואי" (להלן: "ההודעה"). במועד שאינו ידוע במדויק, אולם בסמוך לשליחת ההודעה מחק הנאשם את ההודעה.

בכך שנהג לאחר ששתה אלכוהול והרגיש לא מפוכח ולא מפוקס, כשעמו ברכב שני שוטרים נוספים, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ואשר פגע בתדמית המשטרה.

בכך ששהה בשעת לילה מאוחרת (לפנות בוקר), לבד עם פקודתו בחדרו, במהלך טיול יחידה לאילת במסגרת העבודה, לאחר בילוי לילי במועדון ולאחר ששתה אלכוהול, וניהל עמה שיח לא ראוי שכלל מאפיינים מיניים התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ואשר פגע בתדמית המשטרה.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

3. בפתח דבריו הדגיש התובע כי המעמד בו קצין בכיר שנושא תפקיד פיקודי מורשע בבית הדין למשמעת אינו מעמד קל ויש בו משום ליקוי מאורות. התובע הפנה לדברי בית הדין בתיק ביד"ם 73/14 שם התריע בית הדין על הנוהג של שתיית אלכוהול במסיבה במיוחד והדגיש כי מצב דברים בו מפקד שותה לשוכרה בנוכחות פקודיו פסול ומנוגד לערכי המשטרה ועלול להביא למצב של איבוד שליטה והתנהגות פסולה שאינה מכבדת את לובשי המדים ואת הארגון ומהווה פגיעה בקורבן העבירה ובמבצעה. התובע הדגיש כי הרציו שעומד בבסיס הדברים רלוונטי לענייננו. התנהגותו של הנאשם, כמפורט בכתב האישום, בשים לב לתפקידו ולפערי המעמד בינו לבין הקצינה, היא חמורה ואין לה מקום בארגון, לא כשיח אישי ולא כמערכת יחסים לבר תפקידית. בהתייחסו לנאשם סיפר כי מדובר בקצין טוב, כך עולה לא רק מדברי עדי האופי אלא גם מנתונו האישיים. הערכותיו התקופתיות טובות, בשנת 2013 הוערך בציון "תפקוד עולה על הדרישות 3" כשצוין במפורש שציון זה ניתן בשל מגבלת המכסות ובשנת 2015 הוערך בציון "תפקוד גבוה בהרבה מהדרישות 2". בשנת 2008 קיבל את עיטור מופת, בנסיבות שעליהן ירחיב בהמשך הסנגור. בעברו המשמעותי הרשעה בביד"ם משנת 2003 בגין שימוש בכוח בגינה קיבל נזיפה חמורה. בנוסף, מצויים שני גיליונות שפיטה בדרך יחיד מהשנים 2004 ו-2005 שעניינם גרם נזק בלבד אגב נהיגה ברכב משטרתי, בשנת 2007 קיבל התראת ראש אמ"ש עקב הרשעה בתיק פלילי משנת 2003 שעניינו שימוש בכוח ובשנת 2016 נעשה לו ראיון הדרכה בעקבות תיק קבו"ד. עוד הבהיר התובע כי יש לדקדק עם קצינים מצטיינים שכן אליהם נשואות עיני השוטרים וכשמתגלה כשל בהתנהלותם הוא מחייב תגובה הולמת וחמורה. זאת ועוד, בשים לב לתכלית הדין המשמעתית, נסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגות מפני מימוש האינטרס הציבורי של הרתעת שאר המשרתים בחיל, קל וחומר כאשר מדובר בקצין בכיר ובמפקד. עוד הוסיף התובע כי לקביעותיו של בית הדין יש משקל אדיר והן מסייעות לארגון לשמור על סביבת העבודה המורכבת, הלחוצה והתובענית בה פועלים השוטרים בשגרה, בחירום ובאירועים יחידתיים. בשים לב לכל האמור עותרת התביעה להשתתף עונש הצהרתי וכלכלי, בדמות נזיפה

חמורה והורדה בדרגה לתקופה של חודשיים, כשהמשמעות הכלכלית של הורדה בדרגה, על פי סימולציה שנערכה, היא ירידה בשכר בסך של 1,647 ש"ח לחודש.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

4. מטעם ההגנה הגיעו להעיד כעד אופי תנ"צ חביביאן, שגייס את הנאשם למשטרה והיה מפקדו במספר תפקידים ונצ"מ שגיא, קצין האג"ם של מחוז תל אביב, אליו מסופח הנאשם מזה כשנה. תנ"צ חביביאן סיפר כי הנאשם הוא אחד השוטרים המצטיינים שהיו לו, שוטר איכותי, ערכי ומוסרי, מקצועי ושמשיקיע רבות בעבודתו, חותר למגע אך יודע לשמור על איזונים גם באירועים קשים לטיפול. משכך אף בחר בו להצטרף אליו כקצין עת הקים את מרחב קדם בשנת 2014. עוד הוסיף העד ואמר כי הוא חושב שהנאשם הוא אחד הקצינים הערכיים והמוסריים שיש, שאף מהווה דוגמא אישית לשוטרים ולמפקדים, ובכל תפקיד שיינתן לעד היה בוחר בנאשם ובאנשים כמוהו. נצ"ם שגיא סיפר כי הנאשם קיבל על עצמו מספר פרויקטים חשובים כמו הבחירות והאירוויזיון ולאחרונה שימש כיד ימינו בהפעלת האג"ם בתקופה הסוערת של הפגנות האתיופים. העד סיפר כי מדובר בקצין לויאלי, איכותי חרוץ ביותר ובעל ניסיון רב. בנוסף, דיבר בשבחיו של הנאשם מפקדו בקורס הפו"מ סני"צ מור, שעקב הימצאותו באילת נבצר ממנו להגיע לדין ואת דבריו מסר בשיחה טלפונית במהלך הדין. הלה סיפר שהנאשם, במהלך הקורס, התבלט ביכולותיו החברתיות בדגש על רעות, חברות ואחריות והיה מאוד אותנטי בהתנהלותו. מהמטלות שהוטלו על הנאשם וביניהם הובלת המסע "עדים במדים" התרשם העד כי הנאשם אדם ערכי מאוד שמדבר בקול אחד ובשל כך אף קיבל ציון גבוה בקורס.

5. הסנגור פתח ואמר שאין מדובר בתיק של שתיה לשוכרה ולטעמו מדובר בתיק מהפחות חמורים שהובאו לפתחו של בית הדין, המקרה מצוי ברף הנמוך של עבירות המשמעת ולמיטב ידיעתו לא הוגש כתב אישום במקרה דומה. עוד הדגיש הסנגור כי במקרה דנן לא הועלתה טענה של פגיעה בקצינה אלא נטען שהמעשים אינם הולמים את תפיסות היסוד של הארגון. זאת ועוד, מאחר שכתב האישום אינו נוקב בפער הדרגות בין הנאשם והקצינה, על בית הדין להניח שהפער היה מינימאלי. בנוסף, מאחר ומדובר ברצון להרחיב תכולתן של נורמות קיימות ולייחס נורמות חדשות ההלכה הנוהגת היא כי על הטריבונול השיפוטי להקל, במצב דברים שכזה, ולא למצות את הדין.

בהתייחסו לאמירות המפורטות בכתב האישום טען כי לא צוין ההקשר בו הן נאמרו למעט האמירה שמדובר בשיחה אישית ועובדה זו חייבת לפעול לטובת הנאשם בעת שקילת העונש. עוד ציין הסנגור כי המקרה דנן מצוי אך בסטייה קלה מגדרי גבולות המותר והראוי לשיחה אישית שכזו.

בהתייחסו לנהיגה ברכב הדגיש כי הוא לא מכיר תקדים להעמדה לדין במקרה דומה, שכן אין טענה לנהיגה בשכרות אלא לכך שהקצין עלה לרכב כשחש "לא מפוכח ולא מפקס". הסנגור ציין כי כל אחד עולה לעיתים לרכב כשאינו מפקס במאת האחוזים, לדוגמא במצב של עייפות, לחץ, מחלה וכד', בעיקר שוטרים שעובדים בלחץ. משכך, יש להיזהר מענישה מחמירה ועצם ההעמדה לדין מהווה אמצעי

ענישתי לא מבוטל וראוי לראות בה את עיקר העונש והעברת המסר. מאידך, ראוי לזקוף לטובת הנאשם את העובדה שגילה אחריות וכשחש כך בחר לסיים את הבילוי ועזב את המועדון. הסנגור אבחן את פסק הדין אליו הפנה התובע (תיק ביד"ם 73/14) וציין כי שם מדובר בשתייה לשוכרה ומשכך הוא אינו רלוונטי לעניינינו. עוד פירט הסנגור כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוא הודה ולא ניהל הוכחות ואת העובדה שמדובר באירוע חד פעמי. כן יש להביא בחשבון כי הנאשם כבר נענש בכך ששהה בחופשה כפויה למעלה מחודשיים וחצי והועבר מתפקידו כסמת"ח במחוז ירושלים לתפקיד מטה באג"ם מחוז תל אביב, כשהוא מתגורר במעלה אדומים.

הסנגור סיפר בפירוט על מהלך שירותו של הנאשם שהתגייס ליס"מ ירושלים ומילא במחוז תפקידים רבים ובהם קמב"ץ במרחב מוריה ובמרחב דוד, היה שותף להקמת מרחב קדם, פיקד על תחנת שלם ושימש כסמת"ח תחנת לב הבירה. הנאשם השקיע שעות עבודה חריגות בתפקידו, כפי שעולה מדו"חות הנוכחות ומאחר ואין תוספת שכר על השקעה זו ראוי שהיא תיזקף לזכותו במקרה זה. עוד יש לציין כי גם תפקודו לאחר המקרה במסגרת סיפוחו למחוז תל אביב היה ראוי לציין תוך הובלת מהלכים. לא מעט מהתפקידים שמילא הנאשם לאורך השנים כללו חיכוך מתמיד עם אוכלוסיות לא פשוטות ומשכך העובדה שבעברו המשמעותי יש רק שתי הרשעות בדין יחיד היא עובדה נדירה וחייבת לעמוד לזכותו.

זאת ועוד, הסנגור ציין כי התפקידים והשירות שמילא הנאשם נעשו מתוך שליחות ורצון לתרום. שירותו של הנאשם היה קשה ואינטנסיבי והיה כרוך בסיכון יום יומי. כך למשל בשנת 2002 במהלך פיגוע ביצע הנאשם מרדף מלווה בירי והרג את אחד הנערים המפגעים, שהתברר שהיה כבן 15, ובהיותו חובש טיפל במפגעים הפצועים. על כך הוענק לו ציון לשבח מאת ראש הממשלה דאז אריק שרון ז"ל ותעודת הוקרה מהשר לביטחון הפנים והמפכ"ל באותם הימים. בשנת 2006 ניהל הנאשם מרדף קשה ומסכן חיים אחר מחבל עם תיק נפץ כשבסיומו ירד מהרכב עם אקדח שלוף, הרחיק אזרחים מהמקום ונותר לבדו אל מול המחבל עד הגעת שאר הכוחות. על כך קיבל הנאשם את עיטור המופת כשבנימוקים נכתב שהעיטור הוענק לו על גילוי יוזמה ואומץ לב הראויים לשמש מופת.

שירות זה השפיע ומשפיע עד היום על מצבו הנפשי, כפי שעולה מתיעוד שהגיש ואשר לא נפרטו מפאת צנעת הפרט. לסיכום דבריו ציין הסנגור כי מי ששופט כיום את הנאשם זו המשטרה שבשליחותה ובעבורה הקריב את עצמו ולכן ראוי שאותה משטרה תיקח בחשבון את הדברים ותתחשב בו בהזדמנות יוצאת דופן זו כשאפשר לבוא לקראתו. כתימוכין לעתירתו הפנה לער"ם 8372/05 גבריאילוב נ' עיריית ת"א בו קבע בית המשפט העליון כי בגזירת הדין המשמעותי יש לתת משקל לנסיבות ביצוע העבירה כמו גם לנסיבות האישיות של הנאשם באופן שהענישה תהיה מידתית.

באשר למצבו המשפחתי סיפר הסנגור כי הנאשם נשוי, אשתו משרתת במשטרה, לבני הזוג שני ילדים בוגרים ובת קטנה. לסיכום דבריו ציין הסנגור כי עונש של הורדה בדרגה שמור למקרים יותר חמורים והציג פסיקה בה עונש זה הוטל במקרים בעלי גוון עז של הטרדה מינית (תיקי ביד"ם 48/15, 29/17). עוד ציין הסנגור כי גם אם עתירת התביעה כלשעצמה מחמירה לטעם ההגנה הרי שתקופת ההורדה בדרגה לה

עתר התובע היא מתונה ומשכך הפער בין התביעה להגנה אינו גדול. לאור כל האמור ביקש הסנגור מבית הדין לנקוט בשורת הדין ולהסתפק בעונש של נזיפה, ללא הורדה בדרגה, ולכל היותר להשית על הנאשם גם קנס.

6. הנאשם פתח ואמר כי המעמד מביש וקשה עבורו והיום האירועים המתוארים בכתב האישום לא היו מתרחשים. עוד הוסיף כי הוא מתייחס בכובד ראש וברצינות רבה מאוד לערכים כמו גם להליך הנוכחי. לדבריו, בהבזק אחד קצר חייו השתנו ללא היכר והוא פחד, בכה, התבייש ועמד על האמת שלו ללא מנוח. הנאשם סיפר על צערו בפני אשתו שתומכת בו ללא סייג ושנדרשת להתמודד, במסגרת שירותה בארגון, עם מבטים, לחשושים שיוצאים מההקשר האמיתי ועוד. כן סיפר הנאשם על ההתמודדות בבית אל מול ילדיו הבוגרים, שעולם הערכים עליו גדלו התנפץ והדמות אותה העריצו נצבעה באור אחר ומביך. הנאשם הוסיף ואמר כי טעה בכך שנתן אוזן קשבת, כפי שעשה פעמים רבות קודם לכן, אך מעולם לא היה בכוונתו לפגוע בארגון. לדבריו, הוא צבר ניסיון רב ויש לו מוטיבציה גבוהה להמשיך לתרום ולהתפתח בארגון. לסיום ביקש מבית הדין לנהוג במידת הרחמים בגזירת הדין.

דין

7. בסעיף 15 לפקודת המשטרה [נוסח חדש] התשל"א-1971 נקבע העיקרון כי שוטר הוא תמיד בתפקיד ופועל יוצא של האמור הוא כי השירות במשטרה מחייב את השוטר לנהוג בכל אורחותיו לאור ערכי הארגון ולשמש דוגמא אישית לכלל הציבור. זאת מצופה ונדרש מכל שוטר וביתר שאת מקצין ומפקד אליו נשואות עיני פקודיו ושהתנהלותו מיישם ומתווה את הדרך הראויה והנכונה. למרבה הצער כשל הנאשם בכך, ונפרט.

8. במקרה שלפנינו החלה השתלשלות האירועים בבילוי ערב במועדון באילת אליו יצאו משתתפי הטיוול היחידתי לרבות הנאשם והקצינה. בכתב האישום צוין כי במהלך הערב, הנאשם, שלא היה רגיל בשתיית אלכוהול, שתה משקאות, כפי שפורט בכתב האישום. עוד למדים אנו מכתב האישום כי בסמוך לשעה 02:30 חש הנאשם כי "הוא לא מפוכח ולא מפוקס". מניסיון החיים וההיגיון הפשוט ניתן להסיק כי שתיית האלכוהול, בדגש על העובדה שהנאשם לא היה רגיל בשתייתו, תרמה, גם אם לא הייתה הגורם היחיד או העיקרי, לכך שהנאשם, בשעת לילה מאוחרת חש כך. כאמור, הנאשם שימש כסמת"ח גם בעת הבילוי בבר ומתוקף תפקידו מצופה ואף נדרש ממנו להקפיד הקפדה יתרה בכל התנהלותו, גם כאשר היחידה יוצאת לבלות ובכלל זה מצופה ממנו לנהוג באחריות אישית באשר לשתיית האלכוהול. לצערנו, הגיעו לפתחו של בית הדין תיקים בהם כשלו שוטרים ומפקדים בהתנהגותם על רקע שתיית אלכוהול ולא בכדי התריע בית הדין בשולי הכרעת הדין בתיק ביד"ם 73/14 על הפסול של שתיית אלכוהול, באותו מקרה - שתייה לשוכרה של מפקד בנוכחות פקודיו. לא זהו מצב הדברים במקרה דנן, לא נטען בענייננו כי הנאשם שתה לשוכרה ואין בכוונתנו כלל וכלל לרמוז לכך. ואולם, מנעד ההשפעה של שתיית אלכוהול הוא רחב ביותר ושומה על כל שוטר, ובוודאי על מפקד, להיות ער להשפעות האפשריות של שתיית האלכוהול ולגלות אחריות אישית ואיפוק.

9. בהמשך הערב, בסמוך לשעה 02:30 הנאשם, שחש "לא מפוכח ולא מפוקס" עזב את המועדון ושב למלון כשהוא נוהג ברכב המשטרתית ועמו ברכב הקצינה ושוטר נוסף. טען הסנגור כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שכשחש כך בחר לסיים את הבילוי ולשוב למלון, ואיננו חולקים על טענה זו. עוד טען הסנגור כי כל אדם לעיתים נוהג ברכבו במצב של עייפות, לחץ, טרדה וכד' - מצבים שבהם הנהג לא מפוקס ולא מפוכח. גם אם צודק הסנגור בדבריו איננו יכולים להשלים עם התנהלות כזו של קצין ומפקד ששב מבילוי לחדרו במלון כשעמו ברכב עוד שני שוטרים, והעובדה שמדובר בנהיגה קצרה ביותר אינה רלוונטית כלל ועיקר. מצופה היה מהנאשם, שחש כך, לא לנהוג כלל, שכן בנהיגה במצב זה יש משום סיכון הן של הנוסעים ברכב והן של כלל המשתמשים בדרך, גם מקום שמדובר בנהיגה קצרה. בפני הנאשם עמדו אפשרויות זמינות אחרות להגיע למלון: בהליכה ברגל, לבקש משוטר אחר שכשיר היה לנהוג לשמש כנהג או להזמין מונית. הנאשם כשל במילוי חובתו לשמור על שלום הציבור, ובכלל זה שלומו שלו, של שוטריו ושל כלל המשתמשים בדרך וכשלו מתעצם מעצם היותו מפקד בכיר ביחידה.

10. זאת ועוד, הנאשם שימש, כאמור, באותה העת כסמת"ח והקצינה הייתה פקודתו וזה היה מצב הדברים גם בהיותם בבילוי היחידתי. במהלך הבילוי בבר ישבו הנאשם והקצינה על הבר ושוחחו על עניינים אישיים. משהגיעו למלון עלו יחדיו במעלית והתקדמו במסדרון תוך שניהלו שיחה עד שהגיעו לחדרו של הנאשם. לו היה הנאשם נפרד מהקצינה בשלב זה, לא היה מקום להטיל דופי בהתנהגותו, שכן אין פסול בקיום שיחה בעניינים אישיים גם בין מפקד לפקוד או לפקודה. יתרה מכך, אף מצופה ממפקד להיות אוזן קשבת לפקודיו גם בעניינים אישיים, אם אלו בחרו לשתפו, ולסייע להם במידת הצורך. למרבה הצער לא כך נהג הנאשם במקרה זה.

11. כפי שפורט בכתב האישום בשלב מסוים נכנסה הקצינה אל תוך חדרו של הנאשם בעודם ממשיכים לשוחח, הנאשם תפס קלות בידה והובילה לספה כדי שתשב. ראשית, מוצאים אנו פסול בכך שהנאשם אפשר לקצינה להיכנס לחדרו בשעת לילה כה מאוחרת גם מקום שהם היו בעיצומה של שיחה. אין מדובר בקיום המשך השיחה בלובי של בית המלון או בכל שטח ציבורי אחר במלון שנגיש לכולי עלמא, אלא בחדר הפרטי בו שהה הנאשם. מצופה ונדרש מהנאשם, כסמת"ח, לשמש דוגמא אישית לפקודיו ולנהוג באופן ששומר לא רק על כבודו ומעמדו אלא על אלו של פקודיו. כניסה של פקודה לחדרו של המפקד באישון לילה אינה עולה בקנה אחד עם נורמות ההתנהגות הנוהגות בארגון. מצופה היה מהנאשם לשרטט את גבולות המותר והראוי ובכלל זה שמירה על כבודה ושמה הטוב של הקצינה, ולא לאפשר קיום שיחה כלשהי בחדרו באישון הלילה.

12. זאת ועוד, במהלך השיחה שאל הנאשם את הקצינה, בין היתר, "האם הייתה לה מערכת יחסים קבועה?" ו"האם היא בתולה?". טען הסנגור כי יש להניח לטובת הנאשם כי שתי האמירות נאמרו בהקשר רלוונטי לאותה שיחה אישית שהתנהלה ביניהם. אנו דוחים מכל וכל טענה זו. לא ניתן לקבל או להצדיק שאלות בעלות גוון מיני. מחובתו של הנאשם הייתה לשמור על צנעת הפרט של הקצינה וביתר שאת מעצם היותו מפקדה.

13. ואם לא היה די בכל ההשתלשלות דלעיל לאחר שהקצינה עזבה את חדרו שלח לה הנאשם מסרון טקסט עם המילה "בואי" אולם מחקו בסמוך לשליחתו. לא נותר לנו אלא לשוב ולהדגיש כי כל שוטר, ובוודאי מפקד, בכל עת וגם כאשר הוא נמצא בבילוי יחידתי, חייב לשמור על התנהגות שמכבדת את המדים, המעמד והארגון ובראש ובראשונה את כלל השוטרים באשר הם ובוודאי כאשר מדובר בפקודים. התנהגות שסוטה מכלל זה מפרה את האמון הבסיסי הקיים בין כלל משרתי הארגון לבין עצמם, ובינם לבין הארגון, אמון בלעדיו לא תוכל המשטרה למלא את משימותיה וייעודה.

14. אל מול כל אלה בבואנו לגזור את הדין עלינו לשים על כפות המאזניים את הנסיבות לקולא והללו רבות וכבדות משקל במקרה זה. בראש ובראשונה מצאנו לתת משקל להודאת הנאשם, ללקיחת האחריות ולהפנמת הכשל, כפי שבאו לידי ביטוי גם בדבריו לפנינו: "...אין לי ספק שהיום האירועים המתוארים בכתב האישום לא היו מתרחשים כלל, אני מתייחס לערכים ברצינות רבה מאוד וגם להליך זה ולתוכנו..." הנאשם קצין בכיר שמשרת 28 שנים במשטרה שרוב רובן, למעט השנה האחרונה, בתפקידים מבצעיים במחוז ירושלים. תפקידי שטח ופיקוד במקומות מהקשים והמורכבים עימם מתמודדת המשטרה, בעלי רגישות לאומית ובינלאומית, שבחלקם מהווים אף מוקד לפעילות פח"ע והפס"ד. שמענו מפי עדי האופי על טיב שירותו המקצועי והאיכותי של הנאשם, שבגינם אף נבחר על ידי תנ"צ חביביאן להיות בין מקימי מרחב קדם. איכויות אלו באו לידי ביטוי בכל אחד מתפקידיו כמו גם בקורס הפו"מ ובתפקודו בשנה האחרונה במסגרת הסיפוח למחוז תל אביב. מצאנו לנכון להעלות על הכתב מקצת מדברי מפקדיו: כך בהערכה התקופתית משנת 2015 נכתב עליו: "קצין איכותי ומקצועי, אחראי ומסור, מהווה מכוח אישיותו סמכות מקצועית ופיקודית, מפעיל את יחידתו בצורה טובה במשאבים העומדים לרשותו, מעלה רעיונות יצירתיים לפתרון בעיות. יוצר יחסים בין אישיים טובים. פועל רבות מול הקהילה במתן קשב ושירות טוב יותר..." . בסיכום קורס הפו"מ בהערכה המסכמת כתב עליו מפקד הצוות את הדברים הבאים: "קצין בעל תפיסה פיקודית ומגובשת המבוססת על אותנטיות, ערכים ומחויבות, מניע ומפעיל אנשים ברמה גבוהה תוך יצירת יחסי אמון... הפגין חשיבה מערכתית רחבה המבוססת על בשלות ויכולת אמיתית להבין היטב את צרכי הארגון... ערכי, לויאלי, בעל יושרה והגינות, בהתנהגותו מבטא את ערכי הארגון". בנוסף, אך לפני מספר חודשים במסגרת ראיון סיום תפקיד כתב עליו ק' אג"מ מחוז תל אביב דאז, נצ"ם פינק, את הדברים הבאים: "ביצעת את תפקידך בצורה יוצאת מהכלל, הפגנת מקצועיות ונכונות להשקיע מזמנך, יכולת ירידה לפרטים, תקשורת בינאישית גבוהה מול גורמי פנים וחוץ משטרתיים. פעולותיך תרמו רבות לסיומם המוצלח של שני מופעים אלו, כאשר ברקע הסיטואציה הלא נעימה אליה נקלעת. אני סבור כי האופן בו ביצעת את התפקיד מעיד על יכולותיך". תמונה דומה עולה מהערכותיו התקופתיות ומהמסמכים שהוצגו לעיוננו ובהם תעודות הערכה וראיונות מפקדים לאורך השנים. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם משני האירועים של היתקלות עם מפגעים, בשנת 2002 ובשנת 2006 בגינם קיבל הנאשם מכתב הערכה מאת ראש הממשלה דאז ואת עיטור

המופת. במכתבו מיום 8.5.2002 כתב ראש הממשלה דאז אריק שרון ז"ל את הדברים הבאים: "בשמי ובשם עם ישראל, אני מודה לך מאוד על עבודתך המסורה, על אומץ ליבך ועל גילויי המסירות שבאו לידי ביטוי בתפקידך במניעת פיגועים ובסיכול הטרור. תפקודך מהווה מופת של מקצועיות, אומץ לב, עוז רוח ומסירות שאפיינו את שרשרת גילויי הגבורה של עם ישראל במשך דורות. עבודתך המסורה נוסכת ביטחון בחיי אזרחי מדינת ישראל וזוכה להערכתם הרבה". בעיטור המופת שהוענק לנאשם בגין סיכול פיגוע התאבדות ביום 21.3.2006 נרשם: "עיטור המופת מוענק לפקד עופר דרור על גילוי יוזמה ואומץ לב הראויים לשמש מופת".

15. הנאשם שילם ומשלם מחיר אישי ובריאותי כבד כתוצאה מכך שבמהלך שירותו, חווה אירועים טראומטיים רבים ונחשף לפיגועי התאבדות רבים בהם ראה מראות קשים מנשוא. בגזרות עליהן פיקד התרחשו אין ספור פיגועי ירי וסכינאות כאשר שוטרים שלו נפצעו שוב ושוב ואף הוא היה נתון בסכנת חיים. כל אלה נתנו אותותיהם בו ומפאת צנעת הפרט לא נפרט מעבר לכך. עוד ראוי לציין כי בעקבות האירוע הנאשם הוצא לחופשה כפויה של כחודשיים וחצי והועבר לאחר מכן מתפקידו כסמת"ח לב הבירה לתפקיד מטה באג"ם מחוז תל אביב.

16. כן מצאנו לציין כי עברו המשמעתי והפלילי של הנאשם הונח בפנינו וממנו עולה כי הוא הועמד לדין פלילי ואף הורשע בגין שימוש בכוח משנת 2003 ובגין אירוע נוסף של שימוש בכוח מאותה שנה הועמד לדין בבית הדין למשמעת בפני דן יחיד מיוחד, הורשע והושת עליו עונש של נזיפה חמורה. כן יש לחובתו עוד שלושה רישומים בגין העמדה לדין בפני דן יחיד, שניים בגין גרם נזק בלבד עקב נהיגה ברכב משטרתי מהשנים 2004 ו-2005 ורישום נוסף משנת 2002 שפרטיו לא הובאו לידיעתנו. בנוסף, בשנת 2016 נערך לו ריאיון הדרכה בעקבות ממצאי קבו"ד. לאור פרק הזמן הממושך שחלף מאז הועמד לדין, מצאנו כי אין מקום ליתן לדברים משקל מכריע.

17. כידוע וכפי שנקבע בפסיקה תכלית הדין המשמעתי היא כפולה - להגן על אמון הציבור ולהרתיע שוטרים אחרים מלעבור עבירות משמעת. צודק התובע בדבריו כי עיני השוטרים נשואות אל הקצינים הבכירים והמפקדים בארגון שאמורים ליתן דוגמא אישית ולנהוג בכל אורחותיהם על פי ערכי הארגון ומשכך, כשל שלהם מחייב תגובה משמעטית הולמת וחמורה לאור תכלית הדין המשמעתי ולשם יצירת הרתעה אפקטיבית. במצב דברים זה, טען התובע, נסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגות אל מול מימוש האינטרס הציבורי והרתעת הרבים. לאור זאת עתר להשתת עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה למשך חודשיים. מנגד טען הסנגור, כי לאור פסיקת בית המשפט העליון, כפי שבאה לידי ביטוי בער"ם 8372/05 גבריאילוב נ' עיריית תל אביב, על הענישה להיות מידתית ויש להגיע לנקודת איזון עונשית ראויה אשר תשלב בין האינטרס הציבורי ביישום ראוי של נורמות המשמעת בשירות הציבורי בד בבד עם דאגה לגורלו של הפרט, ומשכך, ראוי להסתפק במקרה זה בהשתת עונש של נזיפה ולכל היותר להשית על הנאשם גם קנס.

18. מלאכת גזירת הדין היא לעולם מערכת של איזונים ומשקלות ובכלל אלה יש לתת את המקום הראוי לנסיבות המעשה ולנסיבות העושה ולשקול את כלל השיקולים הצריכים לעניין. במקרה שלפנינו עסקינן בנאשם שמשרת שנים רבות בארגון, שירות מקצועי ומיטבי, שירות שרוב רובו נעשה במקומות הקשים והרגישים במדינה ושבמהלכו, כפי שפורט לעיל הנאשם נהג באומץ לב ובמסירות והציל חיי אדם, מעשים בגינם נמצא ראוי לקבלת עיטור המופת ומכתב הוקרה מאת ראש הממשלה. לא ניתן ולא ראוי להתעלם מאלו, כמו גם מהמחיר האישי, הבריאותי והמשפחתי ששילם ומשלם הנאשם עקב שירותו, וכל אלו צריכים לעמוד לזכותו ביום פקודה.

19. לאור זאת, ומבלי לגרוע מעוצמת הכשל ומהצורך בהבהרת והתוויית נורמות התנהגות ראויות, מצאנו, כי באיזון בין אלו לבין כלל השיקולים לקולא, שפורטו בהרחבה לעיל, ותרומתו רבת השנים של הנאשם לשמירה על ביטחון הציבור ראוי להקל מעמדת התביעה ולהימנע מהשתת עונש של הורדה בדרגה, ולא יהא בכך לגרוע מהעברת המסר הברור והנחרץ כמו גם משיקום אמון הציבור.

סוף דבר

לאור כל האמור החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.
- קנס בסך 2,000 ש"ח שישולם בשני תשלומים שווים ורצופים.

ניתן והודע היום, א' באלול תשע"ט, 1 בספטמבר 2019, בנוכחות התובעת – פקד ליאת מזרחי, עו"ד, הנאשם – סניף עופר דרור וב"כ עו"ד גדי טל.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
 נצי"ם רפאל כהן   נצי"ם רקפת לוין גורדון   סניף תמר עמית

בפני : ראש ההרכב, נצ"ם רקפת לוי – גורדון
 השופטת, סניף תמר עמית
 השופטת, עו"ד יעל פנקס

משטרת ישראל

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם : רס"ל עומר אשכנזי

גזר – דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של שימוש בכוח שלא כדין כלפי אדם במסגרת מילוי תפקידו בלא סמכות כדין ובלא הצדק סביר - עבירה לפי סעיף 19א' לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו – 2006 (להלן התוספת) והתרשלות במילוי תפקיד – עבירה לפי סעיף 2 לתוספת.

כתב האישום

2. להלן עובדות כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם :
 בתאריך 11.7.17 עיכב הנאשם את המתלונן בשל חשדו כי המתלונן עבר עבירת תנועה ולצורך רישום דו"ח. המתלונן, אשר הבחין כי הנאשם החל לרשום את הדו"ח, הגיע אל הנאשם והנאשם ביקש ממנו להזדהות. המתלונן השיב כי תעודת הזהות אינה ברשותו והנאשם עיכב אותו לתחנה לצורך זיהויו. בתחנה, בחדר הסיור, ביקש הנאשם מהמתלונן שימסור לו את מספר הזהות שלו בעל פה והמתלונן ביקש ממנו להמתין עד שאדם מטעמו יביא את תעודת הזהות שלו למשטרה, מאחר וחשש שיתבלבל בספרות. הנאשם רכן לעבר המתלונן, חבק את צווארו ביד אחת וביד השנייה אחז בצווארו עד שהמתלונן חש שהוא נחנק. תוך כך, אמר הנאשם למתלונן שעדיף לו שהוא יחתום על הדו"ח. בעקבות אירוע זה חתם המתלונן על הדו"ח ולאחר שחתם יצא מחדר הסיור. כאשר ראה את הנאשם ליד יומן התחנה, אמר לו שיתלונן נגדו במח"ש בגין תקיפתו. לאחר ששמע זאת הוסיף הנאשם, במועד לא ידוע, נספח לדו"ח שמילא קודם לכן ובו כתב כי במהלך שהותם בחדר הסיור הניח את ידו על כתפו של המתלונן כדי להרגיעו לאחר שהמתלונן הביע חשש שהדו"ח יסבך אותו משפטית, למרות שהדברים אינם משקפים נכונה את מה שאירע.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

3. התובעת ציינה כי שתי העבירות בהן הודה והורשע הנאשם הן חמורות כל אחת בפני עצמה ומצדיקות ענישה חמורה, על אחת כמה וכמה כאשר הן מופיעות יחד באותו כתב אישום. כל אירוע של שימוש באלימות הוא פסול, מצער ומנוגד לערכי המשטרה. עוד הוסיפה התובעת וציינה כי עבירות של שימוש בכוח פוגעות פיזית ונפשית בקורבן העבירה, ויש בהן מימד של השפלה וביזוי. זאת ועוד, הפגיעה היא לא רק בפרט מושא ההתנהגות אלא גם בתדמית המשטרה ובאמון שהציבור רוחש לה. במקרה דנן השימוש בכוח נעשה בתוך חדר הסיור כשלא הייתה לנאשם סיבה או הצדקה להשתמש בכוח ומדובר במעשה ביריוני ומיותר שאין לו שום תכלית מאשר לגרום

לכאב ולהשפיל את המתלונן. בהתייחס לנאשם ציינה התובעת כי הוא התגייס לחיל בשנת 2015, עברו המשמעתי נקי ומהערכותיו התקופתיות עולה שהוא תפקד לשביעות רצון מפקדיו שכן בשנים 2016 ו- 2018 הוערך בציון "תפקוד גבוה בהרבה מהדרישות 2". לסיכום דבריה ציינה התובעת שיש להעדיף את האינטרס ההרתעתי ומשכך באיזון הכולל עותרת התביעה להשתתף עונש שלל נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה של חצי שנה מתוכה חודשיים בפועל והיתר על תנאי. המשמעות הכספית של הורדה בדרגה, על פי סימולציה שכרית, היא בסך של כ- 2,400 ש"ח לחודש.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

4. מטעם ההגנה הגיע להעיד כעד אופי קצין הבילוש בתחנת רהט שסיפר על פעילות התחנה ואופי העבודה במגזר הסיור. לדבריו, הנאשם מוביל משמרות בסיור ומשמש כסגן ראש צוות ובמסגרת העבודה המשותפת איתו הוא לא זיהה התנהלות חריגה של הנאשם.
5. בפתח דבריו ציין הסנגור כי הנאשם לקח אחריות על שאירע, הביע חרטה והפיק לקחים משמעותיים שיש בהם להפוך אותו לשוטר וקצין מצוין. עוד הוסיף הסנגור וסיפר כי הנאשם מתבייש בכך שהמעשים המתוארים בכתב האישום, שמלכתחילה סבר שאין בהם פסול וכי הוא מסייע למתלונן להירגע ובהמשך הבין את טעותו, הובילו לניהול הליך משמעתי כנגדו. הבושה באה לידי ביטוי אף אל מול משפחתו, חבריו ושוטרים המשרתים עימו, שכולם יודעים שמדובר במעשים שלא מאפיינים את הנאשם. בהתייחסו לנאשם ציין כי הוא נמצא בשירות מעל ארבע שנים, כולן בתחנת רהט, שהיא תחנה מאוד קשה שמלווה באירועי אלימות וירי תכופים. הנאשם משמש כסגן ראש צוות וראש משמרת ומשרת בתחנה בצורה מופתית. כתימוכין לטיב שירותו הגיש הסנגור לעיונו אסופת מסמכים ובהם תעודות הוקרה והערכה לרבות על תפיסת מחבל בדרכו לבצע פיגוע. כהערכה על תפקודו באירוע קיבל הנאשם קיצור פז"ם של חצי שנה והיה אמור לקבל את הדרגה בחודש ינואר 2018 אלא שבשל ההליך המשמעתי הוא מעוכב מלקבל את הדרגה עד היום. המשמעות הכספית של עיכוב זה שוות ערך לסך של כ- 8,000 ש"ח. בנוסף, נמנע מהנאשם לצאת למבדקים לקורס קצינים. עוד הגיש הסנגור לעיונו מכתב ששלח המתלונן בחודש דצמבר 2018 לקצין אג"ם דרום בו הביע חרטה על עצם הגשת התלונה במח"ש וציין כי אינו מעוניין לגרום לנאשם כל נזק שיפגע בשירותו. עוד הביע המתלונן את הערכתו כלפי הנאשם וציין את החרטה שהוא חש ביחס לנזק שעלול להיגרם לנאשם בעתיד. כן הוגש לעיונו מכתב מאת מת"ח רהט שלא יכול היה להגיע לדיון למסירת עדות אופי. הסנגור הוסיף וציין כי הנאשם סטודנט לקרימינולוגיה בשנה השנייה במכללה האקדמית באשקלון שאף נרשם ללימודי תואר שני בקרימינולוגיה קלינית. לדבריו, הטלת עונש של נזיפה חמורה עלולה לחבל בצורה משמעותית בסיכויי של הנאשם להתקבל לתואר השני הקליני ולסיימו לאור התנאים הקבועים בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008. הנאשם נשוי ואב לשני ילדים קטינים ואשתו דוקטור למדעי המוח. לסיכום דבריו הדגיש הסנגור כי מדובר באדם ערכי שהגיע למשטרה מתוך שליחות שמבקש להמשיך ולשרת במשטרה. לאור כל האמור עתר הסנגור להסתפק בהטלת קנס בלבד בסכום מינימלי.
6. הנאשם בדבריו לפנינו הביע חרטה וציין כי עשה טעות חמורה עליה הוא מנסה לכפר מאותו הרגע. עוד ביקש שמעשה השטות, חמור ככל שיהיה, לא יהווה אפיון של שירותו עד כה. הנאשם ציין כי זה היה אחד הרגעים המכוננים בחייו ובשירותו, בגישתו לאזרח ובדרך בה הוא רואה את שירותו. עוד הוסיף כי מה שהוא יכול לעשות מעתה זה להיות שוטר טוב יותר, אזרח טוב יותר, מפקד טוב יותר ולחנך את שוטרו שילמדו מטעויותיו. הנאשם הביע תחינתו שלא ייפגע עתידו הקדמי שכן הוא סמוך ובטוח שיכול להיות מטפל מצוין גם לעבריינים וגם לבני נוער, בעיקר מהמקום בו הוא היה בעברו, עליו לא נרחיב מפאת צנעת הפרט.

7. תפקידו של השוטר הוא מהקשים שיש במערכת אכיפת החוק. לעיתים נדרש השוטר להתמודד עם אזרח שמפריע לעבודתו ולא נשמע להוראותיו. התמודדות עם מצבים מורכבים מעין אלה מחייבת שיקול דעת, מקצועיות והפעלת סמכויות בסבירות, במידתיות, בשום שכל ותוך ריסון הכוח. על השוטר מוטלת חובה מוגברת לשלוט בעצמו, לגלות איפוק ולהקפיד על שמירת החוק. היכולת לטפל במצבים מעין אלה ולהכילם היא חלק מהמיומנויות הנדרשות ממי שבחר בשיטור כמקצוע ולכך מכשיר הארגון את אנשיו.
8. כל אירוע של שימוש בכוח שלא כדין על ידי שוטר הוא פסול, מצער ומנוגד לערכי הארגון. הפגיעה כתוצאה מכך, אינה רק בפרט הנפגע אלא גם בתדמית המשטרה ובאמון שהציבור רוחש לה. אשר על כן הארגון פועל נחרצות למיגור העבירה ובית הדין, ככלל, רואה בעבירה זו מסוג העבירות החמורות שבין עבירות המשמעת המחייבת עונש ראוי ומרתיע.
9. זאת ועוד, צודקת התובעת בדבריה כי שימוש בכוח שלא כדין כלפי אזרח מעבר לפגיעה הפיזית יש בו משום ביזוי והשפלה ולעיתים הפגיעה הנפשית אף קשה יותר מהפגיעה הפיזית.
10. במקרה שלפנינו הנאשם כשל לא רק בשימוש בכוח, אלא גם בכך שהתרשל בדיווח על שאירע בכך שמסר דיווח חלקי בלבד שלא כלל, בין השאר, תיעוד בדבר תחושת המתלונן כי הוא נחנק עקב השימוש בכוח. בחוזה האמון שבין הארגון ובין כל אחד מהשוטרים, נדרשים האחרונים לעמוד ברף מוסרי ואתי גבוה במיוחד ולשמש דוגמא ומופת לאחרים. ללא אמון הארגון בשוטריו ובדיווחיהם, שהם דיווח אמת וכל האמת, לא יוכל הארגון לעמוד במשימותיו. משכך, נדרש כל שוטר להקפיד על מסירת דיווח מלא, מדויק ומפורט, ככל שניתן, שכן לא אחת על סמך דיווחים אלה מתקבלות החלטות הרות גורל ולעיתים על אתר. למותר לציין אף שדיווחים אלה מהווים, לא אחת, ראיות בתיקי חקירה וככאלה יש להם חשיבות רבה לעניין ההעמדה לדין וניהול המשפט, כמו גם בחינת אמינות השוטרים בבואם להעיד על סמך דוחות אלה. למרבה הצער כשל הנאשם במילוי חובותיו ומחויבויותיו הן כלפי הציבור והן כלפי הארגון.
11. עם זאת, בבואנו לגזור את הדין עלינו לשים על כפות המאזניים לא רק את השיקולים לחומרא, כפי שפרטנו לעיל אלא גם את השיקולים לקולא והללו רבים וכבדי משקל. ראשון להם הוא לקיחת האחריות המלאה, החרטה האמתית, הפקת הלקחים ויישומם. שמענו מפי הנאשם כי האירוע המצער היה אחד הרגעים המכוננים בחייו ובשירותו, בגישתו לאזרח ובדרך בה הוא רואה את שירותו ומאותו הרגע לקח על עצמו להיות שוטר טוב יותר, אזרח טוב יותר, מפקד טוב יותר המחנך את שוטריו על מנת שילמדו מטעויותיו. שמענו כי הנאשם משרת מזה כארבע שנים בתחנת רהט במגזר הסיור לשביעות רצון מפקדיו כפי שעולה מהערכותיו התקופתיות הטובות מאוד ומהדברים שכתבו עליו מפקדיו. כך למשל נכתב עליו בהערכה האחרונה שנערכה בחודש מרץ 2019 הדברים הבאים: "מדובר בשוטר מקצועי, ערכי אשר משמש כסגן ראש קבוצה, תורם רבות להשגת היעדים, עוזר לחבריו, ללא בעיות משמעת, השוטר מועמד לקורס קצינים, מאחל לשוטר בהצלחה". גם העובדה שעברו המשמעת נקי לחלוטין, למעט האירוע דנן, ראויה לציון במיוחד על רקע שירותו במגזר הסיור בתחנה שמאופיינת בפשיעה, אירועי אלימות וסכסוכים קשים. תמונה דומה עולה מתעודות ההוקרה וההערכה שהוצגו בפנינו ושמענו מפי הסגור כי הנאשם תפס מחבל בדרכו לבצע פיגוע ומנע בכך אסון כבד ובגין כך אף קיבל קיצור פז"ם, שלמרבה הצער לא בא לידי ביטוי עקב קרות האירוע מושא תיק זה. כן נתנו דעתנו לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות וללימודיו בתחום הקרימינולוגיה ומשמעות ההליך המשמעת דנן להמשך התמחותו בתחום הקליני. לא נותר אלא לסכם בדברים שכתב עליו לקראת הדיון מת"ח רהט שבחרנו להביאם במלואם:

"השוטר עומר אשכנזי משרת בתחנת רהט מזה כשלוש וחצי שנים מתוכן שנה וחצי כראש קבוצת סיור. תחנת רהט היא תחנת מגזר המאופיינת באירועים חריגים. עומר פיקד במהלך משמרות על אירועים משמעותיים וסיטואציות מורכבות ללא דופי, במחויבות, יושרה והגינות. פועל בסביבה מורכבת מזה תקופה ארוכה ומביא לתוצאות מרשימות, אינו נרתע מחיכוך ויודע לפעול בצורה מקצועית ללא משוא פנים. מדובר בשוטר ערכי, מקצועי, אכפתי ולויאלי, אשר תורם רבות לתחנה בכלל ולמערך הסיור בפרט ומהווה דוגמא אישית לשוטריו. לשוטר יכולת התבטאות בכתב ובעל פה ברמה גבוהה, רהוטה ועניינית. ציון מדד איכות תפקוד של השוטר הוא 125 באחוזון 95. (מישוב ביניים). השוטר הומלץ על ידי התחנה לצאת לקורס קצינים. אני כמפקד רואה בו מוביל ומנהיג שוטרים אחרים.

לסיכום – התרשמותי משוטר שנכון לפעול ללא מורא, מתוך מקצועיות ועשייה למען הציבור באשר הוא. **אשרי המפקד שאלו הם פקודיו.**"

מכל האמור התרשמנו שהאירוע אינו מאפיין את התנהלותו ותפקודו השוטפים של הנאשם. מדובר בכשל נקודתי וחריג לנוף התנהלותו המקצועית והאיכותית כפי שבאה לידי ביטוי לפני האירוע ולאחריו.

12. זאת ועוד, הוצג בפנינו מכתב ששלח המתלונן אל קצין האג"ם של מחוז דרום בחודש דצמבר 2018, לאחר שקיבל הודעה כי תיק מח"ש נסגר והעניין הועבר להכרעה פיקודית של הקצין, ואלו הם עיקרי הדברים שכתב המתלונן במכתבו:

"...רציני במכתבי זה להביע את דעתי על השוטר הנ"ל ועל האירועים שהתרחשו, וברצוני להביא לידיעתך את עמדותי ביחס לאירועים. בראייה לאחור, אני סבור כי התלונה נגד השוטר במח"ש הייתה נמהרת ופזיזה, ונעשתה בעידנא דריתחא, ואני חש חרטה על עצם הגשת התלונה, כיוון שמדובר בשוטר ערכי ומסור, אשר עשה את עבודתו, וייתכן שהדרך הנכונה הייתה לשוחח עימו או עם מפקדיו, ולא להגיש תלונה. אינני מעוניין לגרום לשוטר כול נזק שיפגע בשירותו או במהלך התקדמותו, ואני רוצה להביע את הערכתי כלפיו, ואת החרטה שאני חש ביחס לנזק שנגרם או עלול להיגרם לו בעתיד. כולי תקווה כי מכתבי זה ייפול על אוזניים קשובות, וכי לשוטר עומר אשכנזי לא ייגרם כול נזק, שכן אני מצדי כבר מחלתי לו האירועים ואין בליבי דבר נגדו. הריני לפנות אליך בבקשה שלא להטיל על השוטר עונש כלשהוא, גם לא בפן המשמעתי, ואני כפי שציינתי מחלתי לו על כול שאירע, ואין בי רצון שייפגע או יינזק כלל".

13. עוד מצאנו להדגיש שאיננו מקלים ראש בחומרת הכשל של הנאשם, אך התרשמנו שהנאשם לא פעל במזיד על מנת לפגוע במתלונן או לבזותו אלא שגה בשיקול הדעת שלו עת החליט להפעיל כוח שאינו מידתי ושאינו נחוץ על מנת להרגיעו.

14. נכון אמנם שתכלית הדין המשמעתי היא הרתעה ושיקום אמון הציבור וצודקת התובעת בדבריה כי יש להעביר מסר ברור ונחרץ בדבר הפסול שבשימוש בכוח, כמו גם אמינות ודיוק הדיווח, אך בבואנו לגזור את הדין עלינו לבחון כל מקרה לגופו. התביעה עתרה להשתת עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת למשך חצי שנה מתוכה חודשיים בפועל והיתר על תנאי. מנגד, ביקש הסנגור להסתפק בהשתת קנס כספי לאור מכלול הנימוקים לקולא ומשמעות ענישה מכבידה על עתידו המקצועי של הנאשם שבחר להתמחות במסלול של קרימינולוג קליני.

15. בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008 נקבעו בסעיף 8 התנאים לקבלת תעודה במקצועות הבריאות עליהם נמנה קרימינולוג קליני, ובין השאר נקבע בס"ק (5) כדלהלן: "הוא לא הורשע, בישראל או מחוץ לישראל, בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לקבל תעודה במקצוע בריאות..." הנאשם בדבריו לפנינו התחנן שההליך דן לא יפגע בעתיד האקדמי שלו והצהיר כי הוא יכול להיות מטפל מצוין גם לעבריינים וגם לבני נוער, בעיקר לאור המקום ממנו הוא בא.

נקדים ונאמר שגם אנו סבורים, כי מצב דברים בו האירוע בו אנו דנים ימנע מהנאשם להתמחות בתחום הקליני, הוא חמור יתר על המידה ואינו בא בגדרי תכלית הדין המשמעתי. בלא לגרוע כהוא זה מחומרת הכשל ומההתנהלות המצופה והנדרשת מכל שוטר ושוטר, כפי שפרטנו לעיל, לא ניתן להתעלם ממכלול השיקולים העומדים לזכות הנאשם ובראשם לקיחת האחריות והפנמת הכשל, טיב שירותו האיכותי יוצא הדופן, מכתבו של המתלונן שביקש ללמד זכות על הנאשם והעובדה שמדובר באירוע חד פעמי וחריג שאינו מאפיין את התנהלות הנאשם לאורך כל שנות שירותו. התרשמנו שמדובר בטעות, גם אם קשה וחמורה, של הנאשם, עליה הוא לקח אחריות מלאה וכדבריו, מדובר באירוע מכוון בחייו ממנו צמח והשתפר, והדברים באו לידי ביטוי ברור וחד בדבריו הסיום של המת"ח "אשרי המפקד שאלו הם פקודיו".

16. לאור כל האמור ובהינתן הנסיבות המאוד מיוחדות ויוצאות הדופן במקרה שלפנינו מצאנו כי ראוי להשית על הנאשם ענישה מקלה מהענישה הנוהגת בעבירות דומות, ולא יהא בכך לגרוע מקיום תכלית הדין המשמעתי והעברת המסר הנדרש.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה.
- קנס בסך 750 ש"ח שישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים.

ניתן והודע היום, כ"ז חשוון, תש"פ, 4.9.2019, בנוכחות התובעת- גילה וודג'ה, עו"ד, הנאשם – רס"ל עומר אשכנזי וב"כ עו"ד מוחמד אבו פרח, ובהעדר השופטות עו"ד יעל פינקס וסני"ץ תמר עמית.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
 סני"ץ תמר עמית   נצ"ם רקפת לוי-גורדון   עו"ד יעל פינקס

בפני: ראש ההרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופטת – סגן ניצב איריס ברק

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ר [REDACTED]

גזר - דין

כללי

1. הנאשם, לוחם ביס"ם [REDACTED] בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בהפעלה של כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת ובניגוד לפקודות משטרת ישראל, עבירה לפי סעיף 13 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.
2. על פי הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום ויורשע בעבירת החיקוק דלעיל, ואילו בנוגע לעונש יטענו הצדדים באופן חופשי.

כתב האישום

3. להלן עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיק הנאשם באקדח משטרתי מסוג גלוק (להלן: "האקדח"). בתאריך 19/03/2018 בוצע מטווה ביחידה כשבסיומו בוצעה פריקה של כלי הנשק של השוטרים שהשתתפו במטווה. הנאשם לא ניקה את האקדח בסיום המטווה. בתאריך 20/03/2018 בשעה 03:00 או בסמוך לכך, בביתו, התעורר הנאשם כשעה לפני האיסוף למשמרת בוקר ביחידה, לקח את האקדח מחדר השינה והלך לסלון הבית על מנת לנקותו. הנאשם לא הוציא את המחסנית מהאקדח, בצע דריכה תוך כיוון האקדח לרצפת הפרקט בבית, לחץ על הדק האקדח ועקב כך נפלט כדור שפגע ברצפה וגרם בה לחור. בעת הירי שהו אשתו של הנאשם ובנו התינוק בחדר השינה בבית.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

4. בפתח דבריו ציין התובע כי כתב האישום מלמד על רשלנותו של הנאשם. המשטרה מצפה מכל שוטר, ועל אחת כמה וכמה מלוחם יס"ם, לפעול על פי פקודות המשטרה ונהליה לפיהם ככלל יש להימנע ככל הניתן מהתעסקות וטיפול בנשק שאינו מחויב המציאות בבית השוטר, מחשש לפליטת כדור. בהתייחס לנאשם ציין כי אין לו רישום משמעתי והערכותיו התקופתיות טובות. באיזון בין חומרת העבירה והעובדה שבבית שהו באותה

העת אשתו של הנאשם ובנו התינוק לבין נתונו של הנאשם, עתר התובע להשתת עונש של נזיפה חמורה וקנס שלא יעלה על 1,000 ש"ח לשיקול דעת בית הדין ותוך אבחנה מתיק ביד"ם 26/18 שם פלט הנאשם כדור בביתו תוך ניהול שיחת טלפון.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

5. מטעם ההגנה העיד כעד אופי רס"ב [REDACTED], ראש צוות ביס"ם, שבצוותו נקלט הנאשם כלוחם ביס"ם. העד סיפר כי הנאשם שוטר ערכי מאוד, אמין, אחראי, שביצע את משימותיו ברמה מאוד גבוהה ובקור רוח. עוד סיפר כי מה שמאפיין את הנאשם זה החתירה למגע. לדבריו הנאשם היה מאוד מקובל בצוות והניע ויזם דברים בצוות. בנוסף סיפר העד, כי בשבוע בו אירע האירוע מושא כתב האישום הצוות תגבר במחוז ירושלים ארבע פעמים, שהובילו לעייפות של הלוחמים בסוף השבוע. העד סיפר כי הנאשם דיווח לו מידית על קרות האירוע עובדה שמלמדת אף היא על רמת האמינות, יושר ואחריות של הנאשם.
6. הסנגור ציין בפתח דבריו כי הנאשם לקח אחריות מיד עם קרות האירוע בדווחו עליו למפקדו. עוד הדגיש כי בשום שלב אשת הנאשם והתינוק לא היו נתונים בסכנה שכן הבדילו בינו לבינם מספר חדרים בבית. הסנגור הדגיש כי הגם שלעייפות המצטברת בגין הפעילות שתיאר עד האופי באותו השבוע הייתה תרומה לקרות האירוע, במקרה זה אירעה תקלה שכאמור הנאשם לקח עליה אחריות מלאה. עם זאת, מדובר באירוע חד פעמי שאינו מאפיין את הנאשם כלל וכלל, כפי שהדברים אף מקבלים ביטוי בשלל מכתבי ההערכה וחוות דעת מפקדיו, שהוגשו לעיונו. עוד ציין כי לנאשם אין רישום משמעותי קודם ועובדה זו ראויה לציון על רקע תפקידו ביס"ם שכלל חיכוך יומיומי עם אוכלוסיות מורכבות. לאחר האירוע ביקש הנאשם להתאווור ולעבור ליחידה אחרת, ואכן הוא הועבר למש"ט [REDACTED], שגם בו הוא מתפקד לשביעות רצון מפקדיו. לסיכום דבריו ציין כי מהאירוע למדים, כי גם לטובים שבנו יכולים לקרות דברים, גם מקום שהם לא צריכים לקרות, ולאור כל האמור ביקש להסתפק בעונש של נזיפה בלבד.
7. הנאשם בדבריו לפנינו הביע צער על האירוע שקרה ושלא היה צריך לקרות. עוד הוסיף כי העייפות הכריעה אותו אך הוא לוקח אחריות על כל מה שקרה.

דין

8. לא אחת אמר בית הדין בפסיקותיו כי מי שבוחר להצטרף לשורות הארגון בדרך חיים. שוטר הוא שוטר בכל רגע ובכל מקום ומחויבויותיו וחובותיו לארגון ולציבור מלוות אותו בכל אורחותיו. במקרה שלפנינו הנאשם קם באישון לילה על מנת לצאת למשמרת הבוקר ובמסגרת הכנותיו בחר לנקות את האקדח, שלא נוקה יום קודם לכן לאחר ביצוע מטווח. למרבה הצער כשל הנאשם בביצוע הפעולות הנדרשות; לא הוציא את המחסנית מהאקדח, דרך את האקדח, לחץ על ההדק וכתוצאה מכך נפלט כדור שגרם נזק לרצפת הפרקט.
9. עוד שמענו מפי מפקדו של הנאשם כי במהלך אותו שבוע נקרא צוות היס"ם לתגבר ארבע פעמים בירושלים, פעילות הכרחית אך מתישה והשוטרים הגיעו למצב של עייפות רבה, עובדה שאינה מפתיעה כלל וכלל. קל להבין כי במצב דברים שכזה, לאחר פעילות כל כך

אינטנסיבית ומתישה, כשקם הנאשם בשעה 03:00 על מנת לצאת למשמרת בוקר ביחידה והחל לנקות את האקדח, מטלה שהדעת נותנת כי היא שגורה ושגרתית לנאשם כלוחם יס"ם, ברגע של חולשת הגוף והיסח הדעת שכח הנאשם להוציא את המחסנית. קל להבין אך לא ניתן להשלים. הציבור הפקיד בידי השוטרים סמכויות נרחבות הנחוצות לשם מילוי המשימות המוטלות לפתחה של המשטרה, ובכללן את האפשרות לשאת נשק. יחד עם זאת, לסמכויות אלו מתלווה החובה לקיימן אך ורק לצורך ביצוע התפקיד ותוך שמירה על שלום הציבור ובטחונו, ולכך מכשיר הארגון את אנשיו.

10. התרענו פעמים רבות ואנו שבים ומתריעים כי בכל דבר ועניין הקשור לכלי ירייה חובה על כל שוטר לקיים את הוראות הנהלים והפקודות ככתבן וכלשונן, גם ברגעים של חולשת הגוף או חולשת הנפש. זוהי חובה חלוטה שצריכה להפוך לטבע שני של כל שוטר שנושא נשק לאור פוטנציאל הסיכון הטמון בכלי הירייה מעצם טיבו וטבעו. פוטנציאל שלמרבה הצער התממש במקרה שלפנינו. למרבה המזל שהה הנאשם לבדו בסלון הבית כך ששאר בני ביתו לא היו נתונים בסכנה אך אין בכך כדי לגרוע מעוצמת הכשל.

11. אל מול הנימוקים שעניינם חומרת המעשה עלינו לשים על כפות המאזניים את הנימוקים לקולא שעניינם בעושה המעשה. בראש ובראשונה שמנו אל מול ענייני את לקיחת האחריות המידית והמלאה של הנאשם שדיווח מיד למפקדו על פליטת הכדור, כנדרש וכמצופה מכל שוטר. עוד יש לתת משקל לטיב שירותו החיובי של הנאשם כפי שעולה מהערכותיו התקופתיות ומדברי מפקדיו לאורך שנות שירותו. מדברי עד האופי, ראש הצוות של הנאשם ביס"ם, עולה כי הנאשם שוטר ערכי מאוד, אמין, אחראי, מבצע את משימותיו בקור רוח ותוך חתירה למגע. זאת ועוד, בשנת 2014 קיבל הנאשם תעודת הערכה מקצין אג"ם מחוז [REDACTED] בה נרשם: "השוטר מגלה יכולת ביצוע יוצאות דופן, בעל נחישות ומוטיבציה ברמה גבוהה מאוד. מפגין יכולת למידה מצוינת. מפגין לויאליות למפקדיו ליחידה ולארגון. השוטר ראוי לכל הערכה" ועוד נביא את דברי מפקד מוקד משל"ט [REDACTED] במכתבו מחודש יולי 2019, ואלו הם: "...מדובר בשוטר ממושמע אשר ממלא את תפקידו באופן משביע רצון וללא בעיות כלל. השוטר מפגין אחריות בביצוע תפקידו ופועל בצורה שקולה תחת לחץ. השוטר השתלב עד מהרה ביחידה מבחינה חברתית ומפגין יחסים בין אישיים טובים עם עמיתיו לעבודה. מפגין גישה שירותית ברוח ערכי הארגון, הן לשוטרים שעובדים מולו בשטח והן לשוטרי היחידה". תימוכין נוספים לטיב שירותו המיטבי מוצאים אנו בעובדה שעברו המשמעת, עד לקרות האירוע דנן, היה נקי ועובדה זו ראויה לשבח על רקע שירותו ביס"ם, שירות שכרוך בחיכוך תמידי עם אוכלוסיות מורכבות שלא תמיד מקבלות באהדה, בלשון המעטה, את אכיפת החוק והסדר. מכל האמור למדים אנו כי האירוע דנן הוא חד פעמי וחריג להתנהלותו של הנאשם לאורך כל שנות שירותו בחיל.

12. לא ניתן להתעלם מדברי הסנגור שציין כי דברים שלא אמורים לקרות עלולים לקרות גם לטובים ביותר. ניסיון החיים והתיקים שמובאים לפתחו של בית הדין ושעניינם ירי לא מבוקר מלמדים כי גם השוטר הוותיק, המנוסה והטוב ביותר לא חסין מטעויות ודי ברגע של היסח הדעת בעת טיפול בכלי ירייה כדי לגרום לירי לא מבוקר. עם זאת, אין מדובר בגזירת טבע כלל וכלל אלא בחובה ומחויבות שיש להמשיך ולהטמיע בקרב כלל

השוטרים, כדבר שבשגרה, ובכלל זה להדגיש ולהבהיר את חשיבות ההקפדה על קיום כל הוראות הנהלים והפקודות שעוסקים בטיפול ובנשיאת כלי ירייה.

13. לאור זאת, אין בידינו לקבל את עתירת ההגנה להשתת עונש מקל בדמות נזיפה בלבד וסבורים אנו כי עמדת התביעה להשתת עונש הצהרתי בדמות נזיפה חמורה בד בבד עם עונש ממשי בדמות קנס כספי ראויה והולמת ויש בה להעביר את המסר ההרתעתי הנדרש לכלל השוטרים. עם זאת, לאור מכלול השיקולים לקולא, כפי שפורט לעיל, מצאנו כי ניתן להקל קמעה באשר לגובה הקנס ולא יהא בכך לגרוע מעוצמת המסר הנדרש.

סוף דבר

לאור כל האמור החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה
- קנס בסך 500 ש"ח שישולמו בשני תשלומים שווים ורצופים.

ניתן והודע היום, י' באלול תשע"ט, 10.9.19, בנוכחות התובעת פקד גילה וודגיה, עו"ד, הנאשם – רס"ר [REDACTED] וב"כ עו"ד ניר זאב ובהעדר השופטת סנ"ץ איריס ברק.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
 סנ"ץ תמר עמית   נצ"ם רקפת לוין גורדון   סנ"ץ איריס ברק

בפני : ראש הרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופטת – סגן ניצב מיכל מן

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"מ [REDACTED]

גזר - דין

כללי

1. הנאשם, שבמועדים הרלבנטיים לכתב האישום שירת כמסגר ומחסנאי במחלק הבינוי של מחוף [REDACTED], הורשע על פי הודאתו בתשע עבירות של אי מילוי הוראה מהוראות משטרת ישראל, עבירה לפי סעיף 1 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן: התוספת) ובעבירה אחת של שימוש בציוד משטרת בניגוד לפקודות וללא הצדק סביר, עבירה לפי סעיף 12 לתוספת במסגרת שני אישומים.

כתב האישום

2. להלן עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:
 האישום הראשון: לאחר גיוסו למשטרה, במועדים שאינם ידועים במדויק, ביצע הנאשם שמונה עבודות מסגרות לחברים ולבני משפחה לאחר שעות העבודה ומבלי שקיבל אישור לכך. במקרה אחד הכין הנאשם סורג עבור חברו ליחידה, בשעות העבודה ומחומרים משטרתיים ואף הסיע את הסורג ברכב המשטרת. במקרה נוסף ביצע הנאשם עבודת נגרות וקיבל תמורתה סך של 400 ₪ במזומן. כמו כן, במהלך השנים 2016-2017 ביצע הנאשם מספר עבודות מסגרות במוסך וכאשר רכבו של הנאשם טופל במוסך, הנאשם ביקש וקיבל, תמורת העבודות שביצע במוסך, הנחה של 500 ₪.
 האישום השני: במספר מועדים לא ידועים קיבל הנאשם ממנהל העבודה של קבלן חיצוני שעבד עם המשטרה חומרי בניין שיועדו, בין היתר, לצורך בניית גגון בביתו של הנאשם. באחד המועדים הסיע מנהל העבודה את החומרים ואת הנאשם לביתו. בנוסף, במועד שאינו ידוע, נטל הנאשם שאריות של פרופילי מתכת באורך של כשניים וחצי מטר, שאותם העביר לביתו באמצעות הרכב המשטרת של היחידה.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

3. בפתח דבריו הדגיש התובע כי מדובר בנאשם שעבד רוב הזמן כאזרח עובד משטרה וגם לאחר שהפך לשוטר, מהות תפקידו נותרה אזרחית שכן הוא מועסק כמסגר ולא בתפקיד שיטור קלאסי. לנאשם אין מרשם משמעותי והערכותיו התקופתיות טובות. מעשיו של הנאשם נעשו בניגוד לפקודת מטא"ר 06.02.07 האוסרת לבצע עבודות נוספות ללא קבלת היתר החלה על כל שוטרי משטרת ישראל בכל תפקידיהם. לאחר שלקחה בחשבון את כל השיקולים עתרה התביעה לעונש של נזיפה חמורה ושישה חודשי הורדה בדרגה, מהם חודשיים בפועל. לפי סימולציה שכרית שהוגשה הפגיעה השכרית תהיה בשיעור של כשמונה מאות שקלים לחודש.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

4. מטעם ההגנה הגיע להעיד כעד אופי רפ"ק [REDACTED], מהנדס בניין המשרת [REDACTED]. בעבר שירת כקצין הבינוי של מחוז [REDACTED] והיה אז מפקדו של הנאשם. העד סיפר שכאשר התבקש להגיע כדי למסור עדות אופי על הנאשם לא היסס לרגע מאחר והוא יקר לו כשוטר וכאדם. לדבריו הנאשם מסור בצורה יוצאת דופן ולדעתו של העד, העובדה שלנאשם יש לב רחב והוא כל כך אוהב לסייע ולעזור, היא זו שהביאה להסתבכותו בתיק זה. העד הדגיש כי כמפקד במשטרת ישראל הוא אינו מסכים למעשים בהם הורשע הנאשם אך מהיכרותו רבת השנים עם הנאשם, חבל שמשטרת ישראל תפסיד שוטר כמוהו.

5. הסנגור פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם: בן 54, נשוי בשנית, אב לחמישה ילדים משני נישואיו, החיים כולם איתו ועם אשתו השנייה, שהיא מטפלת בילדים עם צרכים מיוחדים. אחד הילדים הוא נכה ומצבה הכלכלי של המשפחה אינו טוב. הנאשם בן העדה [REDACTED], למד מסגרות ולאחר סיום הלימודים עבד כעשרים שנה במסגרייה פרטית, לאחר מכן עבד כמסגר [REDACTED]. בשנת 2009 הפך להיות אזרח עובד משטרה ובשנת 2012 גויס כשוטר מן המניין. בחודש פברואר 2015 החל לעבוד בבינוי מחוז [REDACTED] שם הוא עובד עד היום ומועסק בעיקר בעבודות מסגרות ובינוי. הוא אדם רחב לב שאוהב לעזור לזולת. לצורך המחשת הדברים הגיש הסנגור מכתבי המלצה משלושה גופים אצלם מתנדב הנאשם: עיריית [REDACTED], מועדון " [REDACTED] " ועמותת " [REDACTED] ". עוד הגיש הסנגור מספר רב של תעודות הערכה. הסנגור הדגיש כי בחקירתו סיפר הנאשם את הכל ולא זו בלבד, את כל האמור באישום הראשון יודעים גופי החקירה והתביעה מהדברים שהנאשם עצמו סיפר להם. באשר למעשה עצמו אישר הסנגור כי מדובר במעשה לא תקין אך הדגיש כי הנאשם למד את הלקח וכי ניתן להסתפק בעונש של נזיפה וקנס.

6. הנאשם פתח ואמר כי מצטער על מה שעשה, הוא למד את הלקח ולא יעשה זאת שוב. הוא אוהב את המשטרה ומבקש להתחשב בו, בגזירת העונש, מבחינה כלכלית ומשפחתית.

7. אף אנו נחלק את דברינו לנסיבות המעשה ולנסיבות העושה, שכן נדמה כי בתיק זה, אפילו עוד יותר מאשר בתיקים אחרים, חלוקה זו מתבקשת ומוצדקת. המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים וטוב עשתה ההגנה שאיש מאנשיה, לא הנאשם, לא עד האופי ולא הסנגור הקלו ראש בחומרתם. הנאשם ששירת כמסגר וכמחסנאי במועדים הרלבנטיים לכתב האישום והיה אחראי, בין היתר, על רישום החומרים שיצאו מהמחסן. אם זה האמון על תנועת החומרים במחסן הציוד הוא זה שגם משתמש, לצרכיו האישיים, בחומרים אלו – אנה אנו באים? אם דלתות המחסן סגורות מפני חומסים וגזלנים אך שומר הדלתות הוא עצמו זה שלוקח מן הציוד שבמחסן, איך נתנחם בדלתות הנעולות?

הוסף לכך את השימוש ברכב היחידתי ואת המלאכה שנעשתה בשעות העבודה, עת הנאשם אמור היה להשקיע את כל מרצו בעבודות המשטריות ותקבל אדם שאסור היה להפקיד בידי אחריות כלשהי ויתירה מזו – היה צורך להשגיח עליו ועל כל מעשיו. עד כאן מהותו של האישום הראשון.

באישום השני בו הורשע הנאשם מצאנו דברים חמורים לא פחות. מנהל העבודה של קבלן חיצוני שעבד באותה עת עם המשטרה נתן לנאשם חומרי בנייה שיועדו, בין היתר, לצורך בניית גגון בביתו של הנאשם ופעם אחת מנהל העבודה אף הסיע את הנאשם ואת חומרי הבנייה לביתו של הנאשם. עוד מצאנו באישום זה כי הנאשם נטל לעצמו שאריות של פרופילי מתכת באורך שניים וחצי מטר שאותם הוביל לביתו ברכב המשטרתי של היחידה.

נדגיש, שאומנם לא הנאשם הוא זה שמחליט על ההתקשרות עם קבלן זה או אחר, אך מספיק שתתכן האפשרות כי בקבלת החלטה יתרשם המוסמך לקבל החלטה, מחוות הדעת של השוטרים שעבדו עם קבלן ונבין עד כמה חמור המעשה, עת שוטר, אפילו בדרג נמוך, מקבל טובות הנאה מקבלן העובד עם המשטרה. באשר לנטילת שאריות של חומרים ולקיחתם לביתו ברכב משטרתי – הרי שכבר התייחסנו לדברים, בקביעותינו לגבי האישום הראשון בו הורשע הנאשם; אותו שומר הדלתות אשר לוקח בעצמו מן הציוד שאמור להיות מוגן מאחורי דלתות אלו.

משום החומרה הרבה בה אנו רואים את המעשים, אנו רואים עין בעין עם התביעה אשר עתרה להשית על הנאשם עונש חמור של נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה ארוכה של חצי שנה.

ואולם, לא נוכל להתעלם מנסיבותיו של העושה ושלש מהן במיוחד. הנאשם עבד כמסגר בשירות המשטרה שנים לפני שגויס לשורות המשטרה. יחד עמו שוטרו רבים, בעלי מקצוע שבעבר נתנו שירותים למשטרה אך לא היו שוטרים מן המניין. על אף שנעשו הדרכות והשוטרים החדשים למדו את כללי המותר והאסור לשוטרים, שהם שונים מאד מהכללים החלים על אזרחים, נותר בלבנו ספק אם הנושא הובן והוטמע די צורכו. משום כך, אנו סבורים שישנה גם אחריות מסוימת על הארגון שהיה עליו לוודא את ההבנה ואפילו להגביר את הפיקוח, בוודאי במקרים

שבהם "לְפֶתַח חֲטָאת רוּבֵּץ" (בראשית, ד', ז'), כמו במקרה של מחסנאי האחראי על הציוד שבמחסן.

שיקול נוסף שמצאנו שיש להתחשב בו הוא שירותו המצוין של הנאשם עליו מלמדים עד האופי, ההערכות התקופתיות ותעודות ההערכה. כמו כן לא נעלם מעינינו מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם, שחמשת ילדיו חיים תחת קורת הגג שלו, אחד מהם נכה ומצבה הכלכלי של המשפחה הוא בכי רע.

את החומרים שקיבל או לקח הנאשם לא נוכל לתמחר ולכמת. אך הסכומים שקיבל עבור עבודות פרטיות שעשה ללא היתר ידועים לנו מכתב האישום ולא נוכל להתעלם מכך בבואנו לגזור את העונש.

עוד נסיף, בשולי הדברים, כי אנו תקווה שכעת מבין הנאשם את הצורך באישור מפורש לכל עבודה או התנדבות שברצונו לקחת בהם חלק, בין אם יקבל עליהם תשלום ובין אם לאו.

סוף דבר

לאור כל האמור החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה;
- קנס בסך 900 ש"ח שישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים.
- הורדה בדרגה על תנאי למשך שלושה חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנה מהיום עבירה של אי מילוי הוראה מהוראות משטרת ישראל או עבירה של שימוש בציוד משטרה בניגוד לפקודות וללא הצדק סביר ויורשע בגינן במהלך השנה או לאחריה.

ניתן והודע היום, י"א אלול תשע"ט, 11/9/19, בנוכחות הצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
 סניף מיכל מן נצ"ם רקפת לוין גורדון סניף תמר עמית

בפני: ראש הרכב, ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת, סגן ניצב תמר עמית
 השופט, עו"ד אוריאל דרייפוס

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: פקד שמשון קבדה

גזר - דין

כללי

8. הנאשם, שבמועדים הרלבנטיים לכתב האישום שירת כראש משרד התנועה של תחנת רחובות ובעת האירוע היה בכוח התגבור בתחנת יבנה, הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון עם מח"ש, בשימוש בכוח שלא כדין, עבירה לפי סעיף 19 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן "התוספת") ובאי מסירת דיווח שחובה למוסרו בעניין הקשור בשירות במשטרה, עבירה לפי סעיף 11 לתוספת.

כתב האישום

9. להלן עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:
 בתאריך 14.1.18, בשעה 06:00 או בסמוך לה, בעקבות סכסוך שהתגלע בין המתלוננת וחברתה לבין נהג מונית באשר לתשלום דמי הנסיעה במונית, הגיעו המתלוננת וחברתה לתחנה. המתלוננת, שהייתה בסערת רגשות, החלה לצעוק בתחנה בעודה פונה בהפגנתיות ותוך הנפת ידיים אל השוטרים שהיו בתחנה ובכללם הנאשם. בעקבות כך, ניסה הנאשם מספר פעמים להוציא את המתלוננת מחוץ למתחם התחנה אך ללא הצלחה. בהמשך הוסיפה המתלוננת לצעוק ולפנות בהפגנתיות אל השוטרים שהיו במקום ואז ניגש אל המתלוננת והוציאה בכוח מהתחנה. ברחבת החנייה מחוץ לתחנה הדף הנאשם את המתלוננת תוך שהיכה בפניה, הפילה ארצה ובעודה שרועה על הארץ, בעט בה. לאחר מכן הרים הנאשם את המתלוננת בכוח והצמיד אותה אל רכב שחנה במקום. לאחר שהמתלוננת עזבה את שטח התחנה הנאשם לא תיעד את האירוע ואף לא דיווח למי מהמפקדים על האירוע.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

10. התובע תיאר את האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת, כיצד הדף אותה לאחור תוך כדי שהוא מכה בפניה, הפיל אותה ארצה ובעודה שרועה על הקרקע, בעט בה.

- לדברי התובע יש לצפות מקצין בעל הניסיון שיש לנאשם לא לנקוט באלימות, גם במצב הדברים בו היה נתון. בנוסף לאלימות, הנאשם גם לא תעד את האירוע.
11. התובע מסר כי במסגרת ההסדר עם מח"ש, בנוסף להעמדתו לדין משמעתי סוכם כי הנאשם יכתוב למתלוננת מכתב התנצלות ואף יפצה אותה כספית בסכום של 1000 שקלים. התובע הוסיף כי גם כנגד יתר המעורבים באירוע ינקטו אמצעים משמעתיים והדגיש את הרישום המשמעתי הקודם של הנאשם הכולל הערות מפקד, העמדה לדין בפני דן יחיד ואף העמדה לדין בפני ביד"ם בגין שימוש בכוח משנת 2008 עת הנאשם סייע לשוטרים להתגבר על עצור, ולאחר שהעצור היה כבול – היכה אותו הנאשם מספר פעמים בראשו עד שנגרמה לו חבלה. מאחר וזוהי הרשעתו השנייה של הנאשם בפני בית הדין בעבירה של שימוש בכוח ומאחר ובמקרה שבפנינו לא הייתה הצדקה להפעלת הכוח כלפי המתלוננת כפי שעשה הנאשם ובהתחשב בעדי האופי ובשירותו רב השנים של הנאשם בתפקידי שטח, עתרה התביעה לעונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה בפועל למשך חצי שנה.
12. לפי סימולציה שכרית, שהוגשה מספר ימים לאחר הדיון, הפגיעה השכרית בשל ההורדה בדרגה תהיה בגובה של 925 ₪ לחודש, במידה והשעייתו מהשירות תמשך. במידה ויוחזר לשירות, הפגיעה השכרית תעמוד על 1,850 ₪ לחודש.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

13. מטעם ההגנה הגיעו להעיד שלושה עדי אופי. הראשון העיד סני"צ שרון מנור, המשרת בשלוש השנים האחרונות כמפקד תחנת רחובות, מתוכן כשנה וחצי שירת הנאשם כראש משרד התנועה תחת פיקודו. סני"צ מנור תיאר את הנאשם כאיש מקצוע, שהוביל את משרד התנועה ואת המשרתים בו להצלחות. לדבריו, הנאשם הוא איש נעים הליכות, מסודר, מדוגם, העובד תמיד לפי כללי המשמעת, בוגר, איכותי ולויאלי. בנוסף להיותו ראש המשרד הנאשם הקפיד לצאת לשטח, לראות מקרוב את המתרחש ואת הטעון שינוי ושיפור. מאז שעזב את התפקיד חסרונו מורגש, גם לתחנה וגם לגורמים האזרחיים שעובדים איתה בשיתוף פעולה. מפקד התחנה סיים עדותו בתקווה שיחזור לראות את הנאשם מנהל שוב את משרד התנועה.
- עד האופי השני היה נצ"ם יעקב ברמן, סממ"ר שפלה, שסיפר שהגיע למשטרה הכחולה לאחר שפיקד על יחידות מיוחדות במג"ב וכאשר הגיע לתפקיד מפקד תחנה, נדרש ללמוד את עולם המשטרה הכחולה מלמטה. לדבריו, אחרי הרבה מאד שנות פיקוד, יש לו טביעת עין והוא יודע לזהות אנשים שאפשר ללמוד מהם, וכך זיהה את הנאשם, שהיה אז אחראי על כל הסיירים והסיוור בתחנה. הנאשם היה כפוף לעד כארבע שנים, דרך ארוכה ומשמעותית בה אפשר לראות את האדם על כל צדדיו. לנאשם ארבעה ילדים ולמרות זאת מעולם לא החסיר משמרת – לא מפאת הבית ולא מפאת מחלה שלו. הנאשם למד לתואר ראשון ושני, הוא יוצא יחידה מיוחדת בצה"ל וכבן לקהילה האתיופית, הדברים אינם מובנים מאליהם. חלק מאתגרי תחנת רחובות הוא ההתמודדות השבועית בערבי שישי עם עשרות שיכורים מבני העדה שמעורבים בסיטואציות מאד אלימות והנאשם תמיד היה במקום, דבר שאף הוא אינו מובן מאליו. עוד הדגיש העד כי במחאת הקהילה האתיופית האחרונה, שהייתה

קשה ואלימה, לא היה בעיר רחובות אפילו אירוע אחד, עובדה אותה זוקף העד לזכותו של הנאשם, ליכולת ההדברות שלו ולדמות המכובדת והמכבדת שבנה מול בני הקהילה. העד סקר את ההערכות התקופתיות שערך לנאשם והעיד כי תמיד העריך אותו יותר מאשר את האחרים. הנאשם בדרגת פקד 12 שנים ולמרות ששאף וניסה להתקדם ואף הובטח לו כמה פעמים שיתקדם, האכזבה לא השפיעה על תפקודו הטוב. תפקוד שגם אחרים הבחינו בו, בין אם מפקדים בכירים כדוגמת מפקד המרחב ובין אם אזרחים, שאף שלחו מכתבי הערכה לגבי הנאשם. העד אף הוסיף שהנאשם איש "אמיתי" שגם אם לעיתים הוא מחוספס יש להעריך את תכונתו זו, שהיא יוצאת דופן. עוד הדגיש העד כי הנאשם הוא איש עבודה נדיר, שעושה דברים בעצמו, גם את הדברים המסובכים והמסוכנים; קם, חותר למגע ועושה.

שלישי העיד רפ"ק יניב אלכורת, קצין מוסדות חינוך במגזר הלא יהודי בחטיבת האבטחה. השניים היו עמיתים ומשלב מסוים פיקד העד על הנאשם. העד תיאר את הנאשם כקצין לויאלי מאד – למערכת, לפקודיו ולמשימות. הנאשם, שהיה גם פקוד וגם חבר, ביצע כל מטלה שהוטלה עליו על הצד הטוב ביותר, הסתדר היטב עם כל השוטרים בתחנה וידע, כמפקד, לשמור על פקודיו. גם עד זה ציין את עבודתו של הנאשם מול גורמים אזרחיים, שנהנו מאד לעבוד איתו.

14. הסנגור הרחיב באשר לנסיבות האירוע, כיצד התנהגה המתלוננת שהייתה בגילופין, קיללה את שלושת השוטרים שהיו במקום ואת הנאשם. הנאשם, כשם שתיארו אותו עדי האופי, חתר למגע כדי לסיים את האירוע, נתן למתלוננת מכה קלה ולאחר שנפלה הנאשם עשה מה שעשה, שלא לצורך ועל זה הוא מצר. הסנגור ביקש שנסיונות אלו יהוו דבר המקל על חומרת המעשה ומידת אשמתו של הנאשם, שכן הנאשם יכול היה לעצור את המתלוננת בגין העלבת עובד ציבור אך הוא הבין שהיא שיכורה ורצה להיטיב עימה. הנאשם השתמש בכוח כדי להוציא את המתלוננת השיכורה מהתחנה והתוצאה הסופית היא שהמתלוננת שתקפה שוטרים, קיללה, גידפה וסירבה למעצר יצאה מהאירוע ללא שום טיפול פלילי והנאשם הוא זה שמשלם את המחיר.

15. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם תיאר הסנגור את עלייתו ארצה לבד, ברגל, בגיל 16 מאתיופיה דרך סודן במשך שבעה חודשים. במשך שמונה שנים שירת כקצין ביחידת החילוץ 669 ובמשטרה הוא משרת משנת 1998, עד שהושעה, כעשרים שנים. הסנגור הגיש הערכות תקופתיות של הנאשם והדגיש את המימדים המתייחסים לפעולה בצורה שקולה ומבוקרת במצבי לחץ ולפעולות למניעת שימוש בכוח שלא כדיון. כמו כן הגיש אסופה של מכתבי הערכה, שחלקם מתייחסים לפועלו מול הקהילה האתיופית בעיר. הסנגור התייחס לפסיקה שהציג התובע ואף הציג פסיקה נוספת תוך אבחון המקרים שהובאו מהמקרה שבפנינו והדגשת ההבדלים ביניהם. עוד התייחס הסנגור לעובדה כי שוטרים נוספים היו מעורבים באירוע ועל אף שנאמר לו שכולם עמדו לדיון, הסתבר לו שאיש מהם לא הועמד לדיון ואף לא הושעה, רק הנאשם. הנאשם בן 51, נותרו לו מספר שנים עד שיוכל לפרוש לגמלאות והטלת עונש חמור בגין המעשה בו הורשע לא תהיה מידתית כנגד כל מה שנאמר לגביו ויש לאפשר לו לסיים את השירות ב"טעם טוב".

16. הנאשם פתח ואמר כי עצם העמידה בפני בית הדין אינה נעימה. לדבריו, הקריב את עצמו למען המדינה. הוא אוהב את הארגון, גם כעת לאחר שנה וחצי של השעיה. חורה לו שהוא היחיד שעומד בפני בית הדין, שכן אחרים עובדים בארגון אך כנגדם אין סטיגמה. הנאשם הבהיר שהוא אינו מבקש רחמים, הוא מסתדר כלכלית ולמרות שלא קודם, הוא עונד בגאווה את דרגת הפקד שלו. ההתחשבות היחידה שהוא מבקש הינה שיאפשרו לו לשרת ארבע שנים נוספות עד שיגיע לגיל 55 ויפרוש.

דין

17. שימוש בכוח הוא אחת העבירות החמורות ביותר – עבירה שיש בה פגיעה כפולה, פגיעה בגוף ופגיעה בנפש, פגיעה הגורמת כאב וסבל ופגיעה הגורמת השפלה. אכן, הסיטואציה בה עמד הנאשם, כקצין יחד עם שוטרים נוספים, אינה נעימה. המתלוננת, שהייתה בגילופין, קיללה אותם, כפי הנראה, קללות נמרצות. הנאשם, כפי ששמענו מפי מפקדיו לשעבר, הוא קצין משטרה שאינו משאיר את העבודה הקשה לאחרים – כשצריך, הוא פועל, בעצמו, במו ידיו, כדי להפסיק עבירה וכדי לפתור בעיה. כך ניסה לעשות גם במקרה הזה. ואולם, אנו מצפים להתנהגות אחרת לגמרי מקצין משטרה מנוסה, מאדם עם ניסיון חיים מרשים כמו זה של הנאשם, שעבר דברים קשים, כבר מגיל צעיר עת עלה ארצה לבדו, מאתיופיה לישראל, ואף לאחר מכן בשש השנים ששירת ביחידת החילוץ המובחרת של חיל האוויר ובוודאי לאורך עשרים שנות שירות בשטח בהן הוכיח תבונה, נחישות, מנהיגות ואפילו גבורה וכבר למדנו מכן זומא, שדרש: "איזהו גיבור הכובש את יצרו".

18. נסיבות האירוע שבפנינו קשות – קצין משטרה המכה אזרחית, גבר המכה אישה, גם אם שיכורה היא, עד כדי נפילתה ארצה ומשהיא נופלת – הוא בועט בה. הדברים קשים אפילו לכתיבה.

העובדה כי הנאשם כבר הורשע בפני בית דין זה בגין עבירה של שימוש בכוח לפני כעשר שנים נזקפת לחובתו. נדירים מאד הם השוטרים המורשעים בבית הדין בגין עבירה של שימוש בכוח, נדירים עוד יותר מכך הם קצינים המורשעים בבית הדין בגין עבירה של שימוש בכוח. קצין המורשע פעמיים הוא כל כך יוצא דופן וחריג, וטוב שכך, כך שלא ניתן להתעלם מהעובדה כי זו הרשעתו השנייה. לא נוכל גם להתעלם כי בעת גזירת הדין בפעם הקודמת, התחשב בית הדין בנאשם והטיל עליו עונש קל, יחסית, באומרו: "הנאשם הביע בפנינו את חרדתו וצערו והתרשמנו כי אלו כנים וכי מדובר בכשל חד פעמי מבחינתו" (ביד"מ 134/08) ואין צורך להכביר מילים לגבי האמור.

19. בע"פ 64/86 מאיר אשש נגד מדינת ישראל, בהתייחסו לאלמות שוטרים, סיכם כב' השופט מלץ את הדברים כך:

"שוטרי ישראל, מלאכתם קשה ואחראית, מלווה לא אחת סיכונים והתנכלויות, והינם ראויים לכל אהדה שיכולים בתי המשפט לתת להם. אך במה דברים? כל עוד הם זוכרים וערים לכך שהסמכות והמרות שהוענקו להם, רק לצרכי ביצוע התפקיד ניתנו ואסור שיעשה בהם שימוש לרעה. עליהם לשנן זאת לעצמם השכם והערב, דווקא משום שמלאכתם מחייבת

לעתים קרובות נוקשות ואפילו שימוש בכוח. המעבר מ"כח סביר" לאלמות מיותרת הוא מהיר ומפתה וחלילה להם לעבור את הגבול. עליהם לדעת ולהבין כי אם יעברו את הגבול ואם ישתמשו לרעה בסמכויות שנתנו להם, ובעיקר אם ינהגו באלמות מיותרת, לא יעניקו להם בתי המשפט אהדה, וימצו עמם את הדין ומן העבר השני, אזרח הבא במגע עם אנשי משטרה, אפילו הוא חשוד או עבריין, זכאי לצפות ולהניח שאם יתנהג כהלכה לא יגעו בו לרעה. מעשי אלימות ברוטלית כמו אלה של המערערים, פוגעים קשות הן במערכת היחסים, העדינה בלאו הכי, שבין האזרח למשטרה, והן במוניטין של המשטרה וביכולתה לתפקד כדבעי."

20. בנוסף להרשעתו בגין שימוש בכוח שלא כדין הורשע הנאשם גם בכך שלא דיווח על האירוע. משום כך, לא נוכל שלא להתייחס להערת מפקד שקיבל הנאשם בחודש פברואר 2016, לאחר שעשה שימוש באקדח טייזר ולא תיעד את האירוע. וכך כתב מפקדו: "בהמשך לריאיון שנערך לך בתאריך 20.8.15 מאחר והיה תיק נוסף 11 יום לאחר התיק שרואיינת בגינו, אני חוזר ומדגיש את הדברים. מובהר לך כי עליך להקפיד על מילוי דוחות, השימוש בטייזר היה כדין ולכן התיעוד בדוחות פעולה יש בו כדי להגן עליך. מרענן את ההנחיות בפניך את חשיבות התיעוד בדוחות פעולה שמתחייב בחוק ובנהלים".

ונראה שגם בעניין זה, על אף שהנאשם כשל כבר בעבירה זו, פעמיים, וננקט כלפיו צעד משמעותי, כשנתיים לפני האירוע נשוא כתב האישום שבפנינו, את הלקח לא למד. 21. ועל אף כל האמור לעיל לא נוכל שלא להתחשב בשירותו הטוב ובנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם.

עוד בטרם התגייס הנאשם למשטרת ישראל הוכיח אומץ לב ודבקות במטרה – הן בעלייתו כנער, ללא משפחתו, ברגל מאתיופיה לסודן ומשם לישראל והן בשירותו הצבאי ביחידה מובחרת. גם במהלך שירותו המשטרתי הארוך זכה לשבחים רבים ונזכיר כמה מהם:

בחודש יוני 2001 סייע לאתר ילדה בת שלוש עשרה וחצי ואביה כתב למפקד תחנת ראשון לציון מכתב תודה מלבב. לגבי הנאשם כתב: "... בהמשך הצטרפו אליהם שוטרי מחלקת הביטחון מוקי ושמרון אשר עשו את עבודתם בצורה נפלאה ואף השקיעו מניסיונם ושימוש מעין "עובדים סוציאליים" במקרה זה. יישר כוח למשטרת ישראל ולשוטרים הנ"ל אשר הביאו כבוד רב לארגון".

עוד באותו חודש נשלח מכתב נוסף למפקד התחנה והפעם משתי נשים אשר תיקה של אחת מהן נחטף ע"י צעיר וכך כתבו: "השוטרים כבדה שמשון ואברהם אליהו שהגיעו למקום תוך דקות ספורות לא חסכו מאמץ לאיתור החוטף .... שהביא לאיתורו המהיר של התיק החטוף [תוך פחות משעה לאחר שנחטף]. היחס היה ענייני ואדיב והתוצאה הסופית טובה ממה שציפינו. תודה על הטיפול המקיף והנמרץ שכלל את כל הסיוע הכרוך ותודה מיוחדת לשוטרים הנ"ל ולאלה שהצטרפו אליהם במאמצי החיפוש והטיפול".

בחדש מאי 2002 הוענקה לנאשם, שהיה עדיין נגד, תעודת הוקרה והערכה לגבי חלקו בשמונה אירועים של תפיסת אמל"ח וסמים, מעצר אסיר שברח משירות בתי הסוהר שלושה חודשים לפני שנתפס ומעצרו של מבצעי שוד מזוין לאחר ביצוע פעילות מתוחכמת. בתעודה נכתב: "בפעילות הללו (השגיאה במקור – בית הדין) הבאת לביטוי תכונות ייחודיות ואיכותיות, מקצועיות, נחישות, הקרבה ודבקות במטרה."

בחדש ינואר 2004 כתב מפקדו של הנאשם חוות דעת על תפקודו וכך כתב: "מדובר בקצין בעל כושר פיקוד מעולה, יכולת שליטה וביצוע טובים מאוד, הקצין מקבל על עצמו יוזמות ומשקיע שעות רבות מעבר לנדרש. הקצין פועל ויוזם לקידום יעדי המשרד והתחנה. הקצין אמין ולויאלי לפיקוד ובעל פוטנציאל".

בחדש יוני 2007 שלחו מנהלת פרויקט "בנדנט" והרכז הפדגוגי מכתב למפכ"ל המשטרה ובו כתבו: "ברצוננו לשבח ולציין את פעולתם יוצאת הדופן של שוטרי נקודת המשטרה בקריית משה ומפקדם רב פקד (השגיאה במקור – בית הדין) שמשון קבדה. יש ימים בהם אנו צריכים להסיט את מבטנו מהמולת היומיום וצרותיה, ולהבליט את שמם של הגיבורים השקטים... ברצוננו להזכיר כי אין זו עת קלה לקהילה האתיופית ברחובות... כמי שרואים מקרוב את עבודת המשטרה בשכונה, אנו נפעמים מאופייה הייחודי. בתקופה בה רק הרוע, הרכילות הזולה, והכישלונות זוכים לתהודה, סברנו כי ראוי להביא בפניך את דברם של מאות ניצולים שאף אחד עדיין לא שמע עליהם. אלו הם כל הילדים והנערים משכונת קריית משה (ומרחובות כולה), אשר חולצו מעתיד קודר כמבצעי פשע או כקורבנות פשע, הרבה בזכות עבודתם של השוטרים בשכונה. שוטרים אשר רואים את עצמם כחלק מן הקהילה וכמשרתיה. הם אינם מבקשים להעניש, אלא לחנך; הם אינם מבקשים להפחיד, אלא להסביר; הם אינם מחפשים את העבריינין שבילד, אלא את האדם שבו. על כל אלה, הם ראויים להערכה, כבוד וציון לשבח... בשם כל הילדים והנערים אשר אופק חדש נפתח בחייהם, אנו מצדיעים לשוטרים פקד שמשון קבדה (ולאחרים – בית הדין)".

בעקבות מכתב זה, שהגיע למפכ"ל המשטרה, שלח גם הוא מכתב לנאשם ובו הביע הערכתו.

בדצמבר 2007 כתב קצין האגם של מחוז מרכז חוות דעת על הנאשם וכך כתב: "שכונת קריית משה הינה מהשכונות הקשות בעיר רחובות בפרט ובמחוז מרכז בכלל. הקצין הקים בשכונה מרכז שיטור קהילתי... תחת פיקודו ומנהיגותו הפכה השכונה ממקום אלים – שהשפיע על העיר כולה, לשכונה שקטה באופן יחסי – ששלטון החוק שורר בה. הקצין הוביל בשכונה מודלים קהילתיים רבים שסייעו לאוכלוסייה קשת היום. הקצין הכיר – כמעט ברמה האישית את מרבית תושבי השכונה, שלט באופן מושלם במודיעין במקום והצליח, תוך גיוס מתנדבים מתוך השכונה להחזיר לתושבים את תחושת הביטחון. .... הקצין קשר קשרי עבודה עם גופים אזרחיים בשכונה – מנהלת השכונה, גורמי רווחה וסעד, גורמי חינוך ועוד."

בחדש יוני של שנת 2015 שלחה מנהלת בית הספר פינס לנאשם מכתב, עליו חתומים גם תלמידי כיתה ה' ומחנכת הכיתה ובו נכתב כך: "ברצוננו להביע את מלוא ההערכה ולהודות לך על שנה נפלאה של שיתוף פעולה. שנה בה תרמת ללא לאות מזמנך, מידיעותיך ומכישוריך היצירתיים להבניית תכנית לימודים חווייתית, שבסיס

תכליתה להעלות את המודעות בחשיבות הקשר שבין המשטרה לקהילה. בהרצאותייך פגשנו אדם, מפקד משטרה ערכי ומקצועי. שופע ברעיונות, חדור מוטיבציה, סובלנות, נעים הליכות המחנך לדרך ארץ, שבהרצאותיו משקיע חשיבה ומאפשר שיח אינטלקטואלי בין תלמידי הכיתה. כל מעלותיך שעברו כחוט השני תרמו לכך שבמפגשים הכיתתיים הצלחת להעביר מסרים חברתיים ובטיחותיים, ערכים, כללים וחוקים ומיומנויות אשר יתרמו לנו כאזרחים המתבגרים כיום ובעתיד."

22. מכל המצוטט לעיל ומדברים נוספים ברוח זו שהוצגו לנו עולה דמותו של הנאשם כאדם וכקצין שכל ארגון היה מתברך בו, כל מפקד ומנהל היה גאה בו וכל ילד המחפש עדיין את דרכו היה מרוויח מהיכרות איתו. אשר על כן לעולם יכרסם בנו הספק כיצד הייתה יכולה להיראות דרכו המשטרית של הנאשם אילו היה לומד את הלקח ומפנים את הנדרש ממנו – לגבי שתי העבירות בהן הודה והורשע, כבר בפעמים הראשונות בהן טופל משמעתית בגינך.

מלאכת גזירת הדין לעולם קשה היא. עלינו לשים על כפות המאזניים את חומרת האירוע ונסיבותיו וכן להתחשב בכל הנסיבות לקולא, כפי שפורטו לעיל. לא התעלמנו גם ממכתב ההתנצלות ששלח הנאשם למתלוננת ומהפיצוי הכספי שפיצה אותה.

סוף דבר

לאור כל האמור החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- **נזיפה חמורה;**
- **הורדה בדרגה למשך ששה חודשים, שלושה מהם בפועל ושלושה על תנאי והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך שנה מהיום עבירה של שימוש בכוח שלא כדין ו/או עבירה של אי מסירת דיווח ויורשע בגינך במהלך השנה או לאחריה.**

ניתן והודע היום, ט"ו באלול תשע"ט, 15.9.19, בנוכחות הצדדים ובהעדר השופטים עו"ד אוריאל דרייפוס וסניף תמר עמית.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט _____ ראש ההרכב _____ שופטת _____
 עו"ד אוריאל דרייפוס   נצ"ם רקפת לוין גורדון   סניף תמר עמית

בפני: ראש הרכב – ניצב משנה רקפת לוי גורדון
 השופטת – סגן ניצב תמר עמית
 השופט – סגן ניצב יורם נעמן

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ם משה רשף

גזר - דין

כללי

1. הנאשם, סייר תנועה ביחידת האופנועים באגף התנועה במועד הרלוונטי לכתב האישום, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בהתנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה, עבירה לפי סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה, התשס"ו-2006.
2. במסגרת הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום ויורשע בעבירה כמפורט לעיל. עוד הוסכם בין הצדדים כי יעתרו במשותף להשתת עונש של נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת לתקופה של שמונה חודשים מתוכם ארבעה בפועל והיתר על תנאי.

כתב האישום

3. להלן תמצית עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והורשע:

בתאריך 1.6.18 ביציאה מקיבוץ גלויות לכביש 20 לכיוון דרום בתל אביב, היה הנאשם במשמרת לילה שמשימתה בדיקות שכרות לנהגים (להלן: "המשמרת"). בשעה 03:00 לערך, עוכבה אזרחית לבדיקת שכרות במסגרתה ערך לה הנאשם בדיקת ינשוף (להלן: "הבדיקה"). בסיום הבדיקה ולאור תוצאותיה קיבלה האזרחית כתב אישום בגין נהיגה בשכרות (להלן: "התיק"), וכן זומנה לשימוע לשקילת פסילת רישיון נהיגה. בתאריך 4.6.18 התקיים לאזרחית שימוע לשקילת פסילה מנהלית לרישיון נהיגה בפני קצין משטרה, בסופו הוחלט לשלול לאזרחית את רישיון הנהיגה למשך 30 יום.

בטרם נערך השימוע ולאחר הבדיקה, הנאשם עיין בפרופיל הפייסבוק של האזרחית, שוחח עמה בטלפון, וניהל עמה התכתבויות במשך מספר ימים שרובן התרחשו לפני השימוע. חילופי הדברים נשאו גוון אישי וניסיון, מצד הנאשם, לרקום קשר אינטימי עם האזרחית ונסובו סביב האירוע מושא כתב האישום והשימוע שאמור היה להתקיים בעניינה של האזרחית כשבמהלכם השיא הנאשם עצות לאזרחית כיצד להתנהל בשימוע.

בהמשך, במועד שאינו ידוע במדויק, במסגרת פגישה בין בא כוחה של האזרחית, לתובעת את"ן אשר הייתה ממונה על תיק השכרות של האזרחית (להלן: "התובעת"), הועבר לידי התובעת העתק מהתכתובת דלעיל, בשים לב לכך שהנאשם ביצע את בדיקת הינשוף בתיק. בא כוחה של האזרחית ביקש מהתובעת בהסתמך בין היתר, על התכתובות הנ"ל, לסגור את תיק השכרות כנגד האזרחית. התובעת עדכנה את פיקוד תביעות תעבורה את"ן באמור לעיל, ודיווח בנדון הועבר לקת"צ את"ן.

בכך ששוחח עם האזרחית על אירוע העיכוב לרבות חילופי ההודעות תוכנן ומועדן, כאשר הוא מעורב בתיק השכרות שנפתח כנגדה, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם שוטר ושיש בו לפגוע בתדמית המשטרה.

טיעוני התביעה וראיותיה לעונש

4. בפתח דבריה הדגישה התובעת כי כתב האישום מתאר התנהלות חמורה של הנאשם. השיח בינו לבין האזרחית נסב סביב עניין השימוע לפסילת רישיונה כאשר הנאשם ניסה להתחיל עם האזרחית ולפתח עימה קשר אינטימי תוך שהוא מייעץ לה כיצד לנהוג בשימוע כדי לשפר את מצבה. עוד ציינה כי במהלך חילופי הדברים אמר הנאשם כי אם הדבר היה תלוי בו היה מעכב את בדיקת הינשוף על מנת שתעבור אותה בהצלחה. עוד הדגישה התובעת כי כאשר האזרחית ביקשה ממנו לבדוק את הרשעותיה במסוף המשטרה, הוא לא דחה את בקשתה אלא אמר שהמחשבים נפלו. התובעת ציינה כי חרף הבהרותיה של האזרחית שהיא איננה מעוניינת בקשר אינטימי המשיך הנאשם לנצל את מעמדו כשוטר כדי לרקום קשר שכזה ואף הציע לה קשר סודי. במעשיו פגע הנאשם בתדמית המשטרה והאזרחית הבינה שאפשר לשחד שוטר בלי להתאמץ כלל, שכן הנאשם יזם את הפנייה אליה. מעבר לפגיעה בתדמית המשטרה בעיני הציבור פגע הנאשם בתדמית שוטרי התנועה והכשיל בעצם את עבודת חבריו למשמרת. זאת ועוד, גם האופן בו התגלה השיח, במסגרת פגישה בין בא כוחה של האזרחית במשפט התעבורה שנוהל נגדה בגין הנהיגה בשכרות לבין התובעת, הוא מביך ולו היה נחשף לראשונה במשפט עצמו הדבר היה מביך כפליים.
5. באשר לנאשם, הוא משרת בחיל משנת 2007, לחובתו ראיון הדרכה משנת 2015 בעקבות אירוע של בריחת עצור והערכותיו התקופתיות טובות. עוד ציינה התובעת לקולא את הודאתו של הנאשם. לסיכום דבריה ביקשה מבית הדין לכבד את הסדר הטיעון שכן הוא הולם וראוי במקרה זה. בהתאם לסימולציה שנערכה עולה כי הפגיעה בשכרו של הנאשם עקב הורדה בדרגה עומדת על סך כולל של כ-1,723 ש"ח ברוטו לחודש.

טיעוני ההגנה וראיותיה לעונש

6. מטעם ההגנה הגיעו להעיד שני עדי אופי - מפקדיו של הנאשם בעבר: רפ"ק פולג, ששימש מפקדו של הנאשם ביחידת המבצעים של הרכבת הקלה וירון בשארי (שפרש לגמלאות), ששימש מפקדו של הנאשם במרחב יפתח. העדים סיפרו כי הנאשם בלט ביושר, אמינות וערכיות שלו, ניחן במוטיבציה גבוהה, הוביל את יחידתו, עבד בשטח וכשנדרש אף מעבר לשעות העבודה, ללא התחשבנות, והשיג תפוקות גבוהות.

7. הסנגור פתח וציין כי אין ספק שמדובר במעשים חמורים ולא ראויים. עם זאת ביקש לראות כנסיבה מקלה את שיתוף הפעולה מצד האזרחית כפי שעולה מהתכתובת. עוד ציין כי מדובר בתכתובת חברית וכי העצות שהשיא הנאשם לאזרחית היו כאלה שניתן היה לקבל מכל אדם שעבר הליך דומה. לדבריו, גם השקר הלבן, עת אמר לאזרחית שיבדוק בנוגע להרשעותיה לאחר שיסודרו המחשבים שנפלו, נעשה מתוך רצון שלא לפגוע בהתנהלות וביחסים ביניהם. בד בבד אין באמור כדי להקהות מחומרת המעשים ועל כך הנאשם קיבל אחריות ומצטער. עוד הבהיר הסנגור כי בסופו של יום הנאשם לא השפיע על הליך השימוע שנערך לאזרחית ולא ביקש מאיש דבר לגביה. באשר לנאשם, הוא נשוי, אב לשלושה כשהזוג מצפה לתינוק נוסף. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מערכת היחסים בין בני הזוג הייתה מעורערת, בגין סיבות שלא נפרטן מפאת צנעת הפרט, וזה היה הרקע לכשל ולטעות של הנאשם בנסותו ליצור קשר עם האזרחית. עוד ציין הסנגור כי מעבר לאירוע דן וריאיון ההדרכה, שקיבל בעבר בגין אירוע, שיכול לקרות לכל שוטר שמתעסק עם עצורים, אין לנאשם אירועי משמעת. מדובר בנאשם שכל תפקידיו היו בחוד החנית, החל מסיוור יפתח, בהמשך ברכבת הקלה וכיום ביחידת האופנוענים. מדובר בשוטר ערכי שאף התנדב למשטרה טרם גיוסו ושנבחר כמצטיין ליום העצמאות בשנת 2017. מאז האירוע הנאשם הוצב בתפקיד ללא מגע עם אזרחים וגם בכך יש פגיעה נפשית ומוראלית בנאשם שאוהב את העבודה בשטח ורוצה לחזור לתפקידיו שטח. מדובר בהתנהגות שהיא חריגה בנוף חייו של הנאשם והוא סמוך ובטוח שלא תישנה. לסיכום דבריו ביקש הסנגור מבית הדין לכבד את הסדר הטיעון שראוי בנסיבות העניין וכולל בחובו גם פגיעה כלכלית לא קלה.
8. הנאשם בדבריו לפנינו הביע צער והדגיש שהתנהלות מעין זו אינה מאפיינת אותו. בכל תפקידיו החל מסיוור יפו, כסגן קצין יחידה ומפקד צוות אופנועים היה לו הרבה כוח שבחר שלא לנצל כי הוא לא מאמין בדרך זו. הנאשם שיתף ואמר שהוא אינו יודע איך זה קרה ולא יכול לשחזר כי כנראה הדחיק את כל האירוע. לדבריו, הוא עובר תקופה קשה, מבטיח שזה לא יקרה שוב ומקבל באהבה את העונש.

דין

9. נפתח ונאמר כי למקרא מסכת ההתכתבות שפורטה בכתב האישום הרושם המתקבל הוא שהנאשם שכח מהו תפקידו ומהן חובותיו לארגון ולציבור וכל שעמד לנגד עיניו היה רצונו האישי. זהו מצב דברים שאינו עולה בקנה אחד עם השירות במשטרה. בכך נבדל שוטר שבוחר להצטרף לשורות הארגון מאדם מן היישוב. שוטר הוא שוטר בכל רגע ורגע ומצופה ממנו להטמיע את ערכי הארגון בכל נימי נפשו ולנהוג לאורם בכל אורחותיו. בכך כשל הנאשם.
10. במקרה שלפנינו, הנאשם, שעסק באכיפת החוק ופעל כפי שנדרש ומצופה ממנו בטיפול באירוע תעבורתי של חשד לנהיגה בשכרות, ניצל את מעמדו ותפקידו במסגרתם נחשף לפרטיה של האזרחית, חיפש אחריה בפייסבוק וייצר איתה קשר. בעשותו כן פגע הנאשם באמון שנותן הארגון באנשיו שכל מידע אליו הם נחשפים במסגרת עבודתם לא ייעשה בו שימוש לכל צורך אחר למעט לצורכי הטיפול המשטרתי. זאת ועוד, הנאשם הפר את האמון שהציבור נותן בשוטרים, שלא יעשו שימוש במידע אישי אליו הם נחשפים

במסגרת ולצורך מילוי תפקידם, שלא במסגרת התפקיד. בעשותו כן פגע הנאשם בפרטיותה של האזרחית, ללא כל צידוק.

11. חומרה נוספת רואים אנו בעובדה כי מדובר בקשר ומסכת התכתבות שנמשכה מספר ימים במהלכם הייתה לנאשם הזדמנות להתעשת ולחדול ממעשיו אך הוא לא עשה כן. העובדה, כפי שטען הסנגור, כי בסופו של יום הנאשם לא השפיע על הליך השימוע שנערך לאזרחית ולא ביקש מאיש דבר לגביה, אינה מקלה כלל מחומרת העניין שכן נעשה שימוש באותה התכתבות, על ידי בא כוחה של האזרחית במסגרת ניהול התיק שנפתח כנגדה, כתמיכה בבקשתו לסגור נגדה את התיק. בצדק טענה התובעת כי חשיפת התכתובת לראשונה במסגרת ניהול ההליך בבית המשפט הייתה גורמת מבוכה רבה למשטרה וזו בלשון המעטה.

12. במעשיו פגע הנאשם פגיעה ממשית בתדמית המשטרה בעיני הציבור, בעיני האזרחית ובעיני כל מי שנחשף לאירוע בין אם מטעמה ובין אם בדרך אחרת, שעלולים לחשוב, חלילה, שניתן להשפיע על שוטר כזה או אחר ולהשיג הקלות או הטיית דין.

13. אל מול כל האמור לעיל יש לזקוף לטובת הנאשם את הודאתו, לקיחת האחריות והפנמת הכשל. עוד שמענו מפי מפקדיו על טיב שירותו החיובי. העדים סיפרו על אמינותו, על הערכיות שלו, על המוטיבציה הגבוהה שהפגין בעבודתו, על הובלת יחידתו ועבודתו בשטח אף מעבר לשעות העבודה, ללא התחשבות, ותוך השגת תפוקות גבוהות. תימוכין נוספים לכך מוצאים אנו בעובדה שלמעט ראיון הדרכה שעניינו אירוע של בריחת עצור והאירוע מושא כתב האישום לא נרשמו לחובתו אירועי משמעת אחרים ועובדה זו ראויה לתשומת לב בהינתן שאת כל שירותו עשה בתפקידי שטח, סיור ותנועה, שכרוכים בחיכוך מתמיד עם אוכלוסייה, שלא תמיד מקבלת בהבנה ובאהדה את אכיפת החוק והסדר. זאת ועוד, שמענו מפי הסנגור כי מאז האירוע משמש הנאשם בתפקיד שאינו כרוך במגע עם אזרחים ועובדה זו פגעה בו נפשית ומוראלית שכן הוא אוהב את עבודת השטח ושואף לשוב אליה. כמו כן, נתנו דעתנו גם למצבו האישי והמשפחתי, הן במועד הרלוונטי לכתב האישום והן היום. מכל האמור ומדבריו לפנינו: "אני לא יודע איך זה קרה ולא יכול לשחזר, כנראה הדחקתי הכל" התרשמנו כי האירוע דן חריג לנוף התנהלותו של הנאשם ואינו מאפיין אותו כלל ועיקר.

14. תכלית הדין המשמעתי היא כפולה; להגן על אמון הציבור ולהרתיע שוטרים אחרים מלעבור עבירות משמעת. אין ספק כי במקרה דנן המסר בדבר הפסול שבהתנהגות מעין זו צריך להיות ברור וחד משמעי ואלמלא הגעת הצדדים להסדר עונשי מוסכם שכולל בחובו נזיפה חמורה והורדה בדרגה לתקופה משמעותית, יתכן שהעונש שהיינו גוזרים על הנאשם היה חמור יותר.

סוף דבר

לאור כל האמור אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

- **נזיפה חמורה.**
- **הורדה בדרגה אחת לתקופה של שמונה חודשים מתוכם ארבעה בפועל וארבעה על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם במשך שנה מהיום עבירה על סעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו-2006 ויורשע בגינה במהלך התקופה או לאחריה.**

ניתן והודע היום, כ"ב באלול תשע"ט, 22/9/19, בנוכחות הצדדים ובהעדר ראש ההרכב – נצ"ם
רקפת לוין-גורדון והשופט – סניף יורם נעמן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופטת _____ אב בית הדין _____ שופט _____
סניף תמר עמית נצ"ם רקפת לוין גורדון סניף יורם נעמן